

V Praze dne: 29. 4. 2026
Spisová značka: SZ 036681/2026/KUSK ÚPS/Hr
Č. j.: 055840/2026/KUSK
Vyřizuje: Ing. arch. Filip Bačuvčík/ 257 280 707, 725 507 474

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a krajský stavební úřad (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 330 a § 334a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, na podkladě odvolání, které dne 7. 6. 2023 společně podali Eva Smrčková, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava, Jiří Smrčka, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava a Stanislava Beranová, Fritzova 1514/22, 586 01 Jihlava (dále jen „odvolatelé“), které všechny zastupuje Mgr. Stanislav Smrčka, advokát, IČ 06710620, Jakubské náměstí 580/4, 602 00 Brno, dne 9. 6. 2023 Jan Frühauf, Nerudova 1495, 586 01 Jihlava (dále jen „odvolatel 1“), dne 9. 6. 2023 Vilém Fexa, Fritzova 1494/18, 586 01 Jihlava (dále jen „odvolatel 2“) a dne 9. 6. 2023 Petr Domkař, Uhřetovské náměstí 33, 588 32 Brtnice (dále jen „odvolatel 3“), podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu **m ě n í (část výroku) rozhodnutí č. j. MHB_ST/320/2023/2023/soch**, ze dne 15. 5. 2023, spis. zn. JID: 70766/2023/muhb, které vydal Městský úřad Havlíčkův Brod (dále jen „stavební úřad“), jímž byla Vysoké školy polytechnické Jihlava, IČ 71226401, ul. Tolstého 1556/16, 586 01 Jihlava, kterou zastupuje Mgr. Martin Láník, advokát, ul. Italská 1274/8, 120 00 Praha, povolena stavba: „**Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava**“ na pozemcích parc. č. 3007/9, 3007/12, 3019/1, 3019/2, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 5861/1, 5861/8 v katastrálním území, (dále jen „stavba“) tak, že po provedené změně doplňuje podmínky stanovené nadřízenými orgány dotčených orgánů vzešlých z přezkumů závazných stanovisek:

a) budou dodrženy podmínky Ministerstva zdravotnictví ČR č. j. MZDR 26131/2023-2/OVZ ze dne 3. 10 2023:

1. Stavba „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“ bude uvedena do zkušebního provozu. V rámci zkušebního provozu bude provedeno kontrolní měření hluku z provozu této stavby ve vztahu k nejbližším chráněným venkovním prostorům staveb. Před zahájením kontrolního měření bude KHS odsouhlasena metodika měření a měřicí místa. Protokol z měření bude předložen KHS ke kolaudačnímu řízení (před uvedením stavby do trvalého užívání). Nedílnou součástí protokolu z měření hluku bude vyhodnocení přítomnosti tónové složky.

2. V rámci zkušebního provozu bude provedeno kontrolní měření hluku z provozu výtahu a technologických zdrojů hluku ve vztahu k nejbližším chráněným vnitřním prostorům staveb. Před zahájením kontrolního měření bude KHS odsouhlasena metodika měření a měřicí místa. Protokol z měření bude předložen KHS ke kolaudačnímu řízení (před uvedením stavby do trvalého užívání). Nedílnou součástí protokolu z měření hluku bude vyhodnocení přítomnosti tónové složky.
 3. V průběhu výstavby bude hluk ze stavební činnosti omezován protihlukovými opatřeními, která jsou navržena v předložené hlukové studii zpracované zpracovaná společností Studio D akustika s. r. o. v 01/2022 a to zejména:
 - Kolem celého staveniště bude vybudována protihluková clona o minimální výšce 2,0 m. Stěna musí být neprůvzdušná s minimální plošnou hmotností 10 kg/m².
 - Veškeré stavební práce budou prováděny v době denní od 7:00 do 21:00 hodin. Hlučné stavební práce budou prováděny v době denní od 8:00 do 19:00 hodin.
 4. V případě, že v průběhu realizace stavby bude nezbytné provozovat hlučné stroje a zařízení a provádět stavební činnost jiným způsobem, než se předpokládá v předložené hlukové studii, tzn., že bude nutné provádět hlučnou činnost v době od 19:00 do 08:00 hodin, nebo bude nezbytné použití jiných typů strojů s vyššími emisními hodnotami hluku nebo současného nasazení většího počtu strojů, které povede k překročení limitní hodnoty hluku ze stavební činnosti, požádá provozovatel zdroje hluku o časově omezené povolení provozování zdroje hluku dle § 31 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. v platném znění.
 5. Před zahájením užívání stavby „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“ bude pro tuto stavbu vypracován provozní řád ubytovacího zařízení a předložen KHS ke schválení.
- b) Budou dodrženy podmínky Ministerstva vnitra ČR, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „MV – GŘ HZS ČR“) č. j. MV-158761-12/PO-PRE-2023 ze dne 9. 11. 2023:
- Podmínka č. 1: Požární uzávěry v 1. podzemním podlaží mezi požárními úseky CHUC A - P01.1 a CHUC A - P01.2 budou provedeny s požární odolností nejméně 45 minut.
- Podmínka č. 2: Požární úsek P01.2/N5 musí být vybaven 3 přenosnými hasicími přístroji.
- c) Podmínka č. 29 napadeného rozhodnutí, kterou byl stanoven termín dokončení stavby se mění tak, že stavba bude dokončena do **31. 3. 2028**.

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad vydal dne 15. 5. 2023 pod č. j. MHB_ST/320/2023/soch výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelé podali odvolání, která jsou uvedena podstatně zkráceně, protože účastníci řízení byly s celými nezkrácenými odvoláními seznámeni stavebním úřadem Městského úřadu Havlíčkův Brod opatřením č. j. MHB_ST/320/2023/soch dne 3. 7. 2023 veřejnou vyhláškou.

Proti tomuto rozhodnutí podali **odvolatelé (Eva Smrčková, Jiří Smrčka a Stanislava Beranová)** podali v zákonné lhůtě, každý sám za sebe, společně odvolání, ve kterém uvedli, že rozhodnutí napadají v celém jeho rozsahu a mimo jiné výslovně směřují proti závazným stanoviskům použitých jako podklad rozhodnutí. Jako nejzásadnější výhradu vůči záměru uvádí statické ohrožení budov účastnic č. p. 4640 a 1514 v ulici Fritzoza zakládáním záměru, které podpořili mimo jiné vyjádřením autorizovaného inženýra Ing. Zdeňka Havelky a statickým posudkem statika Ing. Lukáše Kozumplíka. Další odvolací důvody směřují proti všem závazným stanoviskům a dalším úkonům vydaných podjatými osobami, uvádí, že závazná stanoviska jsou nepřezkoumatelná, namítají rozpor záměru s územním plánem a s územní studií, obtěžování pohledem, požární bezpečností řešení stavby považují za nesprávné, dále uvádí, že akustická studie k záměru je nepřezkoumatelná, dále pak namítají, že záměr svojí výškou v nejvyšším bodě 17,9 m odstíní „jižní slunce“ a bude tak představovat nepřerušenou bariéru, která nepřiměřeně zastíní nemovitosti účastnic, omezí z nich výhled a povede k úbytku z nich pozorovatelné oblohové složky. Dále uvádí absenci souhlasu dle § 184a stavebního zákona a namítají, že záměr není v souladu s pásmem městské památkové rezervace.

Odvolatel 1 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, ve kterém uvedl tyto odvolací důvody – zastínění obytné části domu, značné zvýšení hluku a rušení nočního klidu, vznik nebezpečného dopravního uzlu, znemožnění uzavření dohody o námitkách, statika domu, nezákonná závazná stanoviska vydaná podjatými osobami.

Proti tomuto rozhodnutí podal **odvolatel 2** a **odvolatel 3** shodné odvolání, ve kterém uvedli tyto odvolací důvody: statické poškození domu, závazná stanoviska vydaná podjatými osobami.

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu ostatní účastníky řízení o podaném odvolání a umožnil jim k podanému odvolání se vyjádřit.

Této možnosti využil zástupce stavebníka Mgr. Martin Láník a ve vyjádření ze dne 10. 7. 2023 uvedl (upraveně a zkráceně), že z rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad v rámci své zákonné kompetence stavbu posoudil v souladu s § 94o stavebního zákona, přičemž dospěl k závěru, že realizace stavby je v souladu se zákonem, závaznými předpisy a právem chráněnými zájmy. Uvádí, že žadatel proto považuje nejen rozhodnutí, ale i závazná stanoviska dotčených orgánů, která co do obsahu v rámci své správní úvahy posoudil kompetentní a nezávislý stavební úřad, za správná a náležitě odůvodněná. K námitce podjatosti osob, které se bezprostředně nepodílejí na výkonu pravomoci správního orgánu v předmětném řízení uvedl, že tato nebyla uplatněna včas a není ani řádně zdůvodněna. Vyloučení dotčených orgánů účastníci namítli až v odvolání ze dne 9. 1. 2023, ačkoliv řízení probíhá na základě žádosti žadatele od 30. 5. 2022. Uvedl, že žadatel je toho názoru, že se stavební úřad v rozhodnutí řádně vypořádal s námitkami účastníků, přičemž stavební úřad obsáhle ve vedeném řízení zkoumal a v rozhodnutí popsal mimo jiné i možnost vzniku negativních vlivů umístěvané stavby na sousední pozemky a stavby a dospěl k závěru, že z předložených podkladů v řízení nevyplývá, že by vlivem umístění a povolení navrhované stavby došlo k negativnímu ovlivnění okolí nad úroveň stanovenou právními předpisy a současně i nad míru přiměřenou poměrům v městském prostředí. Žadatel proto žádá nadřízený správní orgán, aby v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu odvolání účastníků zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Následně předložil stavební úřad odvolání se souvisejícím spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Spis byl u odvolacího správního orgánu evidován dne 2. 8. 2023.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Rozhodnutí stavebního úřadu je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Všichni odvolatelé byli účastníky řízení ve věci, odvolání jsou tedy přípustná. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání byla podána v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolatelům, resp. jejich právnímu zástupci doručeno dne 31. 5. 2023, odvolání bylo správnímu orgánu podáno dne 7. 6. 2023, odvolání je proto včasné. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 1 doručeno dne 31. 5. 2023, odvolání bylo správnímu orgánu podáno dne 9. 6. 2023, odvolání je proto včasné. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 2 doručeno dne 31. 5. 2023, odvolání bylo správnímu orgánu podáno dne 9. 6. 2023 odvolání je proto včasné. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli 3 doručeno dne 31. 5. 2023, odvolání bylo správnímu orgánu podáno dne 9. 6. 2023, odvolání je proto včasné.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem, je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění. Podle § 90 odst. 5 správního řádu, věty druhé, jestliže odvolací orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu daném ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu a neshledal v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí takové vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení.

Úvodem odvolací správní orgán konstatuje, že rozhodnutí stavebního úřadu je neobvykle obsáhlé, což odpovídá počtu vznesených námitek v řízení, avšak srozumitelné a zcela v souladu s úvahou, kterou vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku č. j. 10 As 211/2017... *„Na druhé straně nelze realisticky očekávat, že rozhodnutí zejména správního orgánu prvního stupně, leckdy vypracované úředníkem, který ani nemá právní vzdělání (a případně vysokoškolské), bude svou podobou, formální úrovní a obsahovou pečlivostí srovnatelné s rozhodnutím nejvyšší soudní instance, na jehož koncipování se obvykle podílí několik právně vzdělaných osob.“*

Stavební úřad svým rozhodnutím stavbu povolil v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů:

- 1) Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, orgánu územního plánování, č. j. MMJ/SÚ/52283/2022-LaT ze dne 6. 5. 2022,

- 2) závazné stanovisko Krajské hygienické stanice kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě, č. j. KHSV/06842/2022/JI/HOK/Sme ze dne 25. 4. 2022,
- 3) koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, Krajského ředitelství, č. j. JHJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022, ev. č. JI-7-1/2022,
- 4) Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, č. j. MMJ/OD/68430/2022/PIT ze dne 20. 4. 2022,
- 5) Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, č. j. MMJ/OD/69896/2022-PIT ze dne 19. 4. 2022,
- 6) Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022,
- 7) Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, orgánu ochrany přírody, č. j. MMJ/OŽP/50867/2022-PIT ze dne 23. 3. 2022,
- 8) Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, orgánu ochrany ovzduší, č. j. MMJ/OŽP/46040/2022 ze dne 28. 3. 2022,
- 9) Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, vodoprávního úřadu, č. j. MMJ/OŽP/75442/2022-DJa ze dne 25. 5. 2022,
- 10) závazné stanovisko Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. 3. 2022.

Protože odvolání směřovala proti všem výše uvedeným závazným stanoviskům dotčených orgánů, odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu odvolání spolu se stanoviskem, s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků postoupil správním orgánům nadřízených správním orgánům příslušných k vydání závazného stanoviska. Tímto postupem bylo požádáno Ministerstvo zdravotnictví ČR dopisem č. j. 115949/KUSK ze dne 8. 9. 2023 a Ministerstvo vnitra ČR dopisem č. j. 116022/2023/KUSK ze dne 11. 9. 2023 (pol. č. 4 a 5 spisu 101880/2023/KUSK).

Protože Magistrát města Jihlavy byl na základě vznesené námítky systémové podjatosti vyloučen z projednávání věci a řízením byl pověřen stavební úřad Městského úřadu Havlíčkův Brod, bylo nutné požádat příslušná ministerstva, a to Ministerstvo životního prostředí ČR, Ministerstvo dopravy ČR, Ministerstvo kultury ČR a Ministerstvo zemědělství ČR, aby rozhodla, který správní orgán provede přezkum závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Jihlavy, a to odborem životního prostředí, odboru dopravy a oddělení památkové péče, konkrétně tato závazná stanoviska: Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, orgánu ochrany přírody, č. j. MMJ/OŽP/50867/2022-PIT ze dne 23. 3. 2022; Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, orgánu ochrany ovzduší, č. j. MMJ/OŽP/46040/2022 ze dne 28. 3. 2022; Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, vodoprávního úřadu, č. j. MMJ/OŽP/75442/2022-DJa ze dne 25. 5. 2022; Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, č. j. MMJ/OD/68430/2022/PIT ze dne 20. 4. 2022; Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, č. j. MMJ/OD/69896/2022-PIT ze dne 19. 4. 2022; Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022. Odvolací správní orgán tak učinil dopisem č. j. 116276/2023/KUSK ze dne 11. 9. 2023 (pol. č. 6 a pol. č. 19 spisu 101880/2023/KUSK).

Ministerstvo životního prostředí ČR usnesením č. j. MZP/2023/240/1801 ze dne 27. 9. 2023 rozhodlo tak, že provedením přezkumu závazných stanovisek Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí č. j. MMJ/OŽP/50867/2022-PIT ze dne 23. 3. 2022 a č. j. MMJ/OŽP/46040/2022 ze dne 28. 3. 2022 prověřilo Krajský úřad Jihomoravského kraje (pol. č. 12 spisu 101880/2023/KUSK).

Ministerstvo dopravy ČR usnesením č. j. MD-32729/2023-930/3 ze dne 3. 10. 2023 rozhodlo tak, že provedením přezkumu závazného stanoviska č. j. MMJ/OD/68430/2022/PIT ze dne 20. 4. 2022 a č. j. MMJ/OD/69896/2022/PIT ze dne 19. 4. 2022 tak, že provedením přezkumu závazných stanovisek pověřilo Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy (pol. č. 14 spisu 101880/2023/KUSK).

Ministerstvo kultury ČR usnesením č. j. MK 60631/2023 OPP ze dne 17. 10. 2023 rozhodlo tak, že provedením přezkumu závazného stanoviska č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022 pověřilo Krajský úřad Středočeského kraje (pol. č. 22 spisu 101880/2023/KUSK).

Ministerstvo zemědělství ČR usnesením č. j. MZE-59939/2023-15111 ze dne 1. 11. 2023 rozhodlo tak, že provedením přezkumu závazného stanoviska č. j. MMJ/OŽP/75442/2022-DJa ze dne 25. 5. 2022 pověřilo Krajský úřad Středočeského kraje (pol. č. 27 spisu 101880/2023/KUSK).

Na základě výše uvedených usnesení odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu podaná odvolání spolu se závaznými stanovisky, s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků postoupil správním orgánům pověřeným k přezkoumání napadených závazných stanovisek. Bylo tak učiněno dopisem č. j. 128353/2023/KUSK ze dne 10. 10. 2023 (pol. č. 17 spisu 101880/2023/KUSK), č. j. 128426/2023/KUSK ze dne 10. 10. 2023 (pol. č. 18 spisu 101880/2023/KUSK), dopisem č. j. 136822/2023/KUSK ze dne 30. 10. 2023 (pol. č. 23 spisu 101880/2023/KUSK), dopisem č. j. 140648/2023/KUSK ze dne 7. 11. 2023 (pol. č. 28 spisu 101880/2023/KUSK).

Po obdržení rozhodnutí o přezkumech závazných stanovisek odvolací správní orgán seznámil účastníky řízení s doplněným spisovým materiálem opatřením č. j. 147983/2023/KUSK ze dne 24. 11. 2023 (pol. č. 30 spisu 101880/2023/KUSK), č. j. 151957/2023/KUSK ze dne 4. 12. 2023 (pol. č. 34 spisu 101880/2023/KUSK), č. j. 155210/2023/KUSK ze dne 12. 12. 2023 (pol. č. 38 spisu 101880/2023/KUSK) a č. j. 159052/2023/KUSK ze dne 20. 12. 2023 (pol. č. 44 spisu 101880/2023/KUSK).

Následně obdržel odvolací správní orgán výsledné přezkumy napadených závazných stanovisek, které vydaly nadřízené orgány, případně pověřené orgány, orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska:

I.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR č. j. MZDR 26131/2023-2/OVZ ze dne 3. 10. 2023 (pol. č. 13 spisu 101880/2023/KUSK), ve kterém tento uvedl, že potvrzuje závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě č. j. KHSV/06842/2022/II/HOK/Sme ze dne 25. 4. 2022. V odůvodnění Ministerstvo zdravotnictví ČR uvedlo, že Krajská hygienická stanice kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě (dále i „KHS“) na základě žádosti stavebníka společnosti A 32, spol. s r. o., V Štíhlách 2031/12, 142 00 Praha vydala dne 25. 4. 2022 souhlasné závazné stanovisko č. j. KHSV/06842/2022/II/HOK/Sme, jako dotčený správní orgán ve smyslu § 77 ve spojení s § 82 odst. 2

písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon č. 258/2000 Sb.“) a § 4 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále i „stavební zákon“), k projektové dokumentaci stavebního záměru „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava“ na pozemcích parc. č. 3007/9, 3007/12, 3019/1, 3019/2, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava, jako podklad pro společné územní a stavební řízení, které bylo vázáno těmito pěti podmínkami:

1. Stavba „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“ bude uvedena do zkušebního provozu. V rámci zkušebního provozu bude provedeno kontrolní měření hluku z provozu této stavby ve vztahu k nejbližším chráněným venkovním prostorům staveb. Před zahájením kontrolního měření bude KHS odsouhlasena metodika měření a měřicí místa. Protokol z měření bude předložen KHS ke kolaudačnímu řízení (před uvedením stavby do trvalého užívání). Nedílnou součástí protokolu z měření hluku bude vyhodnocení přítomnosti tónové složky.
2. V rámci zkušebního provozu bude provedeno kontrolní měření hluku z provozu výtahu a technologických zdrojů hluku ve vztahu k nejbližším chráněným vnitřním prostorům staveb. Před zahájením kontrolního měření bude KHS odsouhlasena metodika měření a měřicí místa. Protokol z měření bude předložen KHS ke kolaudačnímu řízení (před uvedením stavby do trvalého užívání). Nedílnou součástí protokolu z měření hluku bude vyhodnocení přítomnosti tónové složky.
3. V průběhu výstavby bude hluk ze stavební činnosti omezován protihlukovými opatřeními, která jsou navržena v předložené hlukové studii zpracované zpracovaná společností Studio D akustika s. r. o. v 01/2022 a to zejména:
 - Kolem celého staveniště bude vybudována protihluková clona o minimální výšce 2,0 m. Stěna musí být neprůvzdušná s minimální plošnou hmotností 10 kg/m².
 - Veškeré stavební práce budou prováděny v době denní od 7:00 do 21:00 hodin. Hlučné stavební práce budou prováděny v době denní od 8:00 do 19:00 hodin.
4. V případě, že v průběhu realizace stavby bude nezbytné provozovat hlučné stroje a zařízení a provádět stavební činnost jiným způsobem, než se předpokládá v předložené hlukové studii, tzn., že bude nutné provádět hlučnou činnost v době od 19:00 do 08:00 hodin, nebo bude nezbytné použití jiných typů strojů s vyššími emisními hodnotami hluku nebo současného nasazení většího počtu strojů, které povede k překročení limitní hodnoty hluku ze stavební činnosti, požádá provozovatel zdroje hluku o časově omezené povolení provozování zdroje hluku dle § 31 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. v platném znění.
5. Před zahájením užívání stavby „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“ bude pro tuto stavbu vypracován provozní řád ubytovacího zařízení a předložen KHS ke schválení.

Ministerstvo zdravotnictví (dále i „MZ“) přezkoumalo výše uvedené závazné stanovisko KHS a učinilo ve věci následující závěry:

Projektovou dokumentaci (dále i „PD“) vypracovala společnost A 32, spol. s r. o., V Štíhlách 2031/12, 142 00 Praha v 03/2022. Předmětem předložené PD je novostavba objektu kolejí VŠPJ. Jedná se o částečně

podsklepený objekt, který má 5 nadzemních podlaží. Je zastřešen plochou střechou, kde jsou umístěny technické místnosti. Půdorysně se jedná prohnutý obdélník. Prostorově je objekt řešen jako dvojtrakt. Vertikální komunikace s hlavním přístupovým schodištěm a výtahovou šachtou je uvnitř dispozice. Výtah je navržen bez strojovny pod stropem. Hlavní patrové komunikace jsou v podobě pavlačí na severní fasádě. V 1. PP budovy je technické, skladové a provozní zázemí objektu. V 1.-5. NP jsou ubytovací buňky studentů. Budova je o kapacitě 200 lůžek. Předpoklad je 2 lůžka na jeden pokoj. Pokoje jsou sdruženy vždy po dvou tak, že každý pokoj má svůj vstup, svoji předsíňku s úložnými prostory a své sociální zázemí. Kuchyňka pak je společná vždy pro dva pokoje. Každý pokoj je přes prosklenou stěnu s dveřmi propojen se svojí lodží. Vnější líc objektu na stranu s lodžemi je obalen nerezovými sítěmi, které plní funkci treláže pro popínavou zezeň. Na severní fasádě jsou dvě venkovní úniková schodiště tvořená železobetonovými nosnými stěnami v kombinaci s ocelovými schodišťovými rameny.

Nosný konstrukční systém je kombinovaný z monolitických železobetonových stropů tl. 200 mm a nosných monolitických železobetonových stěn / sloupů. Vše zateplené tepelnou izolací tl. 200 mm. Fasáda bude provedena z tenkovrstvé strukturované omítky.

Chlazení: Kotelny – pro eliminaci tepelných zisků od technologického vybavení prostoru kotelny bude sloužit split systém, tvořený venkovní jednotkou, vnitřní nástěnnou jednotkou. Technická místnost – pro eliminaci tepelných zisků od technologického vybavení místnosti slaboproudu bude sloužit split systém, tvořený venkovní jednotkou umístěnou na střeše objektu, vnitřní nástěnnou jednotkou.

Vytápění: Vytápění objektu je teplovodní. Teplovodním rozvodem s radiátory je zajištěno vytápění všech prostor v objektu. Objekt je z hlediska vytápění rozdělen na dvě části s dvěma technickými místnostmi na střeše objektu. Zdrojem tepla jsou 2 plynové kondenzační kotle s výkonem do 50 kW instalované ve strojovně vytápění na střeše objektu, v kombinaci s 8 tepelnými čerpadly.

Zásobování vodou: Je navrženo využití stávajícího veřejného vodovodu IPE 11 (délka 6,6m), který je zakončen na pozemku před navrženým objektem. Na zakončení této trasy bude osazena vodoměrná šachta s fakturační vodoměrnou sestavou. Ohřev teplé vody bude proveden pomocí 4x zásobníku teplé vody o objemu 900 l. Vždy první zásobník ze dvou bude provádět přehřev TV a bude ohříván topnou vodou z tepelných čerpadel. Druhý zásobník bude dohříván z plynové kotle. V zásobnících TV budou umístěny el. topné tyče pro přebytek el. energie z fotovoltaických panelů.

Fotovoltaické panely: Na střeše objektu kolejí bude osazena hliníková podkonstrukce určená pro ploché střechy. Na hliníkové podkonstrukci objektu bude instalováno celkem 164 kusů monokrystalických panelů. Primárně bude elektrická energie využita pro provoz tepelných čerpadel, resp. provozní spotřeby el. energie budovy. Přebytečnou energii bude využita na ohřev TV.

Dopravní řešení: Základní přístupová trasa pro obsluhu objektu je z komunikace Fritzova. Stávající dopravní připojení bude zrušeno. Dopravně bude území napojeno novým sjezdem z ulice Fritzova v severovýchodní části pozemku. V místě nově navrhovaného vjezdu bude provedeno snížení obruby a položení dvou řad velké žulové kostky jako je tomu u stávající komunikace. Parkoviště je připojené chodníkovým přejezdem na místní komunikaci a disponuje 44 parkovacími stánkami. Z tohoto počtu jsou 3 parkovací stání

vyhrazené pro osoby se sníženou schopností pohybu a orientace. Dále jsou 2 parkovací místa vyhrazena pro elektrická vozidla, u kterých je dobíjecí stanice. Manipulační komunikace parkoviště je navržena v šířce 6,0 m. Parkovací stání mají šířku 2,50 m, krajní stání 2,75 m. Délka stání je 5,0 m. Zpevněné plochy na soukromém pozemku jsou navrženy částečně z velkoformátových kamenných dlažeb, částečně z drobných kamenných dlažeb a kostek.

Přeložky sítí: Přeložka NTL plynovodu, přeložka STL plynovodu, přeložka veřejného osvětlení, přeložka stávajících kabelů silnoproudu, přeložka areálových rozvodů silnoproudu.

Součástí PD byla hluková studie (dále i „HS“) zpracovaná společností DEKPROJEKT s. r. o. v 03/2022. Předmětem předložené HS je posouzení vlivu hluku z provozu navrhované stavby, neprůzvučnosti stavebních konstrukcí a posouzení vlivu hluku ze stavební činnosti. Dále bylo provedeno posouzení dopravně hlukové situace v rámci záměru výstavby kolejí VŠPJ. Dle uvedených výsledků posouzení bude při provozu kolejí VŠPJ dodržena limitní hodnota hluku ze stacionárních zdrojů pro chráněné venkovní prostory staveb v době denní i noční. Posouzení dopravně hlukové situace v rámci záměru výstavby kolejí VŠPJ nepředpokládá se navýšení hluku z dopravy vlivem odrazu stávajícího hluku od objektu záměru. Předpokládá se, že hluková situace zůstane beze změny nebo bude o nižší jednotky dB lepší vlivem částečného zastínění parkoviště VŠPJ a jeho významnou redukcí.

V rámci posouzení vlivu hluku ze stavební činnosti jsou modelovány jednotlivé etapy výstavby. U každé etapy je uveden přehled prováděných prací a použité mechanizace a nářadí. Dle prezentovaných výsledků posouzení jednotlivých etap výstavby bude limitní hodnota hluku pro stavební činnost dodržena za předpokladu, že kolem celého staveniště bude vybudována protihluková clona o minimální výšce 2,0 m, stěna musí být neprůzvučná s minimální plošnou hmotností 10 kg/m² a budou dodrženy následující zásady:

- všechny stavební práce budou prováděny pouze v intervalu 7-21 hodin, hlučné práce je doporučeno omezit na interval 8-19 hodin;
- budou informováni uživatelé okolních objektů o provádění hlučných stavebních prací a o době jejich trvání, bude omezen chod hlučných strojů na rozumnou mez;
- hlučné stroje nebudou neponechávány v chodu naprázdno, to se týká i nákladních automobilů při nakládce, budou použity pouze stroje a zařízení v dobrém technickém stavu a správně seřizené;
- bude stanovena v rámci pracovního dne tichá přestávka např. 12-13 hod pro umožnění větrání v nejbližších objektech;
- v rámci staveniště nebude generován zbytečně nadměrný hluk (například hlasitě puštěné rádio apod.).

Podmínky č. 1-4 byly stanoveny v souladu s § 30 a 31 zákona č. 258/2000 Sb., ve spojení s § 11 a 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Podmínka č. 5 byla stanovena v souladu s § 21a zákona č. 258/2000 Sb.

K odvolacímu bodu H) paní Eva Smrčková, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava, pana Jiřího Smrčky, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava a paní Stanislavy Beranové, Fritzova 1514/22, MZ sděluje: V HS v tab./2/ Zdroj hluku jsou identifikovány 2 chladicí jednotky umístěné na střeše objektu, 8 venkovních jednotek tepelných čerpadel a 20 ks koncových prvků (10× saní a 10× výdech) rekuperačních jednotek. Z kap. 2 HS

vyplývá, že zdroje pro výpočtový model byly mj. i Informace o stacionárních zdrojích hluku dodané objednatelem [6].

Pro ověření výpočtového modelu byla stanovaná podmínka reálného měření stacionárních zdrojů hluku *in situ*, cit.: „*Stavba „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“ bude uvedena do zkušebního provozu. V rámci zkušebního provozu bude provedeno kontrolní měření hluku z provozu této stavby ve vztahu k nejbližším chráněným venkovním prostorům staveb. Před zahájením kontrolního měření bude KHS odsouhlasena metodika měření a měřící místa. Protokol z měření bude předložen KHS ke kolaudačnímu řízení (před uvedením stavby do trvalého užívání). Nedílnou součástí protokolu z měření hluku bude vyhodnocení přítomnosti tónové složky.*“ S tímto postupem se MZ plně ztotožňuje.

Co se týče stávajícího hluku z dopravy, zde uvádíme, že provozovatelem tohoto dopravního hluku není stavebník, proto na něj nelze převádět práva a povinnosti jiného provozovatele zdroje hluku. Stavebník v rámci HS zhodnotil případná negativa (narůst hluku) související se samotnou realizací a provozem stavby – viz výše – čímž vyhověl požadavkům § 77 zákona č. 258/2000 Sb.

K odvolacímu bodu II. pana Jana Frühaufa, Nerudova 1495, 586 01 Jihlava, MZ sděluje:

Co se týče *hlučného studentského života*, zde uvádíme, že hlasové projevy fyzických osob nejsou pro potřeby ochrany veřejného zdraví, podle § 30 odst. 2 věty třetí zákona č. 258/2000 Sb., považovány za zdroj hluku, neboť u tohoto zdroje zvuku převažuje faktor subjektivního obtěžování, který nelze kvantifikovat.

V případě odvolání pana Petra Domkaře, Uhřínovice 33, 588 32 Brtnice a pana Viléma Fexy, Fritzoza 1494/18, 586 01 Jihlava, ta vysloveně nebrojí proti předmětnému závaznému stanovisku KHS, resp. odvolací důvody se netýkají zájmů spadajících do oblasti ochrany veřejné zdraví podle zákona č. 258/2000 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví na základě všech shora popsaných skutečností sděluje, že Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě postupovala v dané věci správně a podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb. napadené závazné stanovisko ke stavbě „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava“ v k. ú. Jihlava potvrzuje a ztotožňuje se s ním, tak jak je výše uvedeno.

II.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování č. j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023 (pol. č. 26 spisu KUSK), ve kterém tento uvedl, že potvrzuje závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy č. j. MMJúSÚ/52283/2022-LaT ze dne 6. 5. 2022. V odůvodnění tento uvedl, že odvolatelé ve svých odvoláních uvedli (zkráceně a upraveně):

Odvolatelé:

Odvolací důvody – statické ohrožení budov účastnic, závazná stanoviska a další akty vydané podjatými osobami, nepřezkoumatelná závazná stanoviska, rozpor záměru s územní plánem, rozpor záměru s územní studií, obtěžování pohledem, požárně bezpečnostní řešení, hluk ze záměru žadatele, zastínění nemovitostí

účastnice, ztráta výhledu a oblohové složky, absence souhlasu dle § 184a StZ, ochranné pásmo městské památkové rezervace.

Závazného stanoviska úřadu územního plánování se z výše uvedených důvodů týkají tyto odvolací důvody (zkráceně a upraveně):

Závazné stanovisko je nepřezkoumatelné, neboť v něm schází úvaha o dodržení koeficientu zeleně, který je stanoven pro plochu záměru 0,3. Rovněž se nevypořádává s požadavkem, aby byl zachován podíl vzrostlé zeleně. Do výpočtu koeficientu zeleně nejsou zahrnuty všechny pozemky, na nichž má být záměr realizován. Byl opomenut pozemek parc. č. 3007/9 v k. ú. Jihlava, na kterém má být realizováno parkoviště a komunikace. Do výpočtu nejsou rovněž započítány pozemky parc. č. 5861/8 a 5861/1 v k. ú. Jihlava, kde má být realizováno nové dopravní napojení a předláždění chodníku. Při výpočtu ploch zeleně nebyla využita pravidla stanovená územním plánem na str. 53, která stanoví, které plochy lze započítat do ploch zeleně. Odvolatelé namítají, že některé drobné plochy nemůžou být pro výpočet použity a záměr požadovanou hodnotu koeficientu zeleně nespĺňuje.

Pro lokalitu záměru byla zpracována Územní studie ÚS37 Jihlava – kampus VSPJ, varianta B. Tato studie je územně plánovacím podkladem pro rozhodování. Ve studii je stanoven požadavek řešení střech jako zelených (vegetačních) s retencí pro dešťové body. Záměr tento požadavek nespĺňuje. Dle dokumentace mají být na střechě umístěny fotovoltaické panely, což studie v kombinaci s vegetační střechou připouští. Územní studie je pro rozhodování podkladem neopominutelným. Odchylnka musí být odůvodněna. Zelená střecha zmírní oteplení okolí a má sloužit i k retenci dešťové vody.

Odvolatel 1:

Uvedl odvolací důvody: zastínění obytné části domu, značné zvýšení hluku a rušení nočního klidu, vznik nebezpečného dopravního uzlu, znemožnění uzavření dohody o námitkách, statika domu, nezákonná závazná stanoviska vydaná podjatými osobami. Odvolací důvody se věcně netýkají závazného stanoviska úřadu územního plánování.

Odvolatel 2 a odvolatel 3:

Odvolatel 2 a odvolatel 3 uvedli shodné odvolací důvody, a to statické poškození domu, závazná stanoviska vydaná podjatými osobami. Odvolací důvody se věcně netýkají závazného stanoviska úřadu územního plánování.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného závazného stanoviska s právními předpisy, především z hlediska souladu záměru s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování a nezjistil v napadeném závazném stanovisku vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu.

Pro posouzení záměru byla předložena dokumentace – Studentské koleje VŠPJ, dokumentace pro společné povolení, generální projektant A 32, spol. s r. o., 3/2022, č. zak. 12492140, která byla doplněna situací prokazující splnění požadované plochy zeleně a odůvodnění využití územní studie.

Záměrem je budova vysokoškolských kolejí s jedním podzemním a pěti nadzemními podlažími. Půdorysně se jedná o prohnutý obdélník zastřešený plochou střechou o půdorysných rozměrech cca 16,7 m x cca 87 m. Výška atiky je cca 15,5 m a nejvyšší bod technických místností je cca 17,7 m. Součástí je technická a dopravní infrastruktura a parkové úpravy areálu.

Záměr je v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky ve znění Aktualizace č. 1., 2., 3., 4., 5. a 6. (dále jen „PÚR“). V kapitole – REPUBLIKOVÉ PRIORITY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ PRO ZAJIŠTĚNÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE je mimo jiné stanoveno podporovat polycentrický rozvoj sídelní struktury, hospodárně využívat zastavěné území a zajistit ochranu nezastavěného území. Cílem je účelné využívání a uspořádání území úsporné v nárocích na veřejné rozpočty, na dopravu a energie, které koordinací veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území omezuje negativní důsledky suburbanizace pro udržitelný rozvoj území.

Dále je nutné vytvářet podmínky pro koordinované umísťování veřejné infrastruktury v území a její rozvoj a tím podporovat její účelné využívání v rámci sídelní struktury. Další prioritou související se záměrem je vytváření podmínek pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi.

Dle kritérií a podmínek stanovených v kapitole – ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY je nutné sledovat při rozhodování a posuzování záměrů zachování a rozvoj společenské funkce tradičních městských center.

Město Jihlava je součástí rozvojové osy OB11, pro kterou existují zvýšené požadavky na změny v území při respektování republikových priorit územního plánování. Jedná se o území ovlivněné rozvojovou dynamikou krajského města Jihlavy s relativně silnou koncentrací obyvatelstva a ekonomických činností, z nichž značná část má republikový význam. Podporujícím faktorem rozvoje je poloha na dálnici D1.

Navrhovaný záměr je v souladu s PÚR, neboť odpovídá požadavkům stanoveným v republikových prioritách územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území. Tento typ občanské vybavenosti je vzhledem k významu vhodné situovat do míst s dopravně dostupnou veřejnou dopravou. Zároveň umístěním záměru dochází k posílení významu města Jihlavy jako důležitého kulturního a společenského centra.

Zásady územního rozvoje Kraje Vysočina ve znění Aktualizace č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a rozsudku č. j.: 64 A 1/2017-118 z 13. 4. 2017 (dále jen „ZÚR“) stanovily ve svých prioritách vytváření podmínek pro posílení významu krajského města Jihlava v sídelní struktuře ČR. Zároveň vymezily krajské město Jihlavu jako vyšší centrum osídlení. Stanovily pro něj zásady pro usměrňování územního rozvoje a rozhodování o změnách v území, mimo jiné – posílit význam centra zejména umístěním a rozvojem celokrajských a některých republikových obslužných funkcí ve správě, školství, vědě a výzkumu, zdravotnictví a kultuře; rozvíjet bydlení a ekonomické aktivity, zejména aktivity v oblasti služeb a znalostní ekonomiky. Dále ZÚR stanovily v úkolech pro územní plánování – zabezpečovat územní podmínky pro rozvoj vyšších obslužných funkcí.

Navrhovaný záměr je v souladu se ZÚR, neboť odpovídá stanoveným požadavkům.

Záměr se dle platného územního plánu Jihlava (úplné znění po změně č. 2) z 10/2022 nachází převážně v ploše OV.1 – plochy občanského vybavení – vzdělávání a výchova, kde je hlavním využitím – stavby, zařízení a pozemky sloužící pro vzdělávání a výchovu. Dále je stanoveno přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití a podmínky prostorového uspořádání. Koeficient zeleně je stanoven 0,3, max. výška zástavby je pro plochu JI-OV-1 stanovena do 18 m, podmínkou využití plochy je zpracování územní studie US 37 a zachování stávajícího podílu vzrostlé zeleně.

Celková plocha pozemků pro veřejnou vybavenost JI-OV-1 je 2,2 ha. Je určena pro umístění nového univerzitního kampusu (soustředění výuky, studia a bydlení), tedy plně v souladu s hlavním využitím území. Plocha pozemků řešených záměrem v ploše OV.1 je 5 726 m². Plocha zeleně je 1797 m², což je 31,4 % z uvedené výměry. Výška stavby je v nejvyšším bodě 17,7 m a splňuje uvedený limit.

Územní studie US 37 byla zpracována a vložena do evidence územně plánovací činnosti, vzrostlá zeleň bude v maximální míře zachována. Územní studie řeší oblast na rozhraní blokové zástavby centrální části města a nízkopodlažní zástavby. Návrh dotváří blokovou strukturu a vymezuje uliční a vnitroblokové prostory. Řešené území dělí do tří stavebních bloků. V bloku A je navržen objekt kolejí pro 200 studentů a jeho prostorové parametry s ohledem na okolní zástavbu. Cílem ÚS bylo vyhodnotit, v jakém rozsahu a podobě má být území zastavěno, jaký má být postup zastavování (etapizace a podmiňující investice). ÚS dále prověřila rozsah a formu zástavby území s důrazem na vytvoření kvalitních veřejných prostranství.

Z výše uvedených údajů vyplývá, že záměr splňuje předepsané regulativy a je v souladu s platným územním plánem a vychází ze zpracované územní studie.

Záměr je v souladu s relevantními cíli a úkoly územního plánování a byl posouzen s ohledem na stávající charakter, hodnoty a podmínky území a jeho účelného řešení, prostorového uspořádání a hospodárného využívání.

K odvolacím důvodům krajský úřad dále uvádí:

Požadovaný rozsah zeleně je v záměru splněn. Při výpočtu zeleně byla využita pravidla uvedená v územním plánu pro výpočet zeleně. Nebyly započítány plochy menší než 9 m² (v min. šířce 2 m) a tam, kde by v této minimální započitatelné ploše byly umístěny inženýrské sítě nebo jejich ochranná pásma. Podíl vzrostlé zeleně zůstane zachován. Ke kácení je určeno 7 stromů, které budou nahrazeny novou výsadbou.

Pozemek parc. č. 3007/9 v k. ú. Jihlava, kde má být realizováno parkoviště a komunikace, se nachází v jiné funkční ploše SC – plochy smíšené obytné v centrech. Pozemky parc. č. 5861/8 a 5861/1 v k. ú. Jihlava určené pro komunikaci a chodník se nacházejí v ploše PV – plochy veřejných prostranství – s převahou zpevněných ploch. Tyto výše uvedené pozemky se nenacházejí v ploše OV.1, proto je nelze započítat do plochy pro výpočet zeleně dle pravidel stanovených pro plochu OV.1.

Územní studie je územně plánovacím podkladem, ze kterého je nutné při zpracování záměru vycházet. V územní studii ÚS 37 byla na střeše uvažována vegetační střecha. Vzhledem k situaci v energetice jsou na střeše osazeny fotovoltaické panely. Pro retenci dešťových vod bylo navrženo na střeše souvrství, které

částečně zadrží a zpomalí odtok vody ze střechy, což napomůže zlepšení mikroklimatu uvnitř i v okolí stavby. Navržený záměr vychází z uvedené územní studie a funkčně i objemově odpovídá návrhu objektu A1 ve variantě B.

Krajský úřad konstatuje, že se ztotožňuje se závěrem posouzení záměru úřadem územního plánování. Proto na základě výše uvedených skutečností krajský úřad závazné stanovisko úřadu územního plánování, kterým byl záměr vyhodnocen jako přípustný, potvrdil.

III.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Ministerstva vnitra ČR, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „MV – GŘ HZS ČR“) č. j. MV-158761-12/PO-PRE-2023 ze dne 9. 11. 2023 (pol. č. 29 spisu KUSK), ve kterém uvedlo, že napadené závazné stanovisko posoudil jako správné a dostatečně odůvodněné. V odůvodnění uvedlo, že MV – GŘ HZS ČR jako nadřízený správní orgán podle ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hasičském záchranném sboru“) posoudilo žádost o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska hasičského záchranného sboru kraje podle ustanovení § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

MV – GŘ HZS ČR obdrželo dne 11. 9. 2023 žádost Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, Zborovská 11, 150 21 Praha 5 (dále jen „KUSK“), č. j. 116022/2023/KUSK ze dne 11. 9. 2023 o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, (dále jen „HZS VYS“), č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, a to v rozsahu staveb kategorie III podle vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, (dále jen „vyhláška o kategorizaci staveb“).

Koordinované závazné stanovisko HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 bylo podkladem pro rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkova Brodu, stavebního úřadu, Havlíčkově náměstí 57, 580 61 Havlíčkův Brod 2 (dále jen „stavební úřad“), č. j.: MHB_ST/320/2023/soch ze dne 15. 5. 2023 o společném povolení stavby s názvem *Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava* na pozemku parc. č. 3007/9, 3007/12, 3019/1, 3019/2, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava.

MV – GŘ HZS ČR posouzením výše uvedené dokumentace došlo k závěru, že řešená stavba slouží pro ubytování studentů. Celková projektovaná ubytovací kapacita objektu je 200 osob. Jedná se o budovu určenou pro ubytování více než 100 osob v souladu s ustanovením § 9 písm. a) bodu 7 vyhlášky o kategorizaci staveb je stavba stavbou kategorie III. MV – GŘ HZS ČR je podle ustanovení § 31 odst. 5 písm. b) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o požární ochraně“) nadřízeným správním orgánem příslušným ke zrušení, potvrzení nebo změně závazného stanoviska vydaného hasičským záchranným sborem kraje podle ustanovení § 31 odst. 3 tohoto zákona u stavby kategorie III.

Ke koordinovanému závaznému stanovisku HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 se vyjádřili níže uvedení účastníci řízení: Eva Smrčková, bytem Fritzoava 4640/20, 586 01 Jihlava, Jiří Smrčka, bytem Fritzoava 4640/20, 586 01 Jihlava, Stanislava Beranová, bytem Fritzoava 1514/22, 586 01 Jihlava (dále jen „odvolatelé“) – všichni právně zastoupeni Mgr. Stanislavem Smrčkou, advokátem ČAK ev. č.: 1798, se sídlem Jakubské náměstí 580/4, 602 00 Brno, IČ 06710620 (dále jen „odvolatelé“); Petr Domkař, bytem Uhřínovice 33, 588 32 Brtnice; Ing. Jan Frühauf, bytem Nerudova 1495/2, 586 01 Jihlava a Vilém Fexa, bytem Fritzoava 1494/18, 586 01 Jihlava. Námitky odvolatelů Petra Domkaře, Ing. Jana Frühaufa a Viléma Fexy nesměřovaly proti koordinovanému závaznému stanovisku HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022.

Odvolatelé ve vyjádření ze dne 7. 6. 2023 ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 uvádějí následující:

- 1) Odvolatelé namítají, že cit. *„Koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, Krajské ředitelství, ze dne 26. 5. 2022, č. j. HSJI-1063-3/P-2022, se zase omezuje na prosté konstatování souladu záměru s jím sledovanými právními předpisy, bez jakéhokoli (byť stručného) vysvětlení, z jaké příčiny byl soulad nyní projednávaného záměru s nimi shledán. Jedná se tak o čistě formální odůvodnění bez skutečných důvodů rozhodnutí.“*. Dále odvolatelé 1 namítají, že cit. *„uvedené závazné stanovisko je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje žádné úvahy nad rámec konstatování, že je v souladu se speciálními právními předpisy bez dalšího. Odkaz na takové stanovisko je proto pro vypořádání argumentace účastníku irelevantní.“*,
- 2) Odvolatelé 1 namítají, že cit. *„požárně bezpečnostní řešení předložené žadatelem je nesprávné ohledně vymezení požárně nebezpečného prostoru.“*. Dále námitka obsahuje, že cit. *„Účastníci proto opakovaně namítají, že v požárně bezpečnostním řešení, vypracované Ing. Irenou Vojáčkovou a Ing. Josefem Kurcem, 03/2022, na str. 11 uvádí, že severní fasáda orientován k nemovitostem účastnic „je bez požárně otevřených ploch [...] Odstupová vzdálenost je nulová.“ Uvedené konstatování nemůže být pravdivé, neboť z výkresu „Pohled severní M 1 : 100“ se podává, že přes 1. a 2. nadzemní patro v prostřední části severní fasády záměru bude velká prosklená plocha „vestibulu“ či „recepce“. Tato obří plocha má být vyplněna čirým sklem, které bude požárně otevřeným prostorem. Za namítanou prosklenou plochou v severní fasádě rovněž nejsou místnosti, které by byly chráněnou únikovou cestou, a proto nemůže být před touto plochou nulový požárně nebezpečný prostor.“*

Odůvodnění z hlediska požární ochrany

Předmětem předloženého PBŘ s názvem *Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava*, s datem zpracování 03/2022 je posouzení technických podmínek požární ochrany podle vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb. (dále jen „vyhláška č. 23/2008 Sb.“) navržené stavby *Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava* na pozemku parc. č.: 3007/9, 3007/12, 3019/1, 3019/2, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava.

Objekt je navržen s pěti nadzemními užitnými podlažími (dále také „NP“) a jedním podzemním podlažím (dále také „PP“). Požární výška nadzemní části objektu (od úrovně prvního nadzemního podlaží po úroveň posledního užitného nadzemního podlaží) je $h = 11,98$ m. Celková koncepce objektu je navržena tak, že ve všech pěti NP budou umístěny ubytovací jednotky. V objektu je navrženo 50 ubytovacích buněk. Každá buňka je tvořena dvěma pokoji, dvěma koupelnami, předsíní a společnou kuchyní. Přibližně v polovině objektu se nachází vnitřní schodiště s atriem a evakuačním výtahem. Evakuační výtah propojuje všechna podlaží. V 1. NP je atrium doplněno o recepci. Ve 2. NP až 5. NP je atrium doplněno o studovny. V PP se nacházejí technické místnosti, prádelna, šatna a prostory pro skladování. Svislé nosné konstrukce, sloupy a stěny, jsou navrženy jako železobetonové monolitické. Vnitřní nenosné příčky jsou z části zděné, z větší části sádkartonové. Vodorovné nosné konstrukce jsou železobetonové monolitické. Konstruktivní systém je nehořlavý. Zastřešení objektu tvoří plochá střecha s nosnou železobetonovou deskou a s vrstvou kačírku, který zajišťuje klasifikaci BROOF(t3). Střecha je přístupná střešním výlezem z vnější otevřené pavlače. Na střeše objektu je navržena fotovoltaická elektrárna s celkovým instalovaným výkonem 73,8 kWp. Zateplení obvodových stěn nad úrovní terénu je navrženo kontaktním zateplovacím systémem s minerální izolací tl. 200 mm. Evakuace osob z NP je po vnějších otevřených pavlačích a dvou navazujících únikových vnějších schodištích. Centrálním zdrojem tepla a TUV pro objekt budou dva samostatné zdroje tepla na střeše budovy. Každý zdroj se sestává ze čtyř tepelných čerpadel typu vzduch/voda a jednoho plynového kondenzačního kotle o tepelném výkonu 45 kW. Hlavní vstup do objektu je v 1. NP z ulice Fritzdova.

Z hlediska požární bezpečnosti je výše uvedený objekt v předloženém PBR hodnocen podle ČSN 73 0802 *Požární bezpečnost staveb – Nevýrobní objekty* (dále jen „ČSN 73 0802“) a ve smyslu ČSN 73 0833 *Požární bezpečnost staveb – Budovy pro bydlení a ubytování* (dále jen jako „ČSN 73 0833“) jako budova skupiny OB4.

Předložená projektová dokumentace stavby podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) bodu 2 a § 40 odst. 1 zákona o požární ochraně, ve znění platném v době vydání koordinovaného závazného stanoviska podléhala výkonu státního požárního dozoru. Podle ustanovení § 31 odst. 3 zákona o požární ochraně, ve znění platném v době vydání koordinovaného závazného stanoviska bylo k předmětné projektové dokumentaci vydáno koordinované závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva.

K námitce č. 1 odvolatelů že, cit. „*Koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, Krajské ředitelství, ze dne 26. 5. 2022, č. j.: HSJI- 1063- 3/P-2022, se zase omezuje na prosté konstatování souladu záměru s jím sledovanými právními předpisy, bez jakéhokoli (byť stručného) vysvětlení, z jaké příčiny byl soulad nyní projednávaného záměru s nimi shledán. Jedná se tak o čistě formální odůvodnění bez skutečných důvodů rozhodnutí.*“ uvádí MV – GŘ HZS ČR následující:

Napadené koordinované závazné stanovisko, vydané v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 4 odst. 7 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), není samostatným rozhodnutím ve věci, ale pouze odborným podkladem pro rozhodnutí, které je v kompetenci stavebního úřadu.

Předpisy platné v době vydání napadeného závazného stanoviska, tedy správní řád, zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a další související předpisy, stanovují konkrétní podobu závazného stanoviska v ustanovení § 149 odst. 2 novelou správního řádu v podobě, který vešel v účinnost 1. 1. 2018. Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění.

Závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany v rámci koordinovaného závazného stanoviska HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 obsahuje závaznou část a odůvodnění. Výrok je dostatečně určitý a zcela jednoznačný, jelikož je v něm jednoznačně vydefinováno, které stavby, stavebníka a předložené dokumentace (PBŘ) se závazné stanovisko týká. Jsou zde uvedena ustanovení právních předpisů, kterými se HZS VYS řídil při vydání závazného stanoviska. Dále je zde obsaženo i vlastní právní jednoznačné řešení otázky, a to, že se jedná o souhlasné závazné stanovisko.

Odůvodnění závazného stanoviska obsahuje specifikaci dokumentace, která byla předmětem výkonu státního požárního dozoru provedeného podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně, dále úvahy, kterými se správní orgán při vydání závazného stanoviska řídil, neboť ustanovení § 46 odst. 1 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o požární prevenci“) vymezuje, co vše je nutné v rámci výkonu státního požárního dozoru posoudit a zohlednit. V odůvodnění je dále konstatováno, že PBŘ, které je předmětem výkonu státního požárního dozoru, splňuje obsahové náležitosti podle ustanovení § 41 vyhlášky o požární prevenci a je tak dostatečným podkladem pro posouzení podmínek požární bezpečnosti navrhované stavby. Z obsahu odůvodnění závazného stanoviska rovněž vyplývá, jaké důvody vedly správní orgán k vydání tohoto závazného stanoviska, jelikož splnění podmínek požární bezpečnosti je samo o sobě důvodem k vydání souhlasného závazného stanoviska. Technické podmínky požární ochrany, které má předmětná stavba splňovat, jsou uvedeny v ustanovení § 2 vyhlášky č. 23/2008 Sb. Hodnocení požadavků právních a technických předpisů je provedeno v předloženém PBŘ jeho zpracovatelem a toto je následně posouzeno z hlediska zákonnosti a věcné správnosti v rámci výkonu státního požárního dozoru.

Z uvedených důvodů MV – GŘ HZS ČR považuje koordinované závazné stanovisko HZS VYS za zákonné a v souladu s požadavky uvedenými ve správním řádu. Na základě uvedených skutečností shledáváme námitku č. 1 za nedůvodnou.

K námitce č. 2 odvolatelů že, cit. „*požárně bezpečnostní řešení předložené žadatelem je nesprávně ohledně vymezení požárně nebezpečného prostoru.*“ a dále že cit. „*Účastníci proto opakovaně namítají, že v požárně bezpečnostním řešení, vypracované Ing. Irenou Vojáčkovou a Ing. Josefem Kurcem, 03/2022, na str. 11 uvádí, že severní fasáda orientován k nemovitostem účastnic „je bez požárně otevřených ploch [...] Odstupová vzdálenost je nulová.*“ Uvedené konstatování nemůže být pravdivé, neboť z výkresu „*Pohled severní M 1 : 100*“ se podává, že přes 1. a 2. nadzemní patro v prostřední části severní fasády záměru bude velká prosklená plocha „*vestibulu*“ či „*recepce*“. Tato obří plocha má být vyplněna čirým sklem, které bude požárně otevřeným prostorem. Za namítanou prosklenou plochou v severní fasádě rovněž nejsou místnosti, které by byly

chráněnou únikovou cestou, a proto nemůže být před touto plochou nulový požárně nebezpečný prostor.“ uvádí MV – GŘ HZS ČR následující:

Vnitřní prostory za uvedenou prosklenou plochou v severní fasádě jsou součástí požárního úseku chráněné únikové cesty typu A. Dispoziční umístění požárního úseku chráněné únikové cesty typu A v objektu je jednoznačně zřejmé z výkresů požární bezpečnosti, konkrétně výkres PŮDORYS 1. NP a PŮDORYS 2. NP, které jsou nedílnou součástí PBŘ. Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb. a dále v souladu s kapitolou 1 ČSN 73 0833 a čl. 8.4.6 a čl. 10.4.4 ČSN 73 0802 se za požárně otevřené plochy nepovažují zcela nebo částečně požárně otevřené plochy, které jsou v požárních úsecích chráněných únikových cest. V takovém případě je hustota tepelného toku nulová a s ohledem na toto je i odstupová vzdálenost vymezující požárně nebezpečný prostor nulová.

K problematice stanovení odstupových vzdáleností a vymezení požárně nebezpečného prostoru nad rámec MV – GŘ HZS ČR uvádí:

Požárně nebezpečný prostor je nulový nejen od obvodových stavebních konstrukcí chráněné únikové cesty typu A, nýbrž od celé severní, východní a západní obvodové stěny. Veškeré stavební konstrukce uvedených obvodových stěn jsou v PBŘ hodnoceny jako konstrukce s požadovanou požární odolností bez požárně otevřených ploch.

Námítka č. 2 je na základě výše uvedeného nedůvodná.

Nad rámec námitek odvolatelů MV – GŘ HZS ČR posoudilo předložené PBŘ v celém rozsahu, ke kterému uvádí následující.

V odvolacím a přezkumném řízení je dotčeným orgánem nadřízený správní orgán, který je podle ustanovení § 4 odst. 4 stavebního zákona svým stanoviskem vázán. Vydané stanovisko nadřízeného správního orgánu musí podle ustanovení § 2 správního řádu zajistit soulad se zákony a ostatními právními předpisy a musí nestranně hájit veřejný zájem. Vydané stanovisko nadřízeného správního orgánu se vztahuje k posuzované stavbě a z toho důvodu je třeba posoudit PBŘ v celém rozsahu, a to i v případě, že důvody odvolání nebo přezkumu směřují jen proti některé jeho části. Podle ustanovení § 4 odst. 4 stavebního zákona případná navazující stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, z čehož vyplývá, že v případě nově vznesené námítky ve stejné věci nelze vydat nové stanovisko.

Zpracovatel PBŘ uvádí na str. 9 PBŘ ve zhodnocení navržených stavebních hmot a povrchových úprav v obytných buňkách, že podlahové krytiny budou mít třídu reakce na oheň nejméně Dfl. Toto je v rozporu s čl. 7.2.6 ČSN 73 0833, kde je pro podlahové krytiny požadavek na třídu reakce na oheň nejméně Cfl. Zpracovatelem PBŘ uvedené konstatování o použitém materiálu s třídou reakce na oheň lze považovat za zjevnou nesprávnost, která nemá vliv na zhodnocení povrchových úprav, neboť zpracovatel PBŘ ve stejném článku PBŘ dále uvádí požadavky vyplývající právě z čl. 7.2.6 ČSN 73 0833.

Zpracovatel PBŘ na str. 7 PBŘ posuzuje mezní rozměry požárních úseků pouze největšího počtu užitných podlaží v požárním úseku P01.1/N5. Chybí zhodnocení mezní velikosti dalších požárních úseků, což

je v rozporu s čl. 7.3.2 ČSN 73 0802, kde pro požární úseky musí být posouzena největší dovolená délka a šířka požárního úseku a největší počet užitných podlaží v požárním úseku. Součástí předloženého PBŘ jsou i výkresy jednotlivých podlaží a koordinační situační výkres, ze kterých správní úvahou bylo možné posoudit, že žádný požární úsek nepřesahuje mezní velikost.

V souladu s ustanovením § 5 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb. musí být požární odolnost stavební konstrukce a požárního uzávěru požárního úseku s přihlédnutím k druhu konstrukce a stavby navržena postupem podle českých technických norem uvedených v příloze č. 1 částech 2 a 4 této vyhlášky (v daném případě tj. ČSN 73 0802 a ČSN 73 0833). Norma ČSN 73 0802 v čl. 8.5.1 uvádí, že požární odolnost uzávěrů otvorů v požárních stěnách a v požárních stropech se stanoví podle stupně požární bezpečnosti přilehlých požárních úseků podle tabulky 12, položky 2 a 12b). V textové části předloženého PBŘ je na str. 8 uveden požadavek na požární odolnost požárních uzávěrů v podzemním podlaží EI 30 DP1 a EI 45 DP1. Součástí předloženého PBŘ je i výkres 1. PP, kde je mezi požárními úseky CHUC A - P01.1 a CHUC A - P01.2 uveden požadavek na požární odolnost EI 30 DP1 – C. Požární úseky P01.1 a P01.2 jsou dle PBŘ zařazeny do IV. stupně požární bezpečnosti. Požadavek na požární odolnost požárních uzávěrů stanovený ve výkresu 1. PP je v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb. a s čl. 8.5.1 ČSN 73 0802, neboť požadavek pro požární uzávěr umístěný v podzemním podlaží v požárním úseku dle tabulky 12, položky 2a) v ČSN 73 0802 je 45 DP1.

Tento nedostatek nedostatečné doby požární odolnosti požárních uzávěrů je vypořádán podmínkou tohoto koordinovaného závazného stanoviska nadřízeného správního orgánu na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva.

V souladu s ustanovením § 13 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb. a s čl. 12.8 ČSN 73 0802 musí být stanoveny počty přenosných hasicích přístrojů v požárním úseku. V předloženém PBŘ na str. 11 není stanoven počet přenosných hasicích přístrojů pro požární úsek P01.2/N5, což je v rozporu s čl. 12.8 ČSN 73 0802. Pro požární úsek P01.2/N5 je určen počet přenosných hasicích přístrojů podle vzorce čl. 12.8 ČSN 73 0802 na 3 ks. Počtem přenosných hasicích přístrojů se rozumí přístroje s náplní hasební látky 9 kg u vodních nebo pěnových přístrojů, 6 kg u práškových nebo sněhových přístrojů a 2,5 kg u halonových přístrojů, případně s ekvivalentní náplní jiné hasební látky určené příslušnou zkušební.

Tento nedostatek nestanovení počtu přenosných hasicích přístrojů je vypořádán podmínkou tohoto koordinovaného závazného stanoviska nadřízeného správního orgánu na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva.

Odůvodnění z hlediska ochrany obyvatelstva

Odbor ochrany obyvatelstva a krizového řízení MV – GRH HZS ČR posoudil předloženou dokumentaci a koordinované závazné stanovisko HZS VYS č. j.: HSJI-1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022 (dále také „předmětné závazné stanovisko“) v rámci své působnosti a sděluje, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno jako stanovisko dotčeného správního orgánu mj. na úseku ochrany obyvatelstva podle § 10 odst. 6 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 239/2000 Sb.“) a v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu.

Předmětné závazné stanovisko z hlediska ochrany obyvatelstva obsahuje veškeré náležitosti podle správního řádu. Závazná část je dostatečně určitá a zcela jednoznačná, jasně definuje, které stavby, stavebníka a předložené dokumentace se týká. Jsou zde uvedena ustanovení právních předpisů, kterými se HZS VYS řídil při vydání předmětného závazného stanoviska. Dále je zde obsaženo i vlastní právní jednoznačné řešení otázky, že se jedná o souhlasné závazné stanovisko.

Předložená projektová dokumentace byla posouzena v souladu s ustanovením § 10 odst. 6 zákona č. 239/2000 Sb., kde je HZS VYS dotčeným orgánem v územním a stavebním řízení a ve společném územním a stavebním řízení z hlediska ochrany obyvatelstva a v souladu s vyhláškou č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva (dále jen „vyhláška č. 380/2002 Sb.“). Stavba splňuje požadavky na ochranu života, zdraví a majetku podle § 2 písm. e) zákona č. 239/2000 Sb.

Předmětné závazné stanovisko bylo odvolateli napadeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (námitka č. 1). K této námitce uvádíme, že předmětné závazné stanovisko, vydané v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 4 odst. 7 stavebního zákona, není samostatným rozhodnutím ve věci, ale pouze odborným podkladem pro rozhodnutí, které je v kompetenci stavebního úřadu. Stavební úřad je oprávněn si od dotčených orgánů vyžádat bližší zdůvodnění závazného stanoviska, považuje-li to za potřebné. Předmětné závazné stanovisko příslušný stavební úřad posoudil jako správné a dostatečně odůvodněné.

Námitka odvolatelů 1 je na základě výše uvedeného nedůvodná.

Závěr

Po posouzení výše uvedených podkladů MV – GŘ HZS ČR v tomto odvolacím řízení v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu, s přihlédnutím k zákonu o požární ochraně a zákonu č. 239/2000 Sb., jako nadřízený správní orgán na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva podle ustanovení § 6 odst. 4 zákona o hasičském záchranném sboru, ustanovení § 31 odst. 5 písm. b) zákona o požární ochraně a podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu vydává

souhlasné koordinované závazné stanovisko s podmínkami.

Podmínka č. 1: Požární uzávěry v 1. podzemním podlaží mezi požárními úseky CHUC A - P01.1 a CHUC A - P01.2 budou provedeny s požární odolností nejméně 45 minut.

Podmínka č. 2: Požární úsek P01.2/N5 musí být vybaven 3 přenosnými hasicími přístroji.

Tímto souhlasným koordinovaným závazným stanoviskem s podmínkami se mění souhlasné koordinované závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru kraje Vysočina č. j.: HSJI- 1063-3/P-2022 ze dne 26. 5. 2022.

IV.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. 148428/2023/KUSK ze dne 24. 11. 2023 (pol. č. 31 spisu KUSK), ve kterém bylo napadené závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí č. j. MMJ/OŽP/75442/2022-

DJa ze dne 25. 5. 2022 potvrzeno. V odůvodnění KUSK OŽP uvedl, že Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodlo o vyloučení ředitele Krajského úřadu Kraje Vysočina z projednávání a rozhodování věci a z důvodu systémové podjatosti i o vyloučení všech úředních osob zařazených do krajského úřadu, přistoupilo Ministerstvo zemědělství k delegaci věci a usnesením ze dne 1. 11. 2023, č.j. MZE-59939/2023-15111 pověřilo Krajský úřad Středočeského kraje k provedení přezkumu závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí ze dne 25. 5. 2022, č. j. MMJ/OŽP/75442/2022-DJa.

KUSK z předložených podkladů zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

Navrhována je stavba vysokoškolských kolejí (200 lůžek, 1 PP, 5 NP, na střeše jsou technické místnosti) v Jihlavě, jižně od ulice Fritzovaly, v severní části areálu bývalé nemocnice (stály zde skleník, garáže, kotelna; nadzemní části byly zbourány, základové konstrukce byly ponechány, pod povrchem se nachází i různé kanály, odpojené vodovody a jiné dnes již nefunkční inženýrské sítě). Povrch terénu je v současnosti rovný, má převážně dlážděný povrch a je využíván jako parkoviště Vysoké školy polytechnické Jihlava. Jen na malé ploše území (ve směru k autobusovému nádraží) je udržovaný trávník a terén je v tomto prostoru oproti parkovišti vyvýšen o cca 1,7 m.

Na místě stavby byl proveden IG a HG průzkum (závěrečná zpráva vypracována osobou s odbornou způsobilostí v inženýrské geologii a hydrogeologii RNDr. Stanislavem Březinou, 6. 12. 2021). Při něm bylo zjištěno (viz stranu 18 závěrečné zprávy), že se zde vyskytují *složitě hydrogeologické poměry. Hladinu podzemní vody je možné očekávat blízko pod povrchem, tj. v hloubce 1,1 – 1,4 m. Nesaturovaná zóna je v důsledku toho málo mocná a nachází se v dosahu promrzání. Navíc je tvořena navážkami a slabě propustnými svahovými sedimenty, které spočívají na nepropustném skalním podloží migmatitů třídy R4-R3. Zasadování do relativně propustných heterogenních navážek v podloží budoucího staveniště je v důsledku ochrany podzemních vod nepřijatelné, neboť zasakovaná voda by způsobovala vyluhování navážek, které mohou zejména v prostoru bývalé kotelny obsahovat různé polutanty. Z uvedených důvodů je tak prostor budoucího staveniště kolejí VŠP v Jihlavě pro zasakování dešťových vod nevhodný a dešťovou vodu ze střechy budoucích kolejí a okolních zpevněných ploch nelze zasakovat. I v případě, že by uvedené geologické poměry byly příznivější, zasakování dešťových a tavných vod z prostoru budoucích kolejí VŠP by stejně nebylo možné v důsledku níže situované zástavby podsklepených rodinných a řadových domů. Zasadovaná voda ze střechy a zpevněných ploch by zcela určitě infiltrovala po svažujícím se nepropustném skalním podloží a mohla by způsobovat zatápění sklepních prostor. Z výše uvedených důvodů je proto nutné dešťové a tavné vody ze střechy budoucího stavebního objektu kolejí v Jihlavě a okolních zpevněných ploch odvádět přes retenční nádrž postupně do kanalizace. Nahromaděná voda v budoucí retenční nádrži může být využívána k závlaze budoucích travnatých ploch kolem budovy kolejí a případně i k zalévání stromů či okrasných keřů. Tento způsob je velice ekologický. Neboť tato dešťová voda nahradí čím dál vzácnější vodu pitnou. Pro úplnost uvádím, že v současnosti srážkové a tavné vody z prostoru parkoviště nejsou také zasakovány. Prostřednictvím kanálových vpustí jsou svedeny do stávající dešťové kanalizace, která probíhá středem zájmového prostranství.*

V průběhu výstavby bude potřeba hladinu podzemní vody lokálně snížit, odčerpaná voda bude řízeně odváděna do kanalizace. Čerpání podzemní vody ze stavební jámy musí být předem dohodnuto se společností

SMJ Jihlava. Voda po dobu výstavby bude zajištěna z vodovodní přípojky ve vodoměrné šachtě na pozemku stavby. Stavba přijme veškerá opatření proti zabránění průniku nečistot do kanalizace a úniku ropných látek ze stavebních strojů a automobilů, v případě úniku bude okamžitě zjednána náprava k minimalizaci vlivu na životní prostředí.

Navrženo je využití stávajícího vodovodu IPE 11 (délka 6,6 m) zakončeném na pozemku před budoucím objektem. Stavba kolejí tak má být napojena na vodovodní řad v ulici Fritzova. Společným odtokem z objektu dimenze KG 200 budou odpadní vody odvedeny do trasy vnější jednotné kanalizace KG 200 a dále přes typ. RŠ (Š1) osazenou na zkrácené trase řadu stávající kanalizace KT 400 do veřejné kanalizace v ulici Fritzova. Srážková voda bude odvedena do jednotné kanalizace. Pro akumulaci a retenci srážkové vody, včetně jejího využití pro závlivu okolních zelených ploch a údržbu neodvodňovaných povrchů je navrženo realizovat vnitřní a vnější dešťovou kanalizaci s odvedením dešťové vody do 4 vzájemně propojených plastových podzemních jímek (typ pro obetonování), které budou staticky zajištěny s ohledem na hladinu podzemní vody a umístění pod parkovací plochou. K těmto akumulačním/retenčním jímkám s objemem 80 m³ bude potrubím připojena menší jímka 8 m³, která bude využívána kromě retenčního odtoku též k odběru vody pro závlivkový systém.

Bilance potřeby vody: celková denní potřeba 22,465 m³/den; celková roční potřeba 8200 m³/rok; maximální denní potřeba 28,756 m³/den; maximální hodinová potřeba 3,115 m³/hod, maximální hodinový průtok 0,8653 l/s. Spotřeba vody je vypočtena dle směrných čísel uvedených v příloze č. 12 vyhlášky č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích) pod položkou 15 a 19. Náhradní zdroj elektrické energie je navržen UPS 15kVA /400/400 V 45 min. Výtah je navržen lanový.

Stanovisko Povodí Moravy, státního podniku (dále jen „Povodí Moravy, s. p.“) jako správce povodí ze dne 21. 4. 2022 uvádí, že z hlediska zájmů daných Národním plánem povodí Dunaje a Plánem dílčího povodí Dyje je záměr možný, protože lze předpokládat, že nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu. Z hlediska dalších zájmů chráněných vodním zákonem souhlasí se záměrem.

Provozovatel vodovodu a kanalizace společnost Služby města Jihlavy s. r. o. sdělil v písemnosti ze dne 22. 4. 2022, že nemá námitek po dodržení podmínek, a to: investor uzavře smlouvu o dodávce pitné vody a odvádění odpadních vod veřejnou kanalizací; technické podmínky pro umístění vodoměru a provedení vodoměrné šachty; dodržení limitů kanalizačního řádu; doporučení provést před napojením kamerou kontrolu technického stavu stávající kanalizační přípojky.

Vlastník vodovodního řadu a kanalizačního řadu (statutární město Jihlava) ve vyjádření ze dne 25. 5. 2022 neměl námitek k předložené dokumentaci a souhlasil s vyjádřením provozovatele ze dne 22. 4. 2022.

KUSK považuje navržený projekt z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem (viz § 1 odst. 1 vodního zákona) za v podstatě nekomplikovaný. Takovýto názor ostatně zastává i Povodí Moravy, s. p. Přívod

pitné vody a odvod odpadní vody je řešen přípojkami do řadů uložených v ulici Fritzoava. Provozovatel i vlastník s připojením souhlasí. HG průzkum prokázal nevhodné podmínky pro zasakování srážkových vod. Srážková voda bude retenována a částečně využita pro zálivku, zbytek bude řízeně odváděn do jednotné kanalizace, s čímž souhlasí provozovatel i vlastník kanalizace. Se závadnými látkami ve smyslu vodního zákona nebude nakládáno, jako náhradní zdroj elektrické energie není navržen dieselaagregát, výtah není navržen hydraulický. Navrhovaná stavba se nenachází v záplavovém území, ochranném pásmu vodního zdroje ani na pozemcích, na kterých se nachází koryto vodního toku, a ani na pozemcích sousedících s korytem vodního toku.

Napadené závazné stanovisko v závazné části stručně a výstižně popisuje navržený projekt. Dále uvádí, že „z hlediska zájmů daných vodním zákonem je záměr možný za těchto podmínek:“ a dále stanovuje 6 podmínek: 1. vysokoškolské koleje nejsou vodním dílem a budou povoleny obecným stavebním úřadem; 2. dodržení podmínek stanovených společností SMJ, s.r.o. (doslovně je cituje); 3. připojení vodovodní a kanalizační přípojky bude projednáno s provozovatelem vodovodu a kanalizace a budou respektovány jeho podmínky; 4. prováděním stavby nesmí dojít ke zhoršení stávajících odtokových poměrů v dotčeném území; 5. mechanizační prostředky musí být v dobrém technickém stavu a musí být dodržována preventivní opatření k zabránění úkapům či únikům ropných látek; 6. odpad z provozu staveb musí být likvidován v souladu s platnou legislativou. Odůvodnění obsahuje výčet podkladů (vyjadřovalo se k dokumentaci označené shodně jako ta, která byla předložena KUSK) a dále uvádí: „*Stavba není v rozporu se zájmy vodního hospodářství. Nebyly zjištěny skutečnosti, které by bránily vydání závazného stanoviska při splnění určitých podmínek uvedených výše. Vzhledem k tomu, že místní poměry jsou vodoprávnímu úřadu známy, nebylo nutné provést místní šetření. Lze předpokládat, že uvedeným záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Upozorňujeme, že při výstavbě a provozu nesmí dojít ke znečištění povrchových nebo podzemních vod závadnými látkami ve smyslu § 39 vodního zákona, zejména ropnými produkty ze stavebních a dopravních prostředků. V souladu s platnou legislativou musí být zabezpečena nezávadná likvidace veškerého odpadu ze stavby a provozu.*“

Dle § 149 odst. 2 správního řádu *Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.*

Závazná část napadeného stanoviska obsahuje řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska. K jednotlivým podmínkám KUSK uvádí následující. Podmínka č. 1 je nadbytečná, nejde totiž ani o podmínku pro provedení stavby vysokoškolských kolejí, ale jen o konstataci charakteru stavby. Podmínka č. 2 převzala podmínky z vyjádření provozovatele vodovodu a kanalizace. Podmínka č. 3 je duplicitní s podmínkou č. 2, neboť obě stanoví to, že musí být při připojení vodovodu a kanalizace respektovány podmínky provozovatele. Podmínka č. 4 stanoví, že nesmí dojít ke zhoršení stávajících odtokových poměrů. Nezhoršení odtokových poměrů navrženou stavbou ale již vyplývá z předložené dokumentace, přebytečné srážkové vody jsou odváděny

do jednotné kanalizace. Podmínka se tak vztahuje k době provádění stavby. Zde lze upozornit na to, že stavebník bude muset požádat o povolení k odběru podzemních vod při jejich čerpání ze stavební jámy. Tato povinnost nemusí být uvedena v závazném stanovisku jako podmínka, byla by totiž zbytečná, neboť by pouze uváděla to, co musí stavebník beztak splnit. Šlo by v podstatě jen o upozornění. Stejný charakter má ostatně podmínka č. 6, která jen upozorňuje na povinnost dodržovat zákon o odpadech. Podmínka č. 5 opakuje to, co je uvedeno i v dokumentaci.

Odůvodnění napadeného závazného stanoviska s ohledem na „vodařskou nekomplikovanost“ záměru popsanou v závazné části napadeného závazného stanoviska považuje KUSK za dostačující.

Dle KUSK napadené závazné stanovisko splňuje požadavky § 149 odst. 2 správního řádu, neboť obsahuje veškeré náležitosti. Některé podmínky stanovené v napadeném závazném stanovisku jsou redundantní (č. 1, č. 3 a č. 6- viz výše), to ale nečiní závazné stanovisko nezákonným či věcně nesprávným. Opakování podmínek či upozornění na potřebu plnit povinnosti i dle jiného zákona jistě nelze hodnotit jako věcnou nesprávnost, která by byla v rozporu s vodním zákonem či jiným právním předpisem. KUSK proto nepřikročil ke změně napadeného závazného stanoviska spočívající ve zrušení redundantních podmínek. KUSK neshledal napadené závazné stanovisko nezákonným ani věcně nesprávným, proto ho potvrdil.

Spíše jako obiter dictum KUSK uvádí k platnosti závazného stanoviska následující. Napadené závazné stanovisko v části „poučení“ omezilo svou platnost takto: *„Doba platnosti tohoto závazného stanoviska je 2 roky ode dne jeho vydání, nebude-li využito pro vydání platného rozhodnutí nebo opatření jiného správního úřadu.“*. Platnost závazných stanovisek není obecně omezena (výjimkou je např. závazné stanovisko EIA či závazné stanovisko orgánu územního plánování). Pouze při změně poměrů je nutné vydání nového závazného stanoviska, které bude odrážet aktuální situaci. Věta v poučení napadeného závazného stanoviska tedy nemá oporu v žádném právním předpisu. Nadto napadené rozhodnutí Městského úřadu v Havlíčkově Brodě nabylo platnosti. Platnost je v doktríně spojována s okamžikem, kdy správní orgán projevil svou vůli navenek. Jde tedy o vlastnost správního rozhodnutí, kterou, bylo-li vydáno řádným postupem, nabývá v okamžiku svého vydání (nebo dle některých názorů až v okamžiku doručení). Napadené závazné stanovisko (i dle vadné věty uvedené v poučení) nepozbude platnosti uplynutím dvou let od jeho vydání. KUSK s ohledem na to, že vadná věta není obsažena v závazné části napadeného závazného stanoviska, dále s ohledem na to, že je splněna její hypotéza (rozhodnutí stavebního úřadu je platné, neboť bylo vydáno a bylo již doručeno), a také s ohledem na minimalizaci přepjatého formalismu nepřistoupil k jejímu zrušení a napadené závazné stanovisko potvrdil.

Vypořádání odvolacích námitek:

KUSK z podkladů zjistil, že Ministerstvo pro místní rozvoj v usnesení ze dne 15. 11. 2022 rozhodlo o námitce podjatosti tak, že ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina je vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o žádosti žadatele o vydání společného povolení k vysokoškolským kolejím a v usnesení ze dne 7. 12. 2022 pověřilo jako správní orgán druhého stupně Krajský úřad Středočeského kraje.

OÚPSŘ v usnesení ze dne 14. 12. 2022, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 11. 1. 2023, rozhodl o námitce podjatosti tak, že primátor statutárního města Jihlava je vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o žádosti o vydání společného povolení k vysokoškolským kolejím.

OÚPSŘ v usnesení ze dne 20. 12. 2022 pověřilo k projednání a rozhodnutí věci Městský úřad Havlíčkův Brod, stavební úřad.

Lze tak uzavřít, že u Magistrátu města Jihlavy byla OÚPSŘ (stejně jako Ministerstvem pro místní rozvoj u Krajského řadu Kraje Vysočina) shledána „nadkritická míra systémového rizika podjatosti“ ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.

Odvolání Petra Domkaře, odvolání Viléma Fexy i odvolání Ing. Jana Frühaufa napadá rozhodnutí Městského úřadu v Havlíčkově Brodě ze dne 15. 5. 2023 mj. z důvodu, že cituje závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí. Závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy je dle nich nezákonné, neboť bylo vydáno podjatým dotčeným orgánem. Požadují, aby závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí bylo nahrazeno závazným stanoviskem jiného, nepodjatého správního orgánu.

Odvolání Evy Smrčkové, Jiřího Smrčky a Stanislavy Beranové také napadá závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí z důvodu podjatosti tohoto správního orgánu. Uvádí: „... v případě všech zaměstnanců a úředních osob Magistrátu města Jihlavy a Krajského úřadu Kraje Vysočina panuje zcela reálné a bezprostřední podezření, že v důsledku jejich zaměstnaneckého, služebního či obdobného poměru se Statutárním městem Jihlavou, resp. Krajem Vysočina byl jejich postoj při posuzování záměru ovlivněn jinými než zákonnými hledisky, a to i při vydání závazných stanovisek a dalších shora uvedených správních aktů vydaných v přenesené působnosti.“ Namítají také nepřekoumatelnost některých závazných stanovisek, nikoli však závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí ze dne 25. 5. 2022.

Žadatel (Vysoká škola polytechnická Jihlava), zastoupen advokátem Mgr. Martinem Láníkem, ve vyjádření k odvolání považuje výklad podjatosti dotčených orgánů zastávaný odvolateli za excesivní. Na závazná stanoviska se námitka systémové podjatosti nevztahuje. Vedla by totiž k paralyzování stavebního řízení. Stavební úřad ze závazných stanovisek vychází, dotčené orgány jsou vázány svými předchozími stanovisky vydanými na základě zjištěných a doložených skutečností. Podklady společného řízení posoudí nezávislý stavební úřad, a pokud zjistí jakékoli nedostatky, může požadovat doplnění. Dotčené orgány ve společném řízení nerozhodují. Pouze stavební úřad rozhoduje. Úřední osoby mimo stavební úřad se nepodílí na rozhodování ve společném řízení. Vyloučení závazných stanovisek a jejich nahrazení stanovisky jiných orgánů by bylo závažným zásahem do zákonných kompetencí dotčených orgánů. Není zřejmé, zda by i v případě delegace na jiné dotčené orgány byly tyto vázány svými předchozími stanovisky. Vyloučení dotčených orgánů účastníci řízení namítli až v odvolání ze dne 9. 1. 2023, ačkoli řízení probíhá na základě žádosti ze dne 30. 5. 2022. Námitku podjatosti proto považuje za opožděnou.

KUSK konstatuje, že Jiří Smrčka uplatnil „námitku podjatosti oprávněné úřední osoby k úkonům v tomto řízení – Ing. Jany Matouškové, rovněž všech ostatních zaměstnanců a úředních osob Magistrátu města Jihlavy, jakož i všech osob dále tvořících Magistrát města Jihlavy, zejména včetně osoby stojící v jeho čele – primátorky statutárního města Jihlavy Mgr. Karolína Koubové“ již podáním datovaným dnem 25. 8. 2022. Výslovně se tedy nezmiňuje o podjatosti osob podílejících se na vydání závazného stanoviska. S ohledem na to,

že namítl systémovou podjatost celého Magistrátu města Jihlavy, má KUSK za to, že namítl podjatost i osob podílejících se na vydání závazného stanoviska. Námitku systémové podjatosti Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí považuje KUSK proto za včasnou.

KUSK nezpochybňuje to, že u celého Magistrátu města Jihlavy je dána „nadkritická míra systémového rizika podjatosti“, a to i u odboru životního prostředí. KUSK nemá důvod rozporovat názor vyslovený OÚPSŘ (viz stranu 5 jeho usnesení ze dne 14. 12. 2022).

Otázka je, zda systémová podjatost dotčeného orgánu pro vydávání závazného stanoviska může být důvodem pro jeho vyloučení, resp. pro považování již vydaného závazného stanoviska za z tohoto důvodu nezákonné. Odvolatelé zastávají názor, že závazná stanoviska jsou nezákonná, žadatel zastává opačný názor.

Ministerstvo vnitra, odbor legislativy a koordinace předpisů v metodické pomůcce „K § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: Systémová podjatost“ ze dne 9. 5. 2017 uvádí následující: *„Případná podjatost musí být namítnuta a zkoumána v tom řízení, v němž potencionálně podjaté úřední osoby rozhodují. Není tedy možné, aby účastník řízení vznesl námitku podjatosti proti úřední osobě, která prováděla úkony v nalézacím řízení, např. až v následném exekučním řízení. Exekuční řízení je nutno považovat za nové, samostatné řízení, v jehož průběhu nelze přezkoumávat okolnosti nalézacího řízení, které mu předcházelo. Podjatost je možné namítat také při postupu podle části čtvrté správního řádu. Ustanovení § 154 správního řádu umožňuje v případě, kdy správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, postupovat obdobně mj. také podle § 14. Námitku podjatosti mohou v tomto případě podat dotčené osoby, tj. osoby, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (§ 2 odst. 3 správního řádu). Výše zmíněné předpoklady se uplatní také tehdy, je-li shledána systémová podjatost v řízení, jemuž předcházelo vydání závazných stanovisek. Je třeba vycházet z toho, že postup směřující k vydání závazného stanoviska (podle části čtvrté správního řádu) není součástí následného správního řízení a vyloučení z důvodu podjatosti může mít účinky vždy jen ve vztahu ke konkrétnímu řízení. Je tedy možné, aby samy úřední osoby informovaly služebně nadřízenou osobu nebo toho, kdo má obdobné postavení (dále jen „představený“), o tom, že je zde okolnost nasvědčující, že je úřední osoba vyloučena i při vydávání závazného stanoviska. **Pokud však závazná stanoviska už byla vydána dříve, mají být v navazujícím řízení považována za platná.**“* V případě tohoto názoru (zastávaného žadatelem) by napadené závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy ze dne 25. 5. 2022 muselo být považováno za platné (společné řízení bylo zahájeno dne 30. 5. 2022) a v případě neshledání jiných vad by KUSK přikročil k jeho potvrzení dle § 149 odst. 7 správního řádu.

Při opačném náhledu by bylo napadené závazné stanovisko z důvodu systémové podjatosti dotčeného orgánu nezákonné a KUSK by mohl přikročit k jeho zrušení v přezkumném řízení dle § 149 odst. 8 správního řádu. KUSK by ale musel zvážit, zda je zde ještě i jiná okolnost svědčící o nezákonnosti závazného stanoviska. V této souvislosti lze odkázat na judikaturu správních soudů vztahující se ke správním rozhodnutím vydaným podjatými úředními osobami, a to rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, podle něhož dokonce i zjištění, že meritorní rozhodnutí bylo vydáno objektivně vyloučenou osobou, nemusí automaticky (*per se*) vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, pokud k tomuto zjištění nepřistoupí další okolnosti svědčící o nezákonnosti správního rozhodnutí, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2021,

č. j. 6 As 336/2020-28, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 80/2010-49 či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2022, č. j. 43 A 19/2019-50. Jak je výše v bodě 3 uvedeno, KUSK neshledal v napadeném závazném stanovisku vady nezákonnosti, a dokonce ani nesprávnosti. V případě druhého náhledu na aplikovatelnost systémové podjatosti dotčených orgánů (zastávaného odvolateli) by KUSK nepřistoupil ke zrušení napadeného závazného stanoviska, naopak by napadené závazné stanovisko potvrdil.

V případě obou náhledů na řešení systémové podjatosti dotčeného orgánu KUSK dospěl ke stejnému závěru o potvrzení napadeného závazného stanoviska. Proto KUSK rozhodl tak, jak je uvedeno ve „výrokové“ - závazné části tohoto závazného stanoviska.

V.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí č. j. JMK 169213/2023 ze dne 27. 11. 2023 (pol. č. 32 spisu KUSK), ve kterém byla provedena částí textu nadpisu závazného stanoviska změněna „Závazné stanovisko k umístění a provedení stavby stacionárního zdroje“ nahrazena textem „Závazné stanovisko k umístění a provedení stavby stacionárních zdrojů“ a dále změněn text v jeho závazné části „podle ustanovení § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší se stavbou stacionárního zdroje znečišťování ovzduší: 2x kotel na zemní plyn Vaillant VU 486/5-5 o tepelném příkonu 2x 48 kW v rámci akce „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“, který nahrazuje textem: „podle ustanovení § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší s umístěním a stavbou stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší: 2x kotel na zemní plyn Vaillant VU 486/5-5 o tepelném příkonu 2 x 48 kW v rámci akce: „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“, a dále mění tak, že v jeho závazné části se text: „Zařazení zdrojů: Nevyjmenovaný stacionární zdroj znečišťování ovzduší“ nahrazuje textem: „Zařazení zdrojů: Stacionární zdroje znečišťování ovzduší neuvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší“. Ostatní části závazného stanoviska zůstávají beze změny. V odůvodnění KÚJMK uvedl, že Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor životního prostředí, obdržel dne 27. 09. 2023 usnesení Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2023/240/1801, kterým pověřuje zdejší odbor životního prostředí k provedení přezkumu závazných stanovisek Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru stavebního úřadu č. j. MHB_ST/320/2023/soch vyhotovenému dne 15. 05. 2023.

Jedním z napadených stanovisek Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí je souhlasné závazné stanovisko č. j. MMJ/OŽP/46040/2022 vyhotovené dne 28. 03. 2022 vydané podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší, kterým byl vydán souhlas k umístění a provedení stavby dvou stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší neuvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Jednalo se dva plynové kotle Vaillant VU 486/5-5 o tepelném příkonu 2 x 48 kW v rámci akce: „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“. Žádost o závazné stanovisko podala na základě plné moci společnost A32 spol. s r. o., IČ 25155628, se sídlem V Štíhlách 2031/12, Praha 4, PSČ 142 00, která na základě plné moci zastupovala investora a budoucího provozovatele Vysoká škola polytechnická Jihlava, IČ 71226401, se sídlem Tolstého 16, Jihlava, PSČ 586 01.

Proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru stavebního úřadu č. j. MHB_ST/320/2023/soch vyhotovenému dne 15. 05. 2023 se odvolalo několik účastníků řízení (dále jen „odvolatelé“), kteří namítají nepřezkoumatelnost některých závazných stanovisek (ne však závazné stanovisko k umístění a provedení stavby zdrojů znečišťování ovzduší), nedostatečné statické posouzení stavby, rozpor záměru s územním plánem, rozpor záměru s územní studií, obtěžování pohledem, neadekvátní požárně bezpečnostní řešení, hluk ze záměru žadatele, zastínění sousedních nemovitostí, ztráta výhledu a oblohové složky, přítomnost ochranné zóny památkové rezervace a skutečnost, že podkladová závazná stanoviska byla vydána podjatými osobami. Odvolatelé napadají rozhodnutí stavebního úřadu v plném rozsahu, jakož i napadají odvoláním veškerá závazná stanoviska a podkladová rozhodnutí. Dále navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Protože krajský úřad neměl k přezkumu závazného stanoviska potřebné podklady, požádal dopisem č. j. JMK 149271/2023 vyhotoveným dne 10. 10. 2023 Magistrát města Jihlavy, odbor životního prostředí o zapůjčení spisu týkajícího se výše uvedeného závazného stanoviska vydané na úseku ochrany ovzduší. Požadovaný spisový materiál byl doručen krajskému úřadu dne 25. 10. 2023.

Po jeho prostudování krajský úřad jako orgán ochrany ovzduší konstatoval, že odvolatelé ve svých odvoláních neuvádí (až na jednu výjimku řešenou níže) konkrétní námitky vůči předmětnému závaznému stanovisku č. j. MMJ/OŽP/46040/2022 vyhotovenému dne 28. 03. 2022 Magistrátem města Jihlavy, odborem životního prostředí podle zákona o ochraně ovzduší. Z tohoto důvodu krajský úřad přezkoumával napadené závazné stanovisko pouze z hlediska namítané podjatosti a ve vztahu jeho souladu s relevantními právními předpisy na úseku ochrany ovzduší.

Správnost napadeného závazného stanoviska se přezkoumává také z hlediska jeho souladu s veřejným zájmem tzn., že řešení přijatá závazným stanoviskem musí být v souladu s veřejným zájmem, kterým je v tomto případě ochrana ovzduší, která je pojmově definována v § 1 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší: *„Ochranou ovzduší se rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy a vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší.“* Dle § 89 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Pro odvoláním napadený stavební záměr byl usnesením Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-78279/2022-83 vyhotoveným dne 7. 12. 2022 jako správní orgán druhého stupně s ohledem na systémovou podjatost Krajského úřadu Kraje Vysočina pověřen Krajský úřad Středočeského kraje. V návaznosti na toto usnesení pak KÚSK svým usnesením č. j. 151887/2022/KUSK vyhotoveným dne 20. 12. 2022 pověřil výkonem funkce stavebního úřadu pro daný záměr místo rovněž systémově podjatého Magistrátu Města Jihlavy Městský úřad Havlíčkův Brod, odbor životního prostředí.

Odvolatelé namítají, že napadené závazné stanovisko vydané podle zákona o ochraně ovzduší je nezákonné, protože bylo vydáno Magistrátem města Jihlavy, odborem životního prostředí, a tedy systémově podjatým orgánem státní správy. Dále uvádí, že stejně jako byl z rozhodování z důvodu podjatosti vyloučen stavební úřad Magistrátu města Jihlavy, tak měl být také vyloučen obor životního prostředí Magistrátu města Jihlavy. Protože však tento orgán ochrany ovzduší vydal podkladové závazné stanovisko, je považován za podjatý stejně jako stavební úřad a vzhledem k nadkritické míře rizika systémové podjatosti, nemělo být závazné stanovisko tímto orgánem ochrany ovzduší vydáno a je odvolateli považováno za nezákonné.

Není pochyb, že vydání rozhodnutí či závazného stanoviska ve věci vyloučenou úřední osobou je podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 09.03.2016 evidovaného pode č. j. 3 As 15/2016-47 se však uvádí, že ...*“Vydání správního rozhodnutí vyloučenou úřední osobou je vadou správního řízení, která sice mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, současně však nejde o vadu, jež by musela mít takovou povahu, a tudíž by vždy musela bezpodmínečně vyústit ve zrušení napadeného správního rozhodnutí.*

Právní doktrína nevylučuje, že zejména u správních rozhodnutí, jejichž vydání není založeno na výkladu neurčitých právních pojmů, či na správním uvážení, a právní úprava je taková, že v zásadě nepřipouští jinou možnost, jak meritorně rozhodnout, mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba.

V takových případech odborná literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. (Viz Vedral, J. Správní řád komentář. Vydání II., aktualizované a rozšířené, Praha 2012, s. 193.)“

Z výše uvedeného lze tedy dovozovat, že samotné vydání závazného stanoviska vyloučenou úřední osobou obecně nemusí automaticky vést ke zrušení napadeného závazného stanoviska, pokud je zřejmé, že by bylo vydáno znovu ve stejném rozsahu nevyloučeným orgánem ochrany ovzduší.

Napadené souhlasné závazné stanovisko vydává souhlas k umístění a provedení stavby dvou plynových kotlů bez podmínek, což je zcela v pořádku. U plynových kotlů je povinností výrobce zařízení, aby plnil veškeré technické a emisní parametry a provozovatel již tak kupuje zdroj znečišťování ovzduší, které jsou od výrobce nastaveny na správné provozování. Jedná se o stacionární zdroje, které produkují pouze velmi malé množství emisí a v žádném případě s nimi nejsou potíže ohledně obtěžování emisemi či zápachem. Z logiky věci tak vyplývá, že kterýkoliv orgán ochrany ovzduší by v dané věci rozhodl stejně a otázka podjatosti tak zde proto ustupuje do pozadí. Lze dokonce konstatovat, že v případě plynových kotlů malého příkonu je vydávání

závazných stanovisek spíše formální záležitostí a pokud vydání závazného stanoviska nebrání jiné (hygienické, technické či koncepční) okolnosti, bývají závazná stanoviska pro plynové kotle vždy souhlasná.

Napadeným závazným stanoviskem byl vydán souhlas k umístění a provedení stavby dvou plynových kotlů Viallant VU 486/5-5 o jmenovitém tepelném příkonu á 48 kW, které budou provozovány jako doplňkové zdroje tepla k tepelným čerpadlům a budou umístěny na pozemku parc. č. 3020/1 v k. ú. Jihlava.

Po přezkoumání napadeného závazného stanoviska dospěl krajský úřad k závěru, že závazné stanovisko bylo vydáno ve stanovené lhůtě a v souladu s veřejným zájmem, právními předpisy na úseku ochrany ovzduší a je po věcné stránce správné. Předmětné závazné stanovisko však ve své výrokové části vykazuje tři drobné nedostatky.

První nedostatek spočítá v tom, že závazné stanovisko je vydáno pro dva plynové kotle, tedy dva zdroje znečišťování ovzduší. Orgán ochrany ovzduší však ve výrokové části pracuje s jednotným číslem tohoto slovního spojení a ve výrokové části se tak hovoří o (jednom) zdroji znečišťování ovzduší. Z definice zdroje uvedené v ust. § 2 písm. e) zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že *„zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů“*.

Druhým nedostatkem je nepřesné označení kategorie zdroje, kde ve výrokové části je uvedeno, že se jedná o nevyjmenovaný stacionární zdroj znečišťování ovzduší. Toto označení je sice běžně používáno jako logické (když jsou zdroje vyjmenované, musí být také zdroje nevyjmenované), ale nejedná se o žádný právní pojem, a proto se tyto zdroje správně označují jako stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu ochraně ovzduší.

Třetím nedostatkem je chyba v psaní, kdy v samotném výroku za slovem „souhlasí“ chybí informace, že souhlas se vztahuje i na umístění stavby zdroje, nejen na její provedení, jak je zde uvedeno. Z okolností (název stanoviska, informace z části Odůvodnění) vyplývá, že správní orgán hodlal vydat závazné stanovisko k umístění a provedení stavby zdroje, a proto považuje krajský úřad tento nedostatek za chybu v psaní.

V tomto konkrétním případě krajský úřad změnou přezkoumávaného závazného stanoviska odstranil výše uvedené drobné nedostatky výrokové části, které však neměly vliv na jeho podstatu a zákonnost. Správnost napadeného závazného stanoviska byla přezkoumávána v souladu s § 89 správního řádu. Závěrem krajský úřad konstatuje, že v tomto případě po provedení přezkoumání neshledal nesprávnost závazného stanoviska či jeho rozpor s veřejným zájmem a právními předpisy. Krajský úřad však shledal drobné nedostatky ve formulacích a chybu v psaní, a proto předmětné závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu změnil tak, jak je uvedeno v závazné části tohoto závazného stanoviska.

Krajský úřad upozorňuje, že dle § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního řádu.

VI.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy č. j. 149411/2023/KUSK.DOP/Bry ze dne 28. 11. 2023 (pol. č. 33 spisu KUSK), ve kterém bylo k napadeným závazným stanoviskům vydaných Magistrátem města Jihlava, odborem dopravy, pod č. j. MMJ/OD/68430/2022-PIT ze dne 20. 4. 2022 a pod č. j. MMJ/OD/69896/2022-PIT ze dne 19. 4. 2022 uvedeno že: „krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, je nucen konstatovat, že písemnost vedená pod č. j.: MMJ/OD/69896/2022-PIT a spisovou značkou SZ-MMJ/OD/19917/2022 z 19. 4. 2022 je samostatným rozhodnutím a nikoliv závazným stanoviskem dle ust. § 149 odst. 5 správního řádu. Neboť se **nejedná o závazné stanovisko vydávané v souladu s ust. § 149 správního řádu**, ale o samostatné rozhodnutí dle ust. § 25 odst. 6 písm. d) zákona o pozemních komunikacích, nevztahuje se na něj ust. § 149 správního řádu a Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jej nebude (a ani nemůže) ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumávat. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, doplňuje, že i lhůta k zahájení přezkumného řízení výše uvedeného rozhodnutí, kterým bylo povoleno žadateli – Vysoké škole polytechnické Jihlava, Tolstého 16, 586 01 Jihlava, IČ: 71226401, zvláštní užívání místní komunikace k umístění inženýrských sítí, již marně uplynula, rozhodnutí nabylo právní moci 10. 05. 2022.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, se dále zabýval posouzením písemnosti vydané Magistrátem města Jihlava, odborem dopravy, pod č. j. MMJ/OD/68430/2022-PIT ze dne 20. 4. 2022, dále jen „napadené závazné stanovisko“. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, napadené závazné stanovisko vydal s odkazem na ust. § 40 odst. 5 písm. b) zákona o pozemních komunikacích, tedy jakožto příslušný silniční správní úřad ve věcech místních komunikací, a to na základě žádosti Vysoké školy polytechnické Jihlavy, Tolstého 16, 586 01 Jihlava, IČ: 71226401. Magistrát města Jihlavy v napadeném závazném stanovisku vyslovil souhlas s předloženou dokumentací pro společné řízení na stavbu Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava. Magistrát města Jihlavy konstatoval, že stavbou bude dotčena místní komunikace ulice Fritzova v Jihlavě, a to umístěním optického kabelu do silničního kabelu a zrušením stávajícího napojení a zřízením nového napojení. Ve vyjádření je dále uvedeno, že je nutno dodržet podmínky vyjádření pověřeného majetkového správce (Služby města Jihlavy, s. r. o.). Magistrát města Jihlavy uvedl, že bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo povoleno zvláštní užívání a rozhodnutí o povolení komunikačního připojení k místní komunikaci. Magistrát města Jihlavy dále uvedl další podmínky, za kterých je vydáno napadené závazné stanovisko. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor dopravy, vyhodnotil, že podmínky vycházejí z povinností uložených zákonem o pozemních komunikacích či z jiných právních předpisů. Po prozkoumání obsahu předmětné písemnosti dospěl zdejší správní orgán tedy k závěru, že nejedná o závazné stanovisko, k jehož vydání by byl silniční správní úřad ve věcech místních komunikací (tedy Magistrát města Jihlavy) zákonem o pozemních komunikacích zmocněn, ale o vyjádření či stanovisko.

Jelikož se nejedná o závazné stanovisko vydávané silničním správním úřadem, není Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jakožto nadřízený správní orgán daný usnesením Ministerstva dopravy, zákonem zmocněn ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu ani toto stanovisko z 20. 04. 2022 přezkoumávat. Nad rámec Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, uvádí, že neshledal, že by obsah napadeného závazného stanoviska byl v rozporu se zákonem.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, k námitce týkající se nebezpečného dopravního uzlu konstatuje, že posouzení vhodnosti napojení na pozemní komunikace přísluší s ohledem na bezpečnost a plynulost silničního provozu a je v režii Policie ČR, která vydává závazné stanovisko dle ust. § 10 zákona o pozemních komunikacích. Příslušný silniční správní úřad (zde Magistrát města Jihlavy) pak na základě závazného stanoviska Policie ČR rozhodne o napojení. Z napadeného závazného stanoviska je zřejmé, že otázka napojení nebyla řešena magistrátem v rámci napadeného závazného stanoviska. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, posoudil napojení areálu kolejí v rámci samostatného řízení, v rámci kterého bylo vydáno rozhodnutí vedené pod č. j. MMJ/OD/69900/2022-PIT dne 19. 4. 2022. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, doplňuje, že lhůta k zahájení přezkumného řízení i tohoto rozhodnutí již marně uplynula, neboť rozhodnutí o napojení nabylo právní moci 10. 05. 2022.

VII.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Policie ČR, Krajského ředitelství policie Kraje Vysočina, odboru služby dopravní policie č. j. KRPJ-144597-2/ČJ-2023-1600DP-AUG ze dne 14. 12. 2023 (pol. č. 41 spisu KUSK) ve kterém bylo uvedeno:

„Na Odbor služby dopravní policie Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, jako příslušnému nadřízenému správnímu orgánu, byla cestou Policejního prezidia ČR doručena dne 13. 12. 2023 Vaše žádost ze dne 11. 9. 2023 o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Policie ČR, č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022, včetně příloh dle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žádost ze dne 11. 9. 2023 byla z Vašeho Odboru územního plánování a stavebního řádu prvotně zaslána na Ministerstvo vnitra, které po shledání Odborem archivní správy a spisové služby, že Ministerstvo vnitra není příslušné pro předmětnou věc, podání předalo písemností ze dne 8. 12. 2023 na Policejní prezidium ČR pro věcnou příslušnost Policie ČR.

Žádost byla zaslána v důsledku podání odvolání účastníků řízení, kde části odvolání některých účastníků řízení směřují proti závaznému stanovisku č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022, které vydala Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Územní odbor Jihlava, Dopravní inspektorát.

Vaše žádost ohledně odvolání byla Odborem služby dopravní policie, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ve správním řízení řádně prověřena a k danému uvádíme následující. Policie ČR posuzuje každou žádost individuálně s ohledem na ochranu veřejných zájmů, konkrétní míry ovlivnění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (viz ust. § 1 zákona č. 12/1997 Sb., o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích) a ve věcech dohledu a prevence bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (viz § 124 odst. 11 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích).

Části odvolání směřují proti obsahu písemnosti Policie ČR, Dopravního inspektorátu Jihlava, vedené pod č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022, jejímž obsahem je souhlasné závazné stanovisko s umístěním nového připojení a zrušením stávajícího připojení dle projektové dokumentace.

K obsahu odvolání advokáta Mgr. Stanislava Smrčky ze dne 7. 6. 2023 v části II. Odvolací důvody dále v písmenu C) a podpísmenu (iv) uvádíme následující.

Znění odvolání:

(iv) Závazné stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Kraje Vysočina, ze dne 17. 3. 2022, č.j. **KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706**, pak neobsahuje ani pasáž, která by byla formálně označena jako odůvodnění, pouze v lze něm seznat doušku, že pokud „budou výše uvedené podmínky splněny, lze konstatovat, že návrh odpovídá obecným požadavkům na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.“ Uvedené bezesporu nedostojí požadavku přezkoumatelnosti správního aktu.

V obsahu závazného stanoviska Policie ČR, Dopravního inspektorátu Jihlava, vedené pod č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022 jsou zcela jasně uvedeny odkazy na příslušné zákony a prováděcí vyhlášku a §§ (zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích a vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích). Znění zákonů a prováděcích vyhlášek jsou veřejně dostupné normativní právní akty resp. právní předpisy, které není potřeba zvláště odůvodňovat.

Např. vyhláška č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích.

Znění § 12 *Podmínky pro připojování sousedních nemovitostí k silnicím a místním komunikacím*

(1) *Sjezdy a nájezdy na silnici a místní komunikaci lze zřídit, jen pokud splňují tyto podmínky:*

a) *rozhled pro rozhodnutí najet na komunikaci,*

b) *rozhled uživatele komunikace alespoň pro zastavení vozidla; vozidlo, které zastaví při*

odbočování vlevo na sjezd, nesmí bránit průjezdu ostatním vozidlům v přímém směru nebo na něj musí být výhled ze vzdálenosti nutné pro zastavení dalšího vozidla,

Znění § 12 viz výše je zcela jasné a vypovídající, není ho třeba jak odůvodňovat.

Uvedení pasáže v závazném stanovisku „Pokud budou výše uvedené podmínky splněny, lze pozemních komunikacích.“ je zcela správně napsáno a interpretováno. Argumentaci proti závaznému stanovisku v tomto odvolání vnímáme jako zcela nepřipadnou.

K obsahu odvolání Ing. Jana Frühaufa ze dne 27. 6. 2023 v kapitole III. Vznik nebezpečného dopravního uzlu uvádíme následující.

Znění odvolání:

III. Vznik nebezpečného dopravního uzlu

V rozhodnutí stavební úřad moji námitku ohledně nebezpečného dopravního uzlu vůbec nevypořádal, pouze odkázal na závazná stanoviska dopravního inspektorátu a odboru dopravy. Z těchto stanovisek ovšem vůbec nejde poznat, proč zřízením vjezdu a výjezdu parkoviště kolejí VŠPJ nehrozí vznik mnou namítaného nebezpečného dopravního uzlu – zde k této problematice není ani slovo. Moje námitka tak nebyla vyřízena. Stavební úřad ji v podstatě opominul.

Znovu proto namítá, že realizací vjezdu a výjezdu z parkoviště kolejí dojde ke vzniku nebezpečného dopravního uzlu. Ulice Fritzovala je jednou z nejrušnějších ulic ve městě. Auta vjíždějící a vyjíždějící z parkoviště budou dopravu komplikovat. Tato otázka nebyla doposud řešena, a proto nemůžou být v pořádku ani kladná závazná stanoviska odkazovaná stavebním úřadem.

Obsahem závazného stanoviska Policie ČR, Dopravního inspektorátu Jihlava, vedené pod č. j. KRPI-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022 je také mimo jiné schválení předložené a posuzované projektové dokumentace s určitými podmínkami. Každé připojení, kde vznikne nějaký dopravní režim, v tomto případě zejména dát přednost v jízdě, je svým způsobem určité riziko v dopravě. K subjektivnímu argumentu odvolatele lze uvést, že objektivní posouzení je zpracováno v projektové dokumentaci pro *Objekt SO 02 Komunikace a zpevněné plochy připojení*. Projektová dokumentace podrobně řeší připojení, a to i povinné prověření vlečnými křivkami předpokládaných vozidel tzn. osobních vozidel a vlečnými křivkami je prověřeno i nákladní vozidlo HZS jak při vjezdu, tak i při výjezdu z areálu. Připojení areálu je veřejně přístupné, závora omezující vjezd je dostatečně vzdálena od vnější hrany chodníku tak, aby v prostoru mezi chodníkem a závorou mohl řidič bezpečně zastavit osobní vozidlo včetně uvažovaných bočních odstupů od případného druhého osobního vozidla. Nové připojení je prověřeno v místě, aby rozhledové trojúhelníky nezasahovaly do přídatných jízdních pruhů světelně řízené křižovatky. Rozhledové trojúhelníky jsou vyneseny na vzdálenost pro zastavení 35 metrů (Dz), která je pro dovolenou rychlost 50 km/h. Dle ČSN 73 6110 včetně změny 1 (Projektování místních komunikací) jsou odvěsny rozhledových trojúhelníků vyneseny do přílehlých jízdních pruhů. Jelikož dopravní prostor pro připojení je navržen v místě naproti domu č.p. 12 a 14, tak rozhled ze sjezdu směrem ke světelně řízené křižovatce bude naopak ještě příznivější s ohledem na přídatné jízdní pruhy, jelikož v těchto jízdních pruzích v protisměru vozidla jezdit nebudou. V případě realizace předmětné stavby bude zrušeno stávající velkokapacitní parkoviště a vznikne parkoviště podstatně menší, opatřené vjezdovou závorou, které bude určeno především pro obyvatele, případně zaměstnance studentských kolejí. Oproti stávajícímu stavu se sníží zatížení ul. Fritzovala počtem vozidel využívajících nové parkoviště. Z charakteru nově navrženého parkoviště lze předpokládat nižší intenzitu vjíždějících a vyjíždějících vozidel (u vozidel obyvatel kolejí několika denní až týdenní frekvence). Nejedná se o parkoviště u komerčního objektu s častým střídáním zaparkovaných vozidel. Jednoznačně je nutno konstatovat, že nové připojení areálu nahrazující stávající připojení, které bude zaslepeno, se jeví z hlediska z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (dále jen BESIP) jako lepší a příznivější pro dopravní režim v daném místě. Projektová dokumentace obsahuje všechny prvky mající přímou souvislost pro posouzení z hlediska BESIP, zejména se jedná o rozhledové poměry výhledů na hlavní pozemní komunikaci a chodník. Všechny potřebné rozhledové

poměry jsou splněny podle ČSN 73 6110 včetně změny 1 (Projektování místních komunikací). Technická norma ČSN 73 6110 je veřejně dostupná na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

Závěr:

Odbor služby dopravní policie po komplexním prostudování doručeného podání uvádí, že neshledává důvody ke změně závazného stanoviska č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022, jak má na mysli ustanovení § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. V závazném stanovisku Dopravního inspektorátu nebyly shledány žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly toto závazné stanovisko změnit, a tudíž **POTVRZUJEME platnost vydané písemnosti č. j. KRPJ-31538-2/ČJ-2022-160706 ze dne 17. března 2022.**

VIII.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru kultury a památkové č. j. 149801/2023/KUSK ze dne 27. 11. 2023 (pol. č. 35 spisu KUSK), kterým zrušil závazné stanovisko dotčeného orgánu Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022, které odůvodnil takto: „Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kultury a památkové péče po prostudování spisu došel k závěru, že v dané věci vedle sebe stojí dvě závazná stanoviska, obě souhlasná a bezpodmínečná, přičemž první vzniklé v důsledku nastalé fikce, druhé č. j. MMU/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022 ve stejné věci za stejný orgán státní památkové péče, což lze označit za stav nesouladný s právním řádem, konkrétně není v souladu s ust. § 48 odst. 2 správního řádu. Porušení právního předpisu je zřejmé ze spisového materiálu, jsou tak splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení.

Dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., tzv. novela liniového zákona, který novelizoval i § 4 odst. 9 stavebního zákona. Závazné stanovisko dotčeného orgánu musí být podle § 149 odst. 4 správního řádu vydáno v základní lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti. V případě závazných stanovisek pro řízení a postupy stavebního úřadu lze základní lhůtu prodloužit usnesením o dalších 30 dnů. O prodloužení lhůty musí být žadatel vyrozuměn. V ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona ve větě druhé se praví: „*jestliže není závazné stanovisko dotčeného orgánu vydáno ve lhůtě pro jeho vydání, považuje se za souhlasné bez podmínek.*“

Lhůtu pro vydání závazného stanoviska je třeba vnímat jako lhůtu pro učinění úkonu správního orgánu ve smyslu § 15 správního řádu. S ohledem na tento fakt by se na běh lhůt vztahovalo ust. § 40 správního řádu. Lhůta se tak rozbíhá dnem následujícím po dni podání žádosti, popř. odstraněn nedostatků žádosti. V souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek.

Třicátý den lhůty pro vydání závazného stanoviska, kdy mohl Magistrát města Jihlavy vydat písemné závazné stanovisko, bylo pondělí 11. 4. 2022. Dne 12. 4. 2022 nastala v dané věci fikce vydání kladného a bezpodmínečného závazného stanoviska. Navzdory tomu Magistrát města Jihlavy vydal dne 28. 4. 2022 závazné stanovisko č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN, které tak představuje duplicitní závěr orgánu státní

památkové péče. Krajské úřad Středočeského kraje, odbor kultury a památkové péče dle ustanovení § 149 odst. 8 ve spojení s § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu ruší vydané závazné stanovisko prvoinstančního orgánu č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN po marném uplynutí 30denní lhůty. Dále nebylo shledáno, že by výstavbou došlo k porušení podmínek ochrany zřízeného ochranného pásma. Ke zrušení závazného stanoviska přistoupil Krajský úřad ve lhůtě podle § 96 odst. 1 a § 139 odst. 8 správního řádu ve spojení s § 4 odst. 11 stavebního zákona per analogiem.

IX.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru kultury a památkové péče č. j. 157703/2023/KUSK ze dne 11. 12. 2023, spis. zn. SZ 136822/KUSK/01/7 (pol. č. 37 spisu KUSK), kterým podle ustanovení § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče vydané fikcí dne 12. 4. 2022 ve věci výstavby kolejí Vysoké školy polytechnické Jihlava na parc. č. 3007/9, 3007/12, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 3019/1, 3019/2, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava, které se nachází na území Ochranného pásma pro historické jádro města Jihlava, zapsané ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod r. č. 4877, určeného rozhodnutím Okresního národního výboru v Jihlavě dne 28. 3. 1985 pod č. j. Kult/41/85, č. ÚSKP 3230, podle žádosti vlastníka dotčeného pozemku Vysoké školy polytechnické Jihlava, IČO 71226401, podané dne 10. 3. 2022, se sídlem Tolstého 16, 586 01 Jihlava, kterou na základě plné moci ze dne 15. 8. 2022 zastupuje Mgr. Martin Láník, advokát, ev. č. ČAK 1775, se sídlem Italská 1274/8, 120 00 Praha 2, a v rozsahu předložené dokumentace ve stupni dokumentace pro společné územní rozhodnutí a stavební povolení „Koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“, zpracované spol. A32 spol. s r.o., V Štíhlách 2031/12, 142 00 Praha 4, IČ 251 556 28, Ing. arch. Petr Páv (ČKA 00604), Ing. arch. Lukáš Kobr, Ing. Martin Soukup (ČKAIT 0013574), z 03/2022 spočívající ve výstavbě jednoduchého objektu (půdorysně prohnutý obdélník 92,4 x 16,7 m s výškou v nejvyšším bodě 17,9 m) s jedním podzemním podlažím a pěti nadzemními podlažními v místě bývalého hospodářského pavilonu nemocnice od arch. Bohuslava Fuchse, který:

- je umístěn při severní hranici pozemku (přiléhá k chodníku ulice Fritzoava),
- svislé konstrukce budou monolitické železobetonové,
- severní fasáda je řešena pomocí pavlače jako hlavní komunikace,
- má na severní fasádě dvě venkovní úniková schodiště přidružená k hlavní hmotě (schodiště založena na pilotách, ŽB mezipodesty, podesty stupně z porořošťů),
- má jižní fasádu tvořenou balkony, na kterých jsou svislé lamely přes celou výšku budovy s nerezovými sítěmi pro popínavou zeleň,
- v předprostoru severní fasády je navrženo stromořadí lemující stávající chodník,
- východně od objektu je navržen nový sjezd z ul. Fritzoava, na který navazuje parkoviště,
- jižně od objektu je vytvořen nový parter s mlatovými cestami a zelení,

- je zastřešen plochou střechou z asfaltového modifikovaného pásu, na které se nachází technické místnosti včetně výlezu,
- má kapacitu 200 lůžek,
- bude mít vnější výplně otvorů plastové s izolačním trojsklem, rámy budou černé grafitové barvy, obkladový plech v nadpraží výplní otvorů na jižní a severní fasádě bude v černé grafitové barvě,
- má navržený povrch fasády z kompletního kontaktního zateplovacího systému, provedení tenkovrstvé omítky a fasádní nátěr v tmavě šedém odstínu.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče (dále jen „krajský úřad“), obdržel jako příslušný správní orgán státní památkové péče a usnesením Ministerstva kultury č. j. MK 60631/2023/OPP ze dne 17. 10. 2023 pověřený úřad v projednání a rozhodování v řízení o žádosti Vysoké školy polytechnické Jihlava (uplatněné u Magistrátu města Jihlava, stavebního úřadu), vedené pod sp. zn. MMJ/SÚS/28670/2022, o vydání společného povolení pro stavební záměr „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava“, na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, žádost Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, jako pověřeného odvolacího správního orgánu, ze dne 31. 10. 2023, o potvrzení či změnu závazného stanoviska dotčeného orgánu č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor územního plánování a stavebního řádu obdržel dne 2. 8. 2023 předaný spis s odvoláním proti rozhodnutí č. j. MHB-ST/320/2023/soch ze dne 15. 5. 2023, které vydal Městský úřad Havlíčkův Brod, který svým rozhodnutím stavbu „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava“ povolil v souladu se závazným stanoviskem dotčeného orgánu Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022 (dále též „napadené závazné stanovisko“). Ministerstvo kultury ČR výše uvedeným usnesením č. j. MK 60631/2023/OPP ze dne 17. 10. 2023, sp. zn. MK-S 11696/2023 OPP rozhodlo, že přezkum napadených závazných stanovisek provede Krajský úřad Středočeského kraje, a to z důvodu systémové podjatosti Magistrátu města Jihlavy a Krajského úřadu Kraje Vysočina. Přílohou žádosti byl kompletní spisový materiál SZ-MMJ/SÚ/12854/2022.

Žádost o vydání závazného stanoviska k návrhu výstavby v rozsahu předložené dokumentace podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči byla Magistrátu města Jihlava doručena dne 10. 3. 2022. Dokumentace předpokládá výstavbu studentských kolejí Vysoké školy polytechnické Jihlava, které se mají nacházet na pozemcích parc. č. 3007/9, 3007/12, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 3019/1, 3019/2, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava, které se nachází na území Ochranného pásma pro historické jádro města Jihlava, zapsané ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod r. č. 4877, určeného rozhodnutím Okresního národního výboru v Jihlavě dne 28. 3. 1985 pod č. j. Kult/41/85, č. ÚSKP 3230. Součástí žádosti byla dokumentace ve stupni dokumentace pro společné územní rozhodnutí a stavební povolení „Koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava“, zpracované spol. A32 spol. s r. o., V Štíhlách 2031/12, 142 00 Praha 4, IČ 251 556 28, Ing. arch. Petr Páv (ČKA 00604), Ing. arch. Lukáš Kobr, Ing. Martin Soukup (ČKAIT 0013574), z 03/2022. Dokumentace řeší výstavbu jednoduchého objektu (půdorysně prohnutý obdélník 92,4 x 16,7 m s výškou v nejvyšším bodě 17,9 m) s jedním podzemním podlažím a pěti nadzemními podlažními v místě bývalého hospodářského pavilonu nemocnice od arch. Bohuslava Fuchse. Jedná se o hmotově jednoduchý objekt s jedním

podzemním podlažím a pěti nadzemními podlažími. Na střeše objektu se nachází technické místnosti. Půdorysně se jedná prohnutý obdélník. Severní fasáda je řešena pomocí pavlače, která slouží jako hlavní komunikace. Na severní fasádě jsou také dvě venkovní úniková schodiště, která jsou k hlavní hmotě objektu přidružená. Jižní fasáda je tvořena balkony, na kterých jsou svislé lamely přes celou výšku budovy s nerezovými sítěmi pro popínavou zeleň, které spojují jednotlivé podlaží a vytvářejí dojem celistvé hmoty. Objekt je umístěn při severní hranici pozemku, přiléhá tedy k chodníku ulice Fritzova. Navrhovaná stavba kolejí je bezbariérově přístupná. Předprostoru severní fasády je pojat tak, že v něm je umístěno stromořadí lemující stávající chodník a funkčně na tento přilehlý chodník navazuje. Úpravy jsou tedy navrženy jako standardní městský parter, resp. předpolí vstupu do budovy s kombinací zpevněných ploch a trvalejších záhonů s vloženým stromořadím. Kvůli výškovému rozdílu řešené parcely objektu a chodníku je na hranici pozemku umístěno schodiště se zmíněnými pásy zeleně se stromořadím. Prostor je vydlážděn. Východně od objektu je nový sjezd z ulice Fritzova, na který navazuje parkoviště. Jižně od objektu je vytvořen nový parter s mlatovými cestami a zelení, který navazuje na stávající přízemní budovu a přilehlý park. Prostor je koncipován jako odpočinkový umožňující venkovní posezení. V barevném řešení převládá kombinace barev bílá/šedá s grafitově černou. Objekt je navržen jako pětipodlažní, částečně podsklepený. V 1. PP až 5. NP jsou navrženy svislé nosné konstrukce železobetonové, stropní konstrukce tvoří monolitická železobetonová deska.

Pro plochou střechu objektu (i střecha výlezu nad schodištěm) je zvolena skladba nepochozí jednoplášťové nevětrané střechy s parozábranou na vnitřním líci. Na beton stropní desky bude provedena parozábrana z asfaltového modifikovaného pásu. Na střeše objektu se nachází technické místnosti včetně výlezu. Je zastřešen plochou střechou. Vertikální komunikace s hlavním přístupovým schodištěm se nachází uvnitř dispozice. Hlavní patrové komunikace jsou v podobě pavlačí na severní fasádě. V 1. podzemním podlaží budovy je technické, skladové a provozní zázemí objektu. V 1. - 5. NP jsou ubytovací buňky studentů. Budova má mít kapacitu 200 lůžek. Obvodový plášť objektu je zateplen kompletním kontaktním zateplovacím systémem se strukturovaným povrchem. Fasáda bude v tmavě šedém odstínu. Výplně otvorů na fasádě jsou navrženy jako plastové černé grafitové barvě. Obkladový plech v nadpraží výplně otvorů na jižní a severní fasádě bude v černé grafitové barvě. V rámci parteru je navrženo několik stavebních konstrukcí, které spoluvytvářejí vizuální identitu přilehlého okolí objektu kolejí. Jedná se o schodiště v prostoru mezi severní fasádou objektu a veřejného chodníku ulice Fritzova, na které navazuje opěrná stěna oddělující parkoviště od východního štítu objektu. V severovýchodním cípu pozemku u vjezdu na pozemek se nachází drobná stavba určená pro nádoby na odpad. Na vstup jižní fasády navazuje zpevněná plocha, která je ukončena zahradním schodištěm navazujícím na stávající prostor před stávající přízemní budovou.

Prvoinstanční správní orgán si v souladu se zákonem o státní památkové péči vyžádal písemné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Telči, které obdržel dne 26. 4. 2022 pod č. j. NPÚ-372/21552/2022. Na základě prostudovaných materiálů dospěl k závěru, že navržená stavba není v rozporu se zájmem ochrany kulturně historických hodnot OP MPR. Dále uvedl, že předmětná výstavba je, i přes průměrnou architektonickou úroveň a nesoulad s původním založením místa a areálu,

v souladu s požadavky územního plánu (18 m maximální výška zástavby) a podmínkami OP MPR. Návrh není v rozporu se sledovanými hodnotami památkové péče v dané oblasti.

Ze spisu nadále vyplývá, že správní orgán upustil od zaslání výzvy k seznámení se s podklady řízení dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Následně bylo vydáno výše uvedené napadené závazné stanovisko, ve kterém dotčený orgán dospěl k závěru, že zamýšlené práce jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Ze spisu předloženého dotčeným orgánem byly zjištěny následující podstatné skutečnosti.

Předmětem řízení bylo vydání závazného stanoviska k žádosti k výstavbě studentských kolejí na pozemcích parc. č. 3007/9, 3007/12, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 3019/1, 3019/2, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava. Předmětné pozemky se nachází na území Ochranného pásma pro historické jádro města Jihlava, zapsané ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod r. č. 4877, určeného rozhodnutím Okresního národního výboru v Jihlavě dne 28. 3. 1985 pod č. j. Kult/41/85, č. ÚSKP 3230. Podmínky ochrany jsou stanoveny následující:

- v ochranném pásmu není dovoleno provádět takové stavební a jiné zásahy, které by narušily nebo ohrozily hodnoty městské památkové rezervace
- při pořizování územně plánovací, přípravné a projektové dokumentace, pro provádění staveb a stavebních úprav, zásazích do terénních útvarů a městské zeleně je nutné dbát, aby nebyla změnami půdorysné, hmotové a výškové konfigurace zástavby a přírodních prvků v území ochranného pásma oslabena nebo porušena historická urbanistická skladba, měřítko a silueta městské památkové rezervace
- v ochranném pásmu nelze umísťovat zařízení stavby, které by svými důsledky narušovaly životní prostředí a stavební fondy městské pam. rezervace (zejména znečišťování ovzduší a vod, únikem škodlivých látek, hlukem, vibracemi, veškerými druhy záření, hromaděním odpadů apod.)
- při veškeré nové výstavbě a přestavbě je třeba zvláště sledovat působení stavebních souborů a výškových objektů na terénních horizontech města, které se pohledově uplatňují ve vztahu k městské památkové rezervaci.

Městská památková rezervace (dále jen „MPR“, „městská pam. rezervace“) Jihlava představuje mimořádně dochovaný urbanistický útvar někdejšího královského horního města, založeného v 1. polovině 13. století. Zřízením ochranného pásma kolem MPR Jihlava se sleduje zvýšená ochrana prostředí rezervace před případnými nepříznivými vlivy z nejbližšího okolí a před rušivými zásahy, zvláště při stavebních změnách v území vymezeném ochranným pásmem. Rozsah ochranného pásma je tvořen na východě a severovýchodě řekou Jihlávka až k soutoku s řekou Jihlavou se strmými svahy Březinových sadů po obou stranách, včetně území původní románské osady s kostelíkem sv. Jana Křtitele, na jihu protisvahem vrchu Větrník s převážně 2 až 4 podlažní zástavbou obytných domů, na západní a severozápadní straně svahy mírně skloněnými od historického jádra s převážně čtyřpodlažní souvislou zástavbou z 19. a počátku 20. století, jenž tvoří důležité předpolí centra. Dle mapy stabilního katastru se v místě předpokládané výstavby nenacházely žádné objekty, dle mapy z r. 1924 zde bylo vystavěno několik tzv. vojenských baráků patřících k budově vojenské nemocnice (dnešní ulice Tolstého). Novodobou zástavbu předmětné části ulice (protilehlé strany) tvoří vily. V daném území, bloku vymezeném ulicemi Fritzova, třída Legionářů, Tolstého a Tyršova je tvořena vysokými veřejnými

budovami – Střední škola policejní, Krajský soud v Brně – pobočka Jihlava, Okresní soud v Jihlavě, Státní okresní archiv.

Předmětem státní památkové péče v souladu s výnosem MK ČSR č. j. 7.292/82-VI/1 ze dne 29. 3. 1982 o prohlášení historického jádra města Jihlavy za památkovou rezervaci v předmětné památkové rezervaci jsou: historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, městské interiéry včetně povrchu komunikací, plochy zvýšené ochrany, ostatní chráněné plochy a podzemní prostory, hlavní městské dominanty v dálkových a blízkých pohledech, nemovité kulturní památky, ostatní objekty dotvářející prostředí rezervace, u kterých z hlediska zájmu památkové péče lze závažně, podstatně měnící úpravy provádět pouze po dohodě s orgány státní památkové péče, veřejná zeleň.

Pro stavební činnost v rezervaci jsou výš uvedeným výnosem MK ČSR stanoveny následující podmínky:

„a) veškeré úpravy nemovitých kulturních památek i jejich souborů musí být řešeny a prováděny se zřetelem k trvalému zabezpečení jejich hmotné podstaty, k jejich přiměřenému využití a dalšímu zhodnocení jejich výtvarných a dokumentárních funkcí, b) úpravy terénní i sadové, stavby dopravní, vodohospodářské, energetické i podzemní a inženýrské sítě musí být prováděny s ohledem na památkovou hodnotu objektů a území, c) při nové výstavbě a při vnějších úpravách nechráněných objektů je třeba dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám a jejich souborům, navazovat na jejich objemovou a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby, d) všechny úpravy městských interiérů, zejména úpravy fasád, povrchu komunikací, veřejné osvětlení i reklamní zařízení, musí být v souladu s historickým prostředím rezervace, e) stavebně technické práce musí směřovat k obnově a funkčnímu zhodnocení hlavních historických prostorů památkových souborů a objektů, zároveň s odstraňováním nevhodné vnitroblokové zástavby, f) při stavebně udržovacích pracích musí být soustředěna pozornost především na zabezpečení technického stavu památkových objektů tak, aby byly uchráněny před dalším chátráním do doby, než bude přikročeno k jejich obnově, g) hlášení o veškerých výkopových pracích na území rezervace musí být doručeno na Archeologický ústav v Brně nejméně tři dny před jejich zahájením, h) při plánování údržby a investic na obnovu města musí být ve smyslu zákona o kulturních památkách věnována prvořadá pozornost ochraně památkových objektů v rezervaci, dbáno, aby nedocházelo ke zvyšování nákladů a kulturním i ekonomickým ztrátám zanedbáváním jejich řádné údržby.“

Jihlava patří k vrcholným dílům středověkého urbanismu. Je dochována urbanistická struktura historického jádra města v hradbách s jedinou zachovanou branou se zástavbou na původních historických parcelách v blocích a pásech podél hradeb. Systém městských ulic a rozsáhlého náměstí je v některých případech narušen destrukcí částí bloků a plochostřešnými dostavbami. Pod úrovní zástavby a často i pod veřejnými prostranstvími se rozkládá podzemní systém, tvořený úrovní sklepů a dalšími níže položenými patry podzemí. Převážně mírně svažité území blokové zástavby původního hrazeného města přechází na východní straně strmějším svahem zalesněného území parku podél meandru řeky Jihlávky. Městská památková rezervace, historické jádro města, představuje jedinečně utvářený celek nepravidelně uspořádané zástavby na mírně svažitém území v hradbách. Ústředním prostorem je náměstí s nepravidelným podélným půdorysem. Působivý prostor náměstí umocněný dominantami radnice a kostela sv. Ignáce je narušen novodobou budovou

obchodního domu, situovaného v místě původní skupiny domů Špalíčku. Dosud se dochovala převážná část hradebního systému. Jen v několika případech byly některé části využity jako součásti svislých nosných konstrukcí pozdějších staveb, sledujících původní průběh opevnění. Specifickou součástí MPR je existence systému historického podzemí. Jeho rozsah je dán existencí historického podzemí ve třech úrovních, spolu s převážně historickými studnami a novodobými podzemními kolektory.

Na trase významné obchodní komunikace, v místech brodu přes řeku Jihlavu vznikla osada (první zmínka k roku 1226) na levém břehu, v blízkosti farního kostelíka sv. Jana Křtitele původní osada. V souvislosti s rozvojem těžby stříbrných rud se význam této osady přesunul na pravý břeh Jihlavy, kde bylo založeno roku 1240 již v dnešní poloze královské horní město Jihlava. Centrem města bylo rozsáhlé tržiště, síť ulic byla přibližně pravoúhlá s pěti hlavními ulicemi k branám doplněná sítí užších ulic a pěších průchodů mezi domy v blocích. Po polovině 13. století měla Jihlava tři raně gotické chrámy s dvěma kláštery. Kostel sv. Jakuba s areálem, kostel Nanebevzetí Panny Marie s minoritským klášterem při bráně Matky Boží a kostel sv. Kříže s dominikánským klášterem na severovýchodním okraji města.

Do konce 13. století bylo asi 50 kamenných domů kolem náměstí, ostatní byly patrně dřevěné. Byly zbudovány městské hradby. Ve 14. století těžba stříbra postupně upadala a bohatství města plynulo spíše z rozvinutého obchodu a řemesel, z nichž nejvýznamnější bylo soukenictví. Vznikla židovská osada včetně synagogy. Po r. 1353, kdy postihl město obrovský požár, se změnil vzhled zástavby. Nově stavěné domy byly patrové s vysokými gotickými štíty. Kostely sv. Jakuba i sv. Kříže byly vybaveny novými klenbami, chrám Panny Marie byl rozšířen o dvě kaple a byl vybaven osmibokou věží. Koncem 14. století měla Jihlava 5000 obyvatel. Do konce 15. století byla zástavba kamenných dvoupodlažních domů podél všech stávajících ulic. Dvojitá městská hradba byla již postavena v přibližně dnešním rozsahu a osvědčila se svou nedobytností v době husitských válek, kdy bylo město na straně Zikmunda. Vrcholným obdobím v historii bylo 16. století a počátek 17. století, kdy proběhly renesanční přestavby. Zároveň bylo město postiženo i řadou katastrof, kterými byly morové epidemie a katastrofální požár. Při celkové přestavbě města po požárech, týkající se všech domů, se uplatnilo nové dispoziční uspořádání s dolním mázhausem a horní klenutou síní ve vyšších, třípodlažních domech. V té době se předpokládá výstavba druhého podzemního patra. Průčelí domů byla opatřena vysokými lombardskými štíty, atikami, portály. Zvláštností té doby jsou tzv. jihlavské kryté dvory, tehdy budované pro kontrolu a nabídku soukenického zboží. Koncem 16. století se Jihlava stala největším střediskem soukenictví ve střední Evropě a začal nový rozkvět stříbrného dolování. Třicetiletá válka a Švédská okupace v létech přerušily hospodářský vývoj města. Během okupace bylo zesíleno opevnění, před hradbami byl vybudován systém deseti malých bastionů s příkopem a krytou cestou, údolí Koželužského potoka před jižní branou bylo zaplaveno vodou. Pravděpodobně v té době byly propojeny sklepy do rozsáhlého podzemního labyrintu. Po skončení okupace bylo město značně zničené, poničená byla i předměstí. Po válce byla Jihlava budována jako jedno ze tří moravských pevnostních měst, vedle Brna a Olomouce. Místo švédského bastionového systému byl zbudován pás osmi větších bastionů propojených kurtinami. V 18. století byla snaha obnovit těžbu stříbra, která však skončila a Jihlava se nadále stala městem soukeníků. Byla prokázána zbytečnost držet nadále opevněné město a vnější fortifikace počala být odstraňována. Po zrušení jezuitského řádu byly severní budovy přeměněny na kasárna, gymnázium bylo postátněno, byl zrušen i řád dominikánů.

Klášter včetně odsvěceného kostela převzala vojenská zásobovací komise. Nevhodným užíváním byl poničen kostel i loreta. Spojením budov po obou klášterech vznikla Velká kasárna. Po zrušení řádu kapucínů zůstal jako jediný ve městě řád minoritů. Kromě růstu města na předměstích v 1. polovině 19. století probíhaly stavební úpravy domů, aby mohly být užívány jako nájemní. Byly zvyšovány o patro, z protipožárních důvodů dle stavebního řádu byly krovy orientovány hřebenem rovnoběžně s průčelím a navzájem oddělovány v podkroví požárními zdmi a byly opatřovány pevnou krytinou. Stržením hřbitovní zdi r. 1819 vzniklo Jakubské náměstí. Odstraněním obranných staveb před hradbami a poté i bran se zlepšily komunikační podmínky, dodnes zůstala zachována jako jediná Brána Matky Boží. Počátkem 2. poloviny 19. stol. započala výstavba významných veřejných budov ve městě. Do historického jádra byly provedeny zásahy výstavbou úředních budov na náměstí, roku 1912 poštovní úřad, 1913 městská spořitelna, secesní Grandhotel na nároží ul. Husovy a Komenského, v místech nynější tržnice vznikla synagoga. V období Československé republiky docházelo v historickém jádru k přestavbám. Roku 1949 se Jihlava stala krajským městem. Od roku 1954 probíhala výstavba prvního socialistického sídliště u Domu zdraví. Historický ráz náměstí byl porušen zbouráním bloku pozdně gotických domů na náměstí, tzv. Kreclu a následnou výstavbou obchodního domu. Značným zásahem bylo také zbourání částí bloků za západní stranou náměstí. Roku 1982 byla vyhlášena městská památková rezervace. Účelem prohlášení historického jádra města Jihlavy za památkovou rezervaci je zabezpečit tomuto celku zvýšenou ochranu jako významnému souboru památek architektury z období rané i pozdní gotiky a renesance i jako urbanistickému útvaru bývalého horního města s významným středověkým půdorysem a vynikajícím prostorem náměstí, které dokládají vyspělou úroveň našeho urbanismu. Historické jádro města Jihlavy zahrnuje ve své bohaté prostorové skladbě soubory monumentální architektury, městských domů i opevnění a svým významem i polohou je i nadále určeno k funkci společenského, kulturního a obchodního centra celého města a sídelní regionální aglomerace.

Potvrzení či změnu předmětného závazného stanoviska si pověřený odvolací správní orgán vyžádal v rámci řízení o odvolání Evy Smrčkové, bytem Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava, pana Jiřího Smrčky, bytem Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava, paní Stanislavy Beranové, bytem Fritzova 1514/22, 586 01 Jihlava, které na základě plné moci zastupuje Mgr. Stanislav Smrčka, advokát, IČ 66245036, se sídlem Italská 1274/8, 120 00 Praha 2, ev. č. ČAK 1775, pana Jana Frühaufa, bytem Nerudova 1495/2, 586 01 Jihlava, pana Viléma Fexy, bytem Fritzova 1494/18, 586 01 Jihlava, a pana Petra Domkaře, bytem Uhřínovice 33, 588 32 Brtnice (dále též „odvolatelé“), proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod č. j. MHB-ST/320/2023/soch ze dne 15. 5. 2023, který svým rozhodnutím povolil stavbu „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické, Jihlava“ vlastníku pozemků parc. č. 3007/9, 3007/12, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 3019/1, 3019/2, 5861/1, 5861/8 v k. ú. Jihlava, Vysoké škole polytechnické Jihlava, IČ 71226401, se sídlem Tolstého 16, 586 01 Jihlava, kterou na základě plné moci ze dne 15. 8. 2022 zastupuje Mgr. Martin Láník, advokát, ev. č. ČAK 1775, se sídlem Italská 1274/8, 120 00 Praha 2, ze dne 30. 3. 2022, v souladu se závazným stanoviskem dotčeného orgánu Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022.

Odvolatelé v odvolání ve vztahu k napadenému závaznému stanovisku zejména namítli následující:

1) Závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče, ze dne 27. 4. 2022, č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN, neobsahuje žádné přezkoumatelné úvahy o tom, proč návrh není v rozporu se sledovanými hodnotami památkové péče v dané oblasti. Omezuje se pouze na konstatování, že tomu tak v jedné nerozvinuté větě: „Návrh není v rozporu se sledovanými hodnotami památkové péče v dané oblasti“. Takováto univerzálně použitelná formulace pro jakékoliv souhlasné závazné stanovisko týkající se libovolného stavebního záměru je z hlediska přezkoumatelnosti zcela nedostatečná.

2) Účastníci dříve poukazovali mj. na nesprávnost závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu oddělení památkové péče. Namítají, že vizualizace přiložená k vyjádření Národního památkového ústavu, se liší od podoby záměru, tak jak byl schválen v rozhodnutí. Zcela rozdílně je totiž řešena jeho severní fasáda (vizualizace má zcela rozdílné zakrytí pavlačí a únikových schodišť), celá střecha (na vizualizaci má záměr částečně zelenou střechu se stromy a pochozími chodníky), okolí záměru (zejména chodníky a trávničky při jižní fasádě), a především záměr je na vizualizaci zachycen celkově nižší o 2,518 m (bez technických místností na střeše). Namítají tak, že uvedené vyjádření Národního památkového ústavu je pro věc nepoužitelné, neboť v něm posuzoval zjevně rozdílnou podobu záměru (zejména nižší a se zelenou střechou), tedy méně problematickou a méně konfliktní, než která byla nakonec rozhodnutím schválena. Uvedené svědčí i o vadnosti uvedeného závazného stanoviska oddělení památkové péče, které na toto vyjádření poukazovalo jako na svůj podklad.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče o věci uvážil následovně.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče po prostudování spisu došel k závěru, že v dané věci vedle sebe stojí dvě závazná stanoviska, obě souhlasné a bezpodmínečné, přičemž první vzniklé v důsledku nastalé fikce, druhé č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022 ve stejné věci za stejný orgán státní památkové péče, což lze označit za stav nesouladný s právním řádem, konkrétně není v souladu s ust. § 48 odst. 2 správního řádu. Porušení právního předpisu je zřejmé ze spisového materiálu, jsou tak splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení.

Dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., tzv. novela liniového zákona, který novelizoval i § 4 odst. 9 stavebního zákona. Závazné stanovisko dotčeného orgánu musí být podle § 149 odst. 4 správního řádu vydáno v základní lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti. V případě závazných stanovisek pro řízení a postupy stavebních úřadů lze základní lhůtu prodloužit usnesením o dalších 30 dnů. O prodloužení lhůty musí být žadatel vyrozuměn. V ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona ve větě druhé, se praví: *Jestliže není závazné stanovisko dotčeného orgánu vydáno ve lhůtě pro jeho vydání, považuje se za souhlasné bez podmínek.*

Lhůtu pro vydání závazného stanoviska je třeba vnímat jako lhůtu pro učinění úkonu správního orgánu ve smyslu § 15 správního řádu. S ohledem na tento fakt by se na běh lhůt vztahovalo ust. § 40 správního řádu. Lhůta se tak rozbíhá dnem následujícím po dni podání žádosti, popř. odstranění nedostatků žádosti. V souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek.

Třicátý den lhůty pro vydání závazného stanoviska, kdy mohl Magistrát města Jihlavy vydat písemné závazné stanovisko, bylo pondělí 11. 4. 2022. Dne 12. 4. 2022 nastala v dané věci fikce vydání kladného

a bezpodmínečného závazného stanoviska. Navzdory tomu Magistrát města Jihlava vydal dne 28. 4. 2022 závazné stanovisko č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN, které tak představuje duplicitní závěr orgánu státní památkové péče. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče dle ustanovení § 149 odst. 8 ve spojení s § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu zrušil vydané závazné stanovisko prvoinstančního orgánu č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN po marném uplynutí 30denní lhůty, jak je uvedeno ve výroku tohoto závazného stanoviska, a to závazným stanoviskem č. j. 149801/2023/KUSK ze dne 27. 11. 2023.

V daném případě je před krajským úřadem vydané fiktivní nehmatatelné závazné stanovisko s blíže neurčenými podmínkami a odůvodněním, se kterým se musí vypořádat. Dle ust. § 149 odst. 2 správního řádu závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. „V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na který je obsah závazné části založen.“ Obsah závazného stanoviska prvoinstančního správního orgánu a odvolacího orgánu tvoří jeden celek.

Krajský úřad posoudil fiktivní závazné stanovisko dotčeného orgánu a neshledal důvody pro změnu jeho závěru. Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči je správní orgán povinen vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot.

V daném případě jsou předmětem ochrany památkové hodnoty území Ochranného pásma pro historické jádro města Jihlava, zapsané ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod r. č. 4877, určeného rozhodnutím památkové péče, což lze označit za stav nesouladný s právním řádem, konkrétně není v souladu s ust. § 48 odst. 2 správního řádu. Porušení právního předpisu je zřejmé ze spisového materiálu, jsou tak splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení.

Dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., tzv. novela liniového zákona, který novelizoval i § 4 odst. 9 stavebního zákona. Závazné stanovisko dotčeného orgánu musí být podle § 149 odst. 4 správního řádu vydáno v základní lhůtě 30 dnů ode dne podání žádosti. V případě závazných stanovisek pro řízení a postupy stavebních úřadů lze základní lhůtu prodloužit usnesením o dalších 30 dnů. O prodloužení lhůty musí být žadatel vyrozuměn. V ust. § 4 odst. 9 stavebního zákona ve větě druhé, se praví: *Jestliže není závazné stanovisko dotčeného orgánu vydáno ve lhůtě pro jeho vydání, považuje se za souhlasné bez podmínek.*

Lhůtu pro vydání závazného stanoviska je třeba vnímat jako lhůtu pro učinění úkonu správního orgánu ve smyslu § 15 správního řádu. S ohledem na tento fakt by se na běh lhůt vztahovalo ust. § 40 správního řádu. Lhůta se tak rozbíhá dnem následujícím po dni podání žádosti, popř. odstranění nedostatků žádosti. V souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek.

Třicátý den lhůty pro vydání závazného stanoviska, kdy mohl Magistrát města Jihlavy vydat písemné závazné stanovisko, bylo pondělí 11. 4. 2022. Dne 12. 4. 2022 nastala v dané věci fikce vydání kladného a bezpodmínečného závazného stanoviska. Navzdory tomu Magistrát města Jihlava vydal dne 28. 4. 2022 závazné stanovisko č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN, které tak představuje duplicitní závěr orgánu státní památkové péče. Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče dle ustanovení § 149

odst. 8 ve spojení s § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu zrušil vydané závazné stanovisko prvoinstančního orgánu č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN po marném uplynutí 30denní lhůty, jak je uvedeno ve výroku tohoto závazného stanoviska, a to závazným stanoviskem č. j. 149801/2023/KUSK ze dne 27. 11. 2023.

V daném případě je před krajským úřadem vydané fiktivní nehmatatelné závazné stanovisko s blíže neurčenými podmínkami a odůvodněním, se kterým se musí vypořádat. Dle ust. § 149 odst. 2 správního řádu závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. „V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na který je obsah závazné části založen.“ Obsah závazného stanoviska prvoinstančního správního orgánu a odvolacího orgánu tvoří jeden celek.

Krajský úřad posoudil fiktivní závazné stanovisko dotčeného orgánu a neshledal důvody pro změnu jeho závěru. Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči je správní orgán povinen vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot.

V daném případě jsou předmětem ochrany památkové hodnoty území Ochranného pásma pro historické jádro města Jihlava, zapsané ve státním seznamu nemovitých kulturních památek pod r. č. 4877, určeného rozhodnutím Okresního národního výboru v Jihlavě dne 28. 3. 1985 pod č. j. Kult/41/85, č. ÚSKP 3230. Důvodem zřízení ochranného pásma se sleduje zvýšená ochrana prostředí rezervace před případnými nepříznivými vlivy z nejbližšího okolí a před rušivými zásahy, zvláště při stavebních změnách v území vymezeném ochranným pásmem. Kulturně historická hodnota vymezená rolí ochranného pásma spočívá především v urbanisticko-architektonických aspektech zdejší zástavby a pohledových vazbách vůči území městské památkové rezervace, které zahrnují mimo jiné urbanisticky stabilizovanou historickou formu zástavby, její půdorysnou, hmotovou a výškovou konfiguraci, prostorové uspořádání budov či charakter tradiční střešní krajiny ve své kompaktnosti, místně obvyklé materiálové skladbě, barevnosti atp. Vizuální vazby spočívají v pozici a měřítku konkrétního objektu, jeho působení na terénním horizontu a siluetě památkové rezervace či v konfrontaci s architektonickými dominantami historického jádra v blízkých i dálkových pohledech.

Celková výška novostavby nepřevyšuje atiku střechy blízké historické budovy Okresního soudu, kdy svoji roli zde hraje právě výškově obdobné měřítko a podlažnost této a sousední budovy. Disproporce vzniká vůči frontě nízkopodlažních domů v ul. Fritzova, tato však neovlivňuje památkovou rezervaci. Morfologie terénu, vzdálenost od hranice památkové rezervace v řádu stovek metrů, struktura okolní zástavby a složka vzrostlé zeleně v areálu bývalé nemocnice napomáhají tomu, že novostavba ve své pozici a při svých dimenzích nepřináší takovou změnu půdorysné, hmotové a výškové konfigurace zástavby a přírodních prvků v území ochranného pásma, která by oslabovala nebo porušovala historickou urbanistickou skladbu, měřítko či siluetu památkové rezervace nebo jinou její památkově významnou historicko-urbanistickou vazbu na území ochranného pásma. Objekt jako celek zásadně nepromlouvá do podoby terénního horizontu města, avšak svojí siluetou se promítne do panoramatických výhledů na město od severu, pohledové uplatnění siluety památkové rezervace tím však nenaruší.

Krajský úřad upozorňuje na mezinárodní závazky, jak je zavádí Úmluva publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s., která je v souladu s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany architektonického dědictví. Podle čl. 1 Úmluvy se architektonickým dědictvím rozumí památky (všechny budovy a konstrukce pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, včetně jejich vestavěného zařízení a výbavy), dále architektonické soubory (homogenní skupiny městských nebo venkovských budov pozoruhodné svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem, které jsou navzájem dostatečně spojené, aby představovaly topograficky vymezitelné hodnoty) a místa (kombinovaná díla člověka a přírody, jimiž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické a homogenní, aby byly topograficky vymezitelnými jednotkami, která jsou pozoruhodná svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem). Chráněným statkem ve smyslu Úmluvy tedy nejsou jen jednotlivé stavby, ale obdobně intenzivní ochranu Úmluva přiznává i souborům a místům, které tuzemské právo označuje jako památkové rezervace a památkové zóny. Podle čl. 4 Úmluvy se Česká republika dále zavázala, že zavede patřičné procedury dohledu a autorizace, jak to vyžaduje právní ochrana statků a že předejde znetvoření, zchátrání nebo demolici chráněných statků.

Podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, je povinen k zamýšlené stavbě, prodejnímu stánku, konstrukci a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17). Podle odstavce 3 citovaného ustanovení v závazném stanovisku se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmu státní památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Závazné stanovisko musí vždy vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot předmětu ochrany, jež je třeba zachovat a chránit.

Na řízení o vydání závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči se vztahuje správní řád. V ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu jsou zakotveny základní zásady, které je povinen správní orgán respektovat, vyjadřující v obecné formě hlavní zásady veškeré činnosti správních orgánů, na níž správní řád dopadá, rozvedené a konkretizované v dalších ustanoveních správního řádu. V ustanovení § 3 správního řádu je vyjádřena zásada objektivní (materiální) pravdy. Obecně platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a současně v takovém rozsahu, aby úkon správního orgánu byl z obsahového hlediska v souladu se zásadami, které se promítají do vlastního obsahu správních aktů a které jsou uvedené v ustanovení § 2 správního řádu.

Krajský úřad posoudil odvolací námitky směřující k obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu:

Ad 1) Závazné stanovisko č. j. MMJ/SÚ/76697/2022-BuN ze dne 27. 4. 2022 bylo Krajským úřadem zrušeno jakožto duplicitní závazné stanovisko orgánu státní památkové péče.

Ad 2) Vyjádření Národního památkového ústavu je dokument, který je správní orgán si povinen vyžádat a Národní památkový ústav má zákonných 20 dnů na jeho vypracování a doručení správnímu orgánu. Písemné vyjádření má povahu důkazu, v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu. S ohledem na zásadu volného hodnocení důkazů není orgán památkové péče vázán závěry, k nimž dospěl Národní památkový ústav v písemném vyjádření. Musí však s písemným vyjádřením naložit jako s kterýmkoli jiným důkazem. Musí jej zhodnotit, a dojde-li k jinému závěru, než který je formulován v písemném vyjádření, musí správní orgán vysvětlit, proč se tak stalo a o jaké podklady a úvahy opřel odlišný závěr. Vyjádření Národního památkového ústavu nemůže být předmětem samostatného soudního přezkumu a nelze se domáhat jeho zrušení pro nezákonnost, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 220/2014-101 ze dne 15. 4. 2015. Z uvedeného vyplývá, že není podstatné, jaká byla příloha vyjádření NPÚ, neboť pro správní orgán je stěžejní předmět žádosti a přílohy žádosti o závazné stanovisko. Tou byla projektová dokumentace, která byla společně se žádostí o závazné stanovisko zaslána na NPÚ k vyjádření. V daném případě správní orgán obdržel vyjádření NPÚ až 26. 4. 2022, přičemž fikce v dané věci nastala již 12. 4. 2022.

Z výše uvedených důvodů krajský úřad podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu potvrdil fiktivní závazné stanovisko.

X.

Odvolací správní orgán obdržel stanovisko Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru životního prostředí č. j. JMK 173933/2023 ze dne 4. 12. 2023 (pol. č. 36 spisu KUSK), kterým závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí č. j. MMJ/OŽP/50867/2022-PIT ze dne 23. 3. 2022 potvrdil. V odůvodnění uvedl, že v napadeném závazném stanovisku udělil prvoinstanční orgán ochrany přírody na základě § 8 odst. 6 ZOPK souhlas s kácením 2 ks javor mléč (*Acer platanoides*), 1 ks zeravec východní (*Platycladus orientalis*) a 1 ks třešň ptačí (*Prunus avium*) rostoucích na pozemcích parc. č. 5861/8 a 3020/1 v k. ú. Jihlava. Ke kácení dojde z důvodu realizace výše uvedeného stavebního záměru.

Prvoinstanční orgán uvádí, že podkladem pro vydání tohoto souhlasu byla žádost o povolení kácení dřevin, kterou podala společnost A 32 spol. s r. o., IČ: 25155628, V Štíhlách 12, 142 00 Praha, která na základě plné moci zastupuje Vysokou školu polytechnickou Jihlava, IČ: 71226401, Tolstého 1556/16, 586 01 Jihlava (dále jen „žadatel“), kterou prvoinstanční orgán obdržel dne 17. 03. 2022.

Prvoinstanční orgán provedl místní šetření dne 22. 03. 2022 k prověření skutečností uvedených v žádosti. Na základě tohoto prověření zjistil veškeré informace o dřevinách důležité pro posouzení žádosti o jejich kácení.

Následně prvoinstanční orgán vydal závazné stanovisko, jímž udělil souhlas s kácením výše uvedených dřevin podle § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny. V tomto závazném stanovisku také stanovil

podmínky, jež se se souhlasem pojí, zejména povinnost náhradní výsadby v rozsahu 32 ks rozličných dřevin spolu s následnou péčí o dřeviny po dobu pěti let.

Z důvodu vyloučení všech úředních osob Magistrátu města Jihlavy a Krajského úřadu kraje Vysočina dle § 14 správního řádu, si odvolací orgán požádal u Ministerstva životního prostředí o stanovení správního orgánu, který provede potvrzení či změnu podkladových závazných stanovisek dle § 149 odst. 7 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí poté usnesením ze dne 27. 09. 2023, č. j. MZP/2023/240/1801 k tomuto postupu pověřilo Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „nadržený orgán“).

Odvolací orgán tedy dne 10. 10. 2023 požádal nadřízený orgán o potvrzení nebo změnu výše uvedeného závazného stanoviska v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu. Za účelem posouzení věci požádal nadřízený orgán u prvoinstančního orgánu o zapůjčení související spisové dokumentace, kterou obdržel dne 25. 10. 2023. Prostudování souvisejících dokumentů umožnilo nadřízenému orgánu posoudit zákonnost napadeného závazného stanoviska i jeho věcnou správnost se zřetelem k obsahu námitek odvolatelů (viz níže). Přitom dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Podle § 8 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin rostoucích mimo les pro účely stavebního záměru povolovaném v územním řízení nezbytné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Toto závazné stanovisko spolu s případnými podmínkami a uloženou náhradní výsadbou je poté součástí výrokové části rozhodnutí v územním řízení. Z § 8 odst. 6 poslední věty zákona o ochraně přírody a krajiny, vyplývá obdobné použití § 8 odst. 1 až 5 a § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny pro vydání zmíněného závazného stanoviska. To znamená, mimo jiné, že povolení kácení lze vydat pouze ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Nadržený orgán konstatuje, že závazné stanovisko dostatečně vyhodnocuje funkční a estetický význam dřevin spolu s vymezením závazného důvodu ke kácení a splňuje tak požadavky právních předpisů na odůvodnění takového závazného stanoviska. Pro náhradu ekologické újmy vzniklé pokácením předmětných dřevin prvoinstanční orgán v závazném stanovisku uložil povinnost náhradní výsadby s náležitou povýsadbovou péčí, která je dle nadřízeného orgánu dostatečná.

Podaná odvolání neobsahují žádné konkrétně vymezené námitky proti předmětnému závaznému stanovisku. Všechna vzhledem k předmětnému závaznému stanovisku shodně uvádí, že bylo vydáno Magistrátem města Jihlavy, tedy orgánem, který byl následně shledán podjatým v souvislosti s povolováním výše zmíněné stavby. Soudí z toho, že závazné stanovisko bylo vydáno také podjatou osobou, a tudíž je nezákonné. K tomu nadřízený orgán uvádí ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 09.03.2016, č.j. 3 As 15/2016-47, že samotné vydání rozhodnutí vyloučenou úřední osobou nemusí automaticky vést ke zrušení napadeného správního aktu, pokud je věcně správné.

Podle § 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, pokud není žadatel vlastníkem pozemku, na kterém se předmětné dřeviny nachází, je nutné v žádosti o závazné stanovisko ke kácení dřevin doložit nájemní či užívatelský vztah žadatele k příslušným pozemkům a souhlas jeho vlastníka s kácením.

Při prostudování spisu nadřízený orgán zjistil, že dvě z dřevin navržených ke kácení rostou na pozemku p. č. 5861/8 v k. ú. Jihlava, který je ve vlastnictví Statutárního města Jihlavy. Žádost o kácení dřevin sice obsahovala souhlas vlastníka s kácením, nicméně v ní nebyl doložen nájemní či užitelský vztah žadatele k danému pozemku. Z toho důvodu, a se zřetelem na zásadu hospodárnosti a procesní ekonomie, nadřízený orgán vyzval žadatele k doložení těchto skutečností výzvou dne 9. 11. 2023. Žadatel na tuto výzvu odpověděl dne 20. 11. 2023. Přílohou odpovědi byl písemný souhlas města Jihlavy s kácením předmětných dřevin. V písemnosti se žadatel dále zabýval skutečností, že souhlas vlastníka s kácením je dostatečným dokladem užitelského vztahu s poukazem na § 184a odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), kde žadateli, který není vlastníkem pozemku stačí souhlas vlastníka. Nadto upozornil na ústní dohodu mezi ním a Statutárním městem Jihlavou na jeho užívání s odkazem, že jsou dohodnuti na uzavření smlouvy o výpůjčce předmětného pozemku.

Nadřízený orgán konstatuje, že užitelský vztah k pozemku je možné doložit různými způsoby, nikoli pouze písemnou smlouvou. Nicméně je nutné jej doložit, jak vyplývá z výše uvedeného výkladu nadřízeného orgánu. K tomu nadřízený orgán uvádí, že ze souhlasu vlastníka s umístěním stavby na jeho pozemku dle § 184a stavebního zákona vyplývá i souhlas s následným užíváním této stavby ze strany žadatele. Z této skutečnosti nadřízený orgán dovozuje i uzavření ústní dohody mezi městem Jihlavou a Vysokou školou Polytechnickou, která potvrzuje rovněž užitelský vztah, který je nutné doložit v žádosti dle § 4 odst. 1 vyhlášky o ochraně dřevin a povolování jejich kácení. V celé komplexnosti povolení stavby byly tedy doloženy veškeré potřebné náležitosti a bylo možné vydat předmětné závazné stanovisko.

Ohledně formální stránky nadřízený orgán zjistil, že závazné stanovisko vydal věcně příslušný orgán a uzavírá, že neshledal v napadeném závazném stanovisku rozpor s právními předpisy, a tedy ani důvod k jeho změně, a proto je v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu tímto vlastním závazným stanoviskem potvrzuje.

Přezkum rozhodnutí odvolacím správním orgánem:

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že žádost o vydání společného povolení na stavbu byla podána u Magistrátu města Jihlavy dne 30. 5. 2022. Stavební úřad dne 3. 6. 2022 oznámil účastníkům řízení zahájení společného řízení na stavbu, u kterého upustil od ústního projednání a stanovil lhůtu 15 dnů od doručení oznámení k uplatnění námitek či připomínek ke stavbě. Řízení je vedeno veřejnou vyhláškou. Odvolatelé uplatnili v řízení písemně námítky. Stavební úřad k uplatněným námitkám svolal opatřením ze dne 18. 7. 2022 ústní jednání na 22. 8. 2022 a současně vyzval dotčené orgány k vyjádření se k podaným námitkám účastníků řízení a uložil stavebníkovi povinnost strpět ohledání dotčených pozemků. Dne 19. 8. 2022 bylo provedeno ohledání dotčených pozemků, o které byl sepsán protokol. Týž den byl sepsán protokol o ústním jednání za účelem projednání vznesených námitek. Dne 25. 8. 2022 byla odvolatelem Jiřím Smrčkou vznesena námitka systémové podjatosti Ing. Jany Matouškové a rovněž všech ostatních zaměstnanců a úředních osob Magistrátu města Jihlavy, jakož i všech osob dále tvořící Magistrát města Jihlavy, zejména všech osob stojících v jejím čele. Usnesením Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-78297/2022-83 ze dne 7. 12. 2022 byl jako správní orgán druhého stupně proto pověřen Krajský úřad Středočeského kraje. Ten z důvodu uznané námítky

systémové podjatosti celého Magistrátu města Jihlava a příslušného stavebního úřadu pověřil usnesením č. j. 151887/2022/KUSK ze dne 20. 12. 2022, spis. zn. SZ 150303/2022/KUSK ÚSR/LP k projednání a rozhodnutí věci stavební úřad Městského úřadu Havlíčkův Brod. Proti tomuto usnesení podali odvolatelé odvolání, které Ministerstvo pro místní rozvoj ČR rozhodnutím č. j. MMR-16764/2023-83 ze dne 10. 3. 2023 zamítlo. Dne 4. 1. 2023 uplatnil Jiří Smrčka námitku podjatosti všech zaměstnanců a úředních osob Městského úřadu Havlíčkův Brod. Usnesením č. j. 027314/2023/KUSK ze dne 20. 2. 2023 Krajský úřad Středočeského kraje rozhodl, že starosta města pan Zbyněk Stejskal není vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení vedeném stavebním úřadem. Dne 17. 3. 2023 obdržel stavební úřad Městského úřadu Havlíčkův Brod „zpětvzetí námítka podjatosti“. Dne 15. 5. 2023 pak bylo vydáno napadené povolení stavby.

Odvolací důvody:

K odvolacímu důvodu, že „všechna závazná stanoviska a další správní akty založené ve správním spise vydané Krajským úřadem Kraje Vysočina a Magistrátem města Jihlavy jsou nezákonná, protože je vydaly osoby, u kterých byla pravomocně shledána nadkritická míra rizika systémové podjatosti. V případě osob tvořících vysočinský krajský úřad se tak stalo rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 15. 11. 2022, č. j. MMR-68816/2022-83. V případě osob tvořících Magistrát města Jihlavy se tak stalo rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje č. j. 151188/2022/KUSK ze dne 14. 12. 2022, (ve znění opravného rozhodnutí č. j. 005713/2023/KUSK ze dne 11. 1. 2023, potvrzeným rozhodnutím ministerstva pro místní rozvoj ČR č. j. MMR-15026/2023-83 ze dne 1. 3. 2023. Proto jsou tato závazná stanoviska a další správní akty pro účely vydání rozhodnutí nepoužitelná“, odvolací správní orgán uvádí, že k této námitce je třeba pohlížet jak z hlediska ust. § 4 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, tak i podle § 149 odst. 1 správního řádu. Podle § 4 odst. 2 stavebního zákona platí, že „orgány územního plánování a stavební úřad postupují ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona“. Podle § 149 odst. 1 správního řádu platí, že „závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.“ Jak bylo uvedeno již výše, všechna závazná stanoviska, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byla řádně přezkoumána v přezkumném řízení a byla potvrzena či změněna (doplněna o podmínky k provedení a užívání záměru). Z tohoto důvodu je i odvolací správní orgán vázán potvrzenými závaznými stanovisky.

Judikatura navíc dovodila, že „bylo-li správní rozhodnutí vydáno vyloučenou úřední osobou, jedná se sice o vadu řízení, která ovšem nemusí vždy bezpodmínečně vyústit ve zrušení napadeného správního rozhodnutí. Mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by je vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech podjatost nepředstavuje důvod pro zrušení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba“ (podle rozsudku NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 158/2024-40, odst. 10; obdobně srov. rozsudky NSS ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, ze dne 4. 7. 2019, č. j. 9 As 70/2019-34, ze dne 8. 3. 2021, č. j. 6 As 336/2020-28, ze dne 16. 5.

2022, č. j. 8 As 215/2020-98, ze dne 5. 4. 2023, č. j. 4 As 67/2023-27, nebo ze dne 26. 4. 2023, č. j. 4 Afs 208/2022-63, nebo ze dne 21. 11. 2024, č. j. 7 Afs 249/2023-115).

S přihlédnutím ke shora citovanému judikatornímu výkladu v nyní posuzovaném případě jiná nepodjatá úřední osoba (úředníci jiných krajských úřadů než vyloučeného krajského úřadu Vysočina) nakonec posoudili věc stejně jako úřední osoba, která byla objektivně vyloučena pro systémovou podjatost. Nadřízené dotčené orgány samy komplexně posoudili záměr stavby, a nakonec dospěly ke stejnému závěru.

Odvolatelé v odvolání namítají, „že při zakládání stavby dojde ke statickému ohrožení budov účastnic č. p. 4640 a 1514 v ulici Fritzova. K tomuto tvrzení připojili vyjádření autorizovaného inženýra Ing. Zdeňka Havelky a statický posudek statika Ing. Lukáše Kozumplíka. V odvolání uvedli, že pokud stavební úřad dospěl na str. 33 až 34 rozhodnutí ke skutkovému závěru, že budovy účastnic mohou být staticky ohroženy, měl řízení o žádosti žadatele přerušit a vyzvat žadatele k odstranění nedostatků týkajících se založení stavby a jejího vlivu na stabilitu okolní výstavby, protože podklady pro rozhodnutí věci nebyly kompletní. Pokud tak nepostupoval a záměr povolil, zatížil tak rozhodnutí závažnou vadou, která ve svém důsledku významně ohrožuje budovy účastnic.“ Odvolací správní orgán zjistil, že se jedná o námitku vznesenou již v průběhu řízení a byla předmětem ústního projednání. Stavební úřad v odůvodnění svého rozhodnutí tuto námitku posoudil na str. 30 – 34 a do výroku rozhodnutí stanovil povinnost provést před zahájením stavby pasportizaci objektů ve Fritzově ulici č. p. 1491, 1492/14, 1493/16, 1494/18, 4640/20, 1514/22 a ulici Nerudova 1495/2 v blízkosti navrhované stavby za účasti dodavatele a jednotlivých vlastníků nemovitostí. S pasportizací tito vlastníci souhlasí. Stavební úřad posoudil i oba předložené statické posudky a dospěl k závěru, že shromážděné podklady vylučují zásadní statické narušení objektů v ulici Fritzova vlivem výstavby objektu. Z principu opatrnosti byl podmínkou rozhodnutí stanoven požadavek na monitoring stavu stavby i stávajících okolních stavebních staveb, přítomnost geologa a návrh adekvátních opatření geotechnika v průběhu vlastního provádění zakládání stavby. Stavební úřad nepovažuje míru statického ohrožení objektů nad úroveň stanovenou právními předpisy, ani nad míru přiměřenou poměrům v městském prostředí.

Některá rizika (hypotetické možnosti) nelze z povahy věci v hromadné městské zástavbě zcela vyloučit jinak než postupem při samotné výstavbě. Je odpovědností stavebníka postupovat tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku sousedů. S ohledem na zájmy účastníků v rámci svých možností stavební úřad realizaci záměru podmínil dodržením závazných podmínek směřujících k zabránění vzniku škod souvisejících s výstavby, které jsou úměrná rizikům. Není potřeba stanovit podrobnější podmínky týkající se pilot. Nejbližší pilota je podle znaleckého posouzení vzdálena celých 26 m od nejbližší sousedí nemovitosti. Riziko poškození budov účastníků je i podle znaleckých posouzení možné stanoveným postupem vyloučit.

Odvolatelé dále namítají, že „stavební úřad vzal v potaz pouze závěry plynoucí z podkladů předložených žadatelem, zatímco závěry plynoucí ze statického posudku pominul a ani nevysvětlil, proč je nepovažoval za relevantní“. Stavební v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí jako podklady svého rozhodnutí i podklady předložené účastníky řízení, tj. vyjádření Ing. Zdeňka Havelky ze dne 20. 6. 2022 a statický posudek zpracovaný Ing. Lukášem Kozumplíkem. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že stavební úřad vzal v potaz závěry plynoucí z uvedených podkladů. Odvolatelé dále uvádí, že „Doc. Podolka a Ing. Kozuplík se tedy v tomto

ohledu shodují, že podklady pro posouzení zakládání záměru a jeho vlivu na okolní zástavbu nebyly kompletní. Z uvedených podkladů 1 až 8. tak jednoznačně plynou rizika, které zakládání záměru představuje pro statiku okolní zástavby, dle statického posudku dokonce nezanedbatelná. Pokud stavební úřad při takových skutkových zjištěních tato rizika dále nezkoumal a záměr povolil, postupoval nezákonně.“ Závěry posouzení vlivu zemních prací na rodinný dům 4640/20 a 1544/22 v ul. Fritzova v Jihlavě zpracovaného doc. Dr. Ing. Lubošem Podolkou, ČKAIT O500774 jsou následující: „jedná se o běžnou stavbu, na kterou se nevztahují báňské předpisy. Vlivem výstavby může dojít k drobným poruchám nepodstatného rázu. Stavební úřad měl ve stavebním povolení stanovit podmínku před zahájením zemních prací zpracovat dodavatelem stavby podrobný pasport stávajících objektů, na jehož základě bude rozhodnuto, zda bude nutné přijmout opatření k zajištění těchto objektů proti účinkům provádění stavby, jakým a v jakém rozsahu. Tato opatření budou realizována a následně bude v průběhu výstavby probíhat sledování a monitoring dotčených staveb. Dle sdělení zadavatele bude mít budoucí zhotovitel založení stavby ve svém týmu autorizovaného geotechnika a tento bude i přítomen při provádění vlastních pilot zhotovitelem na stavbě, když o každé pilotě následně vypracuje protokol, který předá investorovi. Zkoumání poměrů na místě v rozsahu požadovaném účastníky před započítím stavby není standardní. Takového „akademické“ místní zkoumání nemůže vyvrátit obavy účastníků řízení a ani není účelné, neboť nedokáže přesně určit vliv výstavby na statiku okolních objektů. Pořád půjde o úvahy v teoretické rovině. Naopak realizace v rozhodnutí uvedených opatření umožní případný vliv stavby na statiku okolních objektů, pokud bude vůbec nějaký, nejen zjistit, ale i minimalizovat. Výstavba v blízkosti jiných staveb v městském prostředí je zcela obvyklá. Výstavba nemůže být vyloučena pouze s odkazem na hypotetickou možnost ohrožení statiky okolních staveb. Tím spíše ne, pokud lze při výstavbě přijmout vhodná opatření (pokud jsou spojena s přiměřenými náklady), která znalci navrhnou, a která byla zahrnuta do výrokové části rozhodnutí.

Odvolatelé dále namítají, že *„podmínky stanovené stavebním úřadem jsou pro ochranu okolní zástavby nedostatečné a zcela vágní. Předně však otázka zakládání záměru a jeho vlivu na stabilitu okolní výstavby nemůže být vůbec řešena teprve v rámci podmínek rozhodnutí, resp. až při samotné realizaci záměru. Uvedené zakládá nezákonnost rozhodnutí.“* Podmínky 30, 31 a 32 stanovené stavebním úřadem v rozhodnutí jsou pro ochranu okolní zástavby dostatečné. Pokud existují rizika pro okolní zástavbu, je nutné tato rizika omezit na co nejnižší mez, a to pomocí opatření, které je možné po stavebníkovi požadovat. Novou výstavba však není možné zcela vyloučit. Stavební úřad tak stavebníka zavázal k přijetí opatření, která zajistí minimalizaci rizika narušení okolních objektů, především k pasportizaci objektů, k provedení kontrolní piloty a k monitoringu stavby po celou dobu geotechnikem. Stavební úřad dále zavázal stavebníka k minimalizaci zásahů do užívání sousedních pozemků a předcházení vzniku škod. Stanovené podmínky jsou dostatečnou zárukou, která sníží možná rizika na bezpečnou úroveň. S ohledem na vzdálenost více než 26 metrů není nezbytné stanovit předem místo, kde bude kontrolní pilota provedena. Toto místo bude vybráno po konzultaci s přizvaným geotechnikem. Odvolací správní orgán je přesvědčen, že stavební úřad udělal maximum pro zajištění majetku a práv účastníků řízení.

Další námitkou v odvolání je *„obtěžování pohledem stavební úřad uvedl, že neshledal, že by budoucí uživatelé stavby obtěžovali účastníky řízení pohledy nad míru přiměřenou poměrům. Účastníci řízení*

s uvedeným nesouhlasí, neboť stavební úřad dostatečně nezohlednil specifika záměru.“ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 68/2016-34 ze dne 14. 7. 2016 „pokud účastníci ve správním řízení uplatnili námitky občanskoprávní povahy, týkající se budoucích imisí, bylo povinností správních orgánů se jimi zabývat. Jiný postup by byl nelogický, neboť by v podstatě vedl k legálnímu provádění staveb, které budou následně nepřiměřeně zasahovat do práv vlastníků sousedních nemovitostí. Takovým zásahům je rozumné zabránit, nikoli na tuto funkci stavebního řízení rezignovat a umožnit, aby k zásahu do práv došlo s tím, že dotčené osoby se mohou ex post bránit žalobou podanou u civilního soudu (to vše pochopitelně za podmínky), že tyto osoby ve stavebním řízení relevantní skutečnosti namítají).“

Stavební úřad tuto námitku účastníků řízení ohledně obtěžování pohledem vlivem umístění a povolení záměru stavby prověřil v rámci svolaného ústního jednání za účelem dohody o podaných námitkách, konaného na místě stavby. Při ústním jednání bylo zjištěno, že (podle rozhodnutí str. 19): *„sousední zástavba v ulici Fritzoza má realizovaná opatření k zajištění ochrany soukromí – žaluzie, záclony, závěsy. K zajištění soukromí přispívají další faktory – vzrostlá zeleň na pozemcích sousedů a výška oplocení se stínícími prvky u domů Fritzoza 1514/22 a 4640/20 – kdy výška oplocení z ulice je 2,4 m a u domu 4640/20 je z dvorní části oplocení o výšce pouze 1,35 m s ohledem na zvýšený terén zahrady v části předzahrádky/posezek parc. č. 3115/1.“* Stavební úřad dále v rozhodnutí shrnul další argumenty proti tvrzením účastníků, především, že *„Vzdálenost navržené stavby – min. téměř 26 m od rodinných domů namítajících a více než 21 m od uličních hranic jejich pozemků, je z pohledu stavebního úřadu dostatečná k zachování soukromí, kdy při uliční hranici pozemků namítajících je zčásti stávající vzrostlá zeleň a stavební prvky, které tvoří pohledovou clonu mezi předmětným objektem a objekty stávajícími.srovnatelný, možná mnohem více rušivý dopad na okolní nemovitosti by měly i fasády klasických městských objektů srovnatelné podlažnosti a umístěnými okny v uliční fasádě. Stavební úřad je toho názoru, že nový stav sice mohou namítající pociťovat ve srovnání s dosavadním staveb využívání stavebního pozemku (parkoviště) jako obtěžování, nejde ale v žádném případě o obtěžování mimořádné, převyšující míru přiměřenou poměrům v městské zástavbě, kde nelze dosáhnout úplného soukromí, pokud jde o možný pohled na okna či pozemky protilehlých nemovitostí. Skutečnost, že směrem do ulice Fritzoza jsou situovány pouze komunikační prostory je dle názoru stavebního úřadu pro namítající mnohem příznivější, než pokud by byla budova kolejí otočena a v této stěně by byla zřizována okna z pokojů v ubytovacích jednotkách či na ně navazující kryté terasy. Pro úplnost stavební úřad dodává, že žadatel byl při návrhu předmětné stavby značně limitován stávajícími hlukovými poměry v ulici Fritzoza, které orientaci ubytovacích jednotek vzhledem ke světovým stranám determinovaly.“* Odvolací správní orgán k domu uvádí, že se ztotožňuje s názorem stavebního úřadu a pouze doplňuje, že žádný právní předpis neupravuje možnost pohledu na sousední nemovitost. Je na každém vlastníkovi, aby si potřebnou míru soukromí u své nemovitosti zajistil vhodnými prostředky (např. pergoly doplněné zelení, živé ploty, zahradní besídky apod.) V daném případě se dá celkem s jistotou předpokládat, že osoby pohybující se na komunikačních prostorech se směrem k nemovitostem na druhé straně silnice vůbec nepodívají, případně jen zběžným pohledem.

V dalším odvolacím důvodu odvolatelé uvádí, že *„záměr svojí výškou přesahující 15 m (v nejvyšším bodě dokonce 17, 9 m) o délce téměř 100 m orientovaný jižním směrem od nemovitostí účastnic vytvoří mohutnou hmotu, která odstíní „jižní slunce“, přicházející k nemovitostem účastnic. Záměr tak bude*

představovat nepřerušenu bariéru, která nepřiměřeně zastíní nemovitosti účastnic, omezí z nich výhled a povede k úbytku z nich pozorovatelné oblohové složky. S tímto řešením účastníci nesouhlasí a toto napadají. ...ostínění záměrem bude mít nepříznivý dopad na efektivitu fotovoltaické elektrárny na budově účastnic a způsobí jim tak rovněž materiální škody.“ Stavba se svojí výškou nepřesahuje výšku povolenou územním plánem, kdy v ploše JI-OV-1 je výšková regulace zástavby uvolněna na 18 m (viz výkres výškové regulace). Délka stavby je obdobná jako byla předchozí zástavby. Stavební úřad se touto námitkou v řízení zabýval a v rozhodnutí uvedl: *„navržené řešení je prostorově cca srovnatelné s původní zástavbou v areálu „staré“ nemocnice, kdy tvar stavebního pozemku pač. č. 3020/1 odpovídá v minulosti odstraněným budovám s délkou uliční fronty cca 92 m, byť tehdy menší výškou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 218/2016-61: „Proti zastínění lze brojit občanskoprávní námitkou opírající se o právní úpravu imisí bez ohledu na to, zda byl překročen příslušný limit stanovený technickými předpisy a také bez ohledu na to, zda je příslušný normativní požadavek vůbec stanoven. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu „měřítkem posouzení budoucích imisí přitom nejsou jen obecné technické předpisy, ale také soukromoprávní úprava sousedských práv, dle které bylo jak za dřívější, tak současné právní úpravy třeba zvážit, zda imise nezasahují do práv sousedů nad míru přiměřenou místním poměrům (...) Je přitom nasnadě, že míra přiměřená místním poměrům nemusí odpovídat limitům, které pro přípustnost imisí stanovují veřejnoprávní předpisy“.* Stavební úřad se touto námitkou řádně zabýval a na str. 48 rozhodnutí uvedl, že *„považuje spolu se zástupcem žadatele obsah Studie denního oslunění, proslunění, včetně Dodatku 1 – stínění okolních pozemků, metody a závěry v ní uvedené za standardní, vypovídající a řádně odůvodněné. Stavení úřad nepovažoval za důvodné s ohledem na výše uvedené požadovat vypracování nového elaborátu posuzujícího denní osvětlení, proslunění a zastínění pozemků. Míra stínění stávající zástavby novým objektem kolejí odpovídá městskému prostředí, je dle názoru stavebního úřadu s ohledem na výškový regulativ plochy JI-OV-1 očekávaná (nová budova mohla být v krajním případě vysoká až 18 m v hlavní hmotě a situovaná na uliční hranici stavebního pozemku) a z tohoto důvodu přiměřená poměrům.“* Úvaha stavebního úřadu není rozporná s předpisy ani ustálenou judikaturou správních soudů. Odvolací správní orgán k tomu doplňuje, že stavba splňuje i požadavek na tzv. *„překlopenou výšku“* dle ust. § 25 odst. 4 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, kdy je stanoveno: *„jsou-li v některé z protilehlých stěn sousedících staveb pro bydlení okna obytných místností, musí být odstup staveb roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn, s výjimkou vzájemných odstupů staveb rodinných domů podle odstavce 2. Uvedené odstupy mezi stavbami pro bydlení neplatí pro jednotlivé stavby umístované v prolukách. Obdobně se určují odstupy od staveb nebytových.“* Navržená stavba vyhovuje tomuto požadavku, a proto i posouzení zastínění sousedních staveb je přiměřené poměrům v území.

Při hodnocení důvodnosti námitek proti samotnému umístění stavby vycházel odvolací správní orgán také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010 - 145, vycházejícího z unesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 As 1/2009 - 120, publikovaného pod č. 1910/2009 Sb. NSS, jehož podstatou je právní názor, podle něž má-li vlastník nemovitosti za to, že by určité využití okolního území (např. zástavbou určitého charakteru), musí si svá práva střežit včas, tj. již v procesu pořizování a schvalování územně plánovací dokumentace, a snažit se tak zasadit o takovou formu zástavby, kterou považuje pro sebe za přijatelnou. Aplikováno na nyní projednávanou věc, pokud účastníci řízení apriori

nesouhlasí s hmotou posuzované stavby, ačkoliv v zásadě odpovídá stavbě jí v území předcházející, měli tak namítat předně při pořizování územně plánovací dokumentace, kde byl dán prostor pro vypořádání takové námítky na rozdíl od nynějšího územního řízení (viz § 89 odst. 2 stavebního zákona), ve kterém jsou posuzovány již konkrétní vlivy navržené stavby na okolní území.

K takové námitce patří i další odvolací námitka, že „*Ve správním spisu nejsou obsaženy všechny souhlasy vlastníků s umístěním záměru ve smyslu § 184a stavebního zákona.*“ Podle § 184a odst. 1 a 2 stavebního zákona: „(1) *Není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby. K žádosti o povolení změny dokončené stavby v bytovém spoluvlastnictví vlastník jednotky dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo. (2) Souhlas s navrhovaným stavebním záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu dokumentace, nebo projektové dokumentace.* Odvolací správní orgán zjistil, že jde o souhlas Okresního soudu v Jihlavě (viz str. 23 rozhodnutí – soupis předložených dokladů ke stavbě). Souhlas Okresního soudu v Jihlavě ze dne 22. 3. 2022 je vyznačen na koordinačním situačním výkresu, část C, č. přílohy 3 (založeno ve složce označené „způsob vypořádání podmínek závazných stanovisek DOSS).

Dále odvolatelé namítají, že „*záměr je v rozporu s rozhodnutím Okresního národního výboru ze dne 28. 3. 1985, č. j. kult/41/85 (dále jen „rozhodnutí ONV“).* Tato námitka přímo souvisí s námitkou na nepřezkoumatelnost závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, stavebního úřadu, oddělení památkové péče č.j. MMJ/SÚ/76697/2022 ze dne 27. 4. 2022, spis. zn. SZMMJ/SÚ/12854/2022/4. Stavební úřad v rozhodnutí dospěl na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu k závěru, že stavba není v rozporu s rozhodnutím ONV a na straně 26 uvedl: „*Záměr je situován na území ochranného pásma Městské památkové rezervace Jihlava určeného rozhodnutím ONV v Jihlavě dne 28. 3. 1985 pod č. j. Kult/41/85. Kladné závazné stanovisko k záměru vydal příslušný dotčený orgán na úseku státní památkové péče – Magistrát města Jihlavy – SÚ – ÚÚP. V odůvodnění závazného stanoviska je mimo jiné konstatováno, že předmětná výstavba je i přes průměrnou architektonickou úroveň a nesoulad s původním založením místa a areálu v souladu s požadavky územního plánu (18 m maximální výška zástavby) a s podmínkami ochranného pásma Městské památkové rezervace. Návrh není v rozporu se sledovanými hodnotami památkové péče v dané oblasti.*“ Odvolací správní orgán odkazuje na přezkumné řízení viz bod VIII a IX tohoto rozhodnutí na str. 35 – 47. Odvolací orgán provedl v odvolacím řízení nové důkazy, a to přezkumy napadených závazných stanovisek – viz body I. – X. odůvodnění rozhodnutí, se kterým seznámil účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu. Protože ve dvou případech byly potvrzenými závaznými stanovisky doplněny další podmínky pro provedení stavby, učinil tak odvolací správní orgán změnou napadeného rozhodnutí, přestože nezjistil v postupu prvoinstančního orgánu v řízení ani v napadeném rozhodnutí žádné závady. Učinil tak v odvolacím řízení proto, že se domnívá, že žádná z provedených změn nemění podstatným způsobem výsledné rozhodnutí, tudíž nemůže být na újmu práv účastníků řízení. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu č. j. 004474/2024/KUSK ze dne 22. 1. 2024, spis. zn. SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr bylo napadeno správní žalobou a rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 A 17/2024 – 334 ze dne 23. 7. 2024 bylo potvrzeno (nabytí právní moci dne 12. 8. 2024). Dne 15. 8. 2024 byla podána ve věci kasační stížnost, č. j. 9 As 184/2024 – 30. Rozsudkem NSS č. j. 9 As 184/2024 – 163 ze dne 17. 12. 2024 byl rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 8. 2024, č. j. 30 A 17/2024-334 zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 17/2024 – 528 ze dne 30. 6. 2025 bylo rozhodnutí odvolacího správního orgánu č. j. 004474/2024/KUSK ze dne 22. 1. 2024, spis. zn. SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení (právní moc dne 21. 7. 2025).

Z rozsudku Krajského soudu vyplynuly tyto důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí odvolacího orgánu:

- a) v odvolacím řízení nebylo postaveno na jisto, zda je skutečně splněna výše koeficientu zeleně v souladu s požadavky Územního plánu Jihlava (výše koeficientu zeleně 0,3; započitatelné plochy zeleně s minimální plochou 9 m² a minimální šířkou 2 m).**
- b) odvolací správní orgán nedoručoval písemnosti odvolatelům jednotlivě, ale veřejnou vyhláškou (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 285/2021 – 55, bod 22).**

Po vrácení spisového materiálu pokračovalo odvolací řízení pod spis. zn. SZ 104576/2025/KUSK ÚPS.

Dne 29. 7. 2025 odvolací správní orgán informoval účastníky řízení, že ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové je nutno znovu přezkoumat závazné stanovisko orgánu územního plánování, které vydal Magistrát města Jihlavy dne 6. 5. 2022, pod č. j. MMJ/SÚ/52283/2022-Lat. Krajský úřad rozhodnutím č. j. 109172/2025/KUSK ze dne 5. 8. 2025 napadené závazné stanovisko znovu přezkoumal a shledal, že se jedná o zákonné závazné stanovisko, s jehož závěry se krajský úřad ztotožňuje, a proto závazné stanovisko úřadu územního plánování potvrdil, resp. doplnil původní potvrzení závazného stanoviska úřadu územního plánování č. j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023, spis. zn. SZ 1018801/2023/KUSK. V odůvodnění uvedl: „Záměr se dle platného územního plánu Jihlava (úplné znění po změně č. 2) z 10/2022 nachází převážně v ploše OV.1 – plochy občanského vybavení – vzdělávání a výchova, kde je hlavním využitím – stavby, zařízení a pozemky sloužící pro vzdělávání a výchovu. Dále je stanoveno přípustné, podmíněně přípustné a nepřípustné využití a podmínky prostorového uspořádání. Koeficient zeleně je stanoven 0,3. Pro doložení splnění tohoto koeficientu byl zpracován koordinační situační výkres výpočtu zeleně, kde jsou vyznačeny plochy zeleně včetně jejich výměr (viz příloha). Zároveň jsou barevně rozlišeny plochy, které jsou do ploch zeleně započítány (zelenou barvou) a splňují požadavky stanovené územním plánem – minimální započitatelná plocha 9 m² (v minimální šířce 2 m). Do výpočtu jsou započítány celé výměry těchto větších ploch zeleně včetně menších výběžků a krajových částí, neboť ty jsou jejich součástí a pomáhají tak plnit pozitivní vliv zeleně na okolí. Plocha pozemků řešených záměrem v ploše OV.1 je 5 726 m². Plocha zeleně je součet všech vyznačených ploch (zelenou barvou, seřazeno okolo objektu ve směru hodinových ručiček) – 73,4 + 17,4 + 25,8 + 12,2 + 106,0 + 106,7 + 376,7 + 29,5 + 21,8 + 263,2 + 198,8 + 501,0 = 1732,5 m². Koeficient zeleně je vypočten jako podíl celkové plochy zeleně k celkové ploše pozemků, což je 0,3026. To je 30,26 % z celkové

plochy 5 726 m². Tato hodnota je větší než požadovaný minimální podíl 30 %. Požadavek na rozsah zeleně je tak splněn.

Z uvedených údajů vyplývá, že záměr splňuje předepsaný regulativ a je v souladu s platným územním plánem.

Toto stanovisko doplňuje vydané potvrzení závazného stanoviska SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr, č. j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023 na základě požadavků uvedených v rozsudku č. j. 30 A 17/2024 – 528, ze dne 30. 6. 2025.“

Odvolací správní orgán s doplněním spisu seznámil účastníky řízení dne 6. 8. 2025 a dne 19. 8. 2025.

Možnost vyjádřit se k doplnění spisu využil zástupce odvolatelů Mgr. Stanislav Smrčka, advokát, podáním dne 18. 8. 2025, nazvaným jako doplnění odvolání a vyjádření k podkladům rozhodnutí. Účastníci byly dne 12. 9. 2025 znovu vyrozuměni o doplnění odvolacího spisu o další písemnosti a byla jim poskytnuta lhůta 7 dnů k vyjádření.

Zástupce odvolatelů Mgr. Smrčka namítá (upraveně a zkráceně), že *není na místě vést toto odvolací řízení, ale řízení mělo být zastaveno, protože stavba záměru byla bez povolení zahájena a bylo v ní pokračováno i po zrušení předchozího odvolacího rozhodnutí krajského úřadu. Následně by mělo být vedeno řízení o nařízení odstranění stavby záměru podle § 250 a násl. nového stavebního zákona a záměr případně dodatečně povolit v jeho rámci.*

Odvolací správní orgán s tímto tvrzením zástupce odvolatelů nesouhlasí. Po nabytí právní moci rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje o odvoláních, mohl stavebník zahájit a realizovat stavbu. Nabytím právní moci rozhodnutí Krajského soudu bylo toto povolení zrušeno a od té doby stavební nemohl na stavbě pokračovat. Že tomuto tak skutečně bylo, bylo stavebníkem doloženo a vyplývá z pokynu zhotoviteli stavby k zastavení prací ze dne 16. 7. 2025, tj. ihned po doručení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové stavebníkovi, který tímto dnem nabyl právní moci. Následně odvolací správní orgán obdržel dne 29. 7. 2025 od stavebního úřadu Magistrátu města Jihlavy rozhodnutí č. j. MMJ/SÚ/219715/2025-Lau ze dne 29. 7. 2025, kterým navrhovateli nařídil bezodkladně, dnem doručení rozhodnutí, zastavení veškeré stavební a montážní činnosti na předmětné stavbě. Od té doby jsou práce na stavbě zastaveny. Odvolacím orgánem nebylo zjištěno, že by stavebník realizoval stavbu bez potřebného povolení, a proto ve smyslu závěru rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové pokračuje v odvolacím řízení vydáním tohoto rozhodnutí.

Zástupce odvolatelů Mgr. Smrčka dále napadl způsob likvidace srážkových vod v projektové dokumentaci, který je v rozporu s územním plánem města Jihlavy. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že projektová dokumentace byla orgánem územního plánování Krajského úřadu Středočeského kraje posouzena a závazné stanovisko orgánu územního plánu bylo přezkoumáno a jako správné potvrzeno (viz výše). Se souhlasem provozovatele kanalizace je možné povolit odvádění přebytečné srážkové vody, které nebudou využity pro zalévání zeleně na pozemků a nelze je již zachytit v navržené jímce, do jednotné kanalizace. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že přihlédl k tomu, že územně plánovací dokumentace nesprávně zahrnuje podrobnosti, které mají být řešeny v regulačním plánu. Jinými slovy, územně plánovací dokumentace

řeší funkční využití ploch daného území a regulace technických podmínek připojení stavby na veřejnou infrastrukturu nemá správně obsahovat. Nadto odvolací správní orgán posoudil vznesenou námitku jako opožděnou. Řízení dle stavebního zákona jsou ovládána koncentrační zásadou. Odvolatel mohl a využil svého práva podat v zákonné lhůtě odvolání. Podle správního řádu nemůže ale odvolatel rozšiřovat donekonečna své odvolací důvody. Z podané námítky není zřejmé, jak by se tato měla dotýkat oprávněných požadavků vlastníků sousedních nemovitostí.

Zástupce odvolatelů Mgr. Smrčka dále napadl (upraveně a zkráceně) údajný nedostatek parkovacích míst, kdy podle ČSN pro záměr byl stanoven počet stání 40. Parkoviště záměru má 44 parkovacích stání. Na pozemku parc. č. 3007/9 v k. ú. Jihlava ve vlastnictví Okresního soudu v Jihlavě má být 9 parkovacích míst pro Okresní soud v Jihlavě. Tudíž záměr nespĺňuje požadavek na parkovací místa a to o 5 parkovacích míst.

Podáním zástupce stavebníka, Mgr. Lánika ze dne 31. 7. 2025 bylo doručeno prohlášení rektora Vysoké školy polytechnické Jihlava ze dne 1. 4. 2022, že v případě vybudování vysokoškolských kolejí na pozemku parc. č. 3020/1 v k. ú. Jihlava a následně vyjádřením souhlasu správní rady Vysoké školy polytechnické Jihlava se zřízením služebnosti, uzavře (jako povinný) s Okresním soudem v Jihlavě (jako oprávněným) smlouvu o zřízení služebnosti stezky a cesty přes pozemku parc. č. 3020/1, 3020/2 a 3020/3 v k. ú. Jihlava. Dne 15. 8. 2025 pak bylo podáním zástupce stavebníka předloženo prohlášení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 15. 8. 2025, že v případě vybudování stavby na pozemku parc. č. 3020/1 v k. ú. Jihlava a vybudování parkoviště na části pozemku parc. č. 3007/9 v k. ú. Jihlava, jako vlastník uzavře s VŠPJ smlouvu, kterou umožní VŠPJ a jejím prostřednictvím návštěvníkům a uživatelům budovy vysokoškolských kolejí užívání části pozemku za účelem parkování vozidel a souvisejícího provozu parkoviště. Zřízení služebnosti představuje pouze zajištění průjezdu a průchodu k vratům na pozemek soudu, přičemž vozidla využívající předmětnou služebnost budou parkovat na pozemku soudu za předmětnými vraty, a zřízení služebnosti nijak neovlivní počet parkovacích míst v rámci záměru.

Odvolací správní orgán proto nesouhlasí s tvrzením odvolatele. Projektová dokumentace řeší dostatečný počet parkovacích míst. Okresní soud v Jihlavě má k dispozici parkovací místa u své stavby na jiné části svého pozemku a parkovací místa určená pro předmětnou stavbu nebude využívat.

Zástupce odvolatelů Mgr. Smrčka dále uvádí, že potvrzení závazného stanoviska přejímá stavebníkem předložený koordinační situační výkres, který obsahuje numerickou chybu a který je založen na nesprávné metodě. Proto potvrzení závazného stanoviska založeném výhradně na tomto vadném podkladu nemůže obstát. Odvolací správní orgán s tímto tvrzením nesouhlasí. Při ústním jednání u Krajského soudu v Hradci Králové došlo ke shodě a odsouhlasení koordinačního situačního výkresu. Tento podklad byl posouzen při přezkoumávání závazného stanoviska orgánu územního plánování (viz výše).

V průběhu odvolacího řízení bylo zjištěno, že některá vyjádření dotčených orgánů a správců technické infrastruktury vydaná k nezměněné projektové dokumentaci pozbyla platnosti. Investor stavby podáním doručeným dne 16. 9. 2025 pod č. j. 128236/2025 doložil, že vyjádření, která byla časově omezena, byla aktualizována a jsou všechna ke dni vydání tohoto rozhodnutí platná.

Dne 25. 9. 2025 bylo vydáno nové rozhodnutí o podaných odvoláních pod č. j. 116078/2025/KUSK, sp. zn. SZ 104576/2025/KUSK ÚPS/Hr. Toto rozhodnutí bylo následně napadeno správní žalobou. Dne 26. 2. 2026 byl vynesena rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 30 A 60/2025 – 174, rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 3. 2026. Usnesením č. j. 30 A 60/2025 – 190 ze dne 9. 3. 2026 bylo opraveno chybné označení žalobce b) na správné znění: Ing. Jan Frühauf.

Po vrácení spisu odvolací správní orgán dne 31. 3. 2026 zaslal právnímu zástupci Ing. Jana Frühaufa všechny písemnosti, se kterými byly účastníci řízení v předcházejícím řízení seznámeny, které mu nebyly doručeny (pol. spisu 9.- 14.).

Ve smyslu závěru rozsudku Krajského soudu ze dne 26. 2. 2026 bylo orgánem územního plánování Krajského úřadu Středočeského kraje rozhodnutím č. j. 040415/2026/KUSK ze dne 18. 3. 2026 doplnění odůvodnění potvrzení závazného stanoviska:

„Potvrzení závazného stanoviska – doplnění na základě rozsudku č.j. 30 A 60/2025–174

*Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování (dále jen „krajský úřad“), jako nadřízený správní orgán podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) obdržel v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále jen „stavební úřad“) č. j. MHB_ST/320/soch, ze dne 15. 5. 2023, žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy (dále jen „úřad územního plánování“) spis. zn. MMJ/SÚ/14454/2022, č. j. MMJ/SÚ/52283/2022-LaT ze dne 6. 5. 2022 (dále jen „závazné stanovisko“), k záměru Vysoké školy polytechnické Jihlava, Tolstého č.p. 1556/16, 586 01 Jihlava 1 - **Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava**, na pozemcích parc. č. 3007/9, 3007/12, 3019/1, 3019/2, 3020/1, 3020/2, 3020/3, 5861/1, 5861/8 v katastrálním území Jihlava (dále jen „záměr“), podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.*

*Závazným stanoviskem byl záměr vyhodnocen jako **přípustný** za podmínky – záměr bude umístěn a proveden v souladu s částí předložené dokumentace, která je přílohou vydaného závazného stanoviska.*

*Krajský úřad posoudil závazné stanovisko podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu a shledal, že se jedná o zákonné závazné stanovisko, s jehož závěry se krajský úřad ztotožňuje, a proto závazné stanovisko úřadu územního plánování k uvedenému záměru **p o t v r z u j e**.*

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad obdržel v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 15. 5. 2023 žádost o potvrzení nebo změnu výše uvedeného závazného stanoviska. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání - Eva Smrčková a Jiří Smrčka, oba bytem Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava a Stanislava Beranová, bytem Fritzova 1514/22, 586 01 Jihlava, všichni zastoupeni Mgr. Stanislavem Smrčkou, advokátem, Jakubské nám. 580/4, 602 00 Brno; Jan Frühauf, bytem Nerudova 1495, 586 01 Jihlava; Petr Domkař, bytem Uhřetovské 33, 588 32 Brtnice a Vilém Fexa, bytem Fritzova 1494/18, 586 01 Jihlava.

Krajský úřad, jako nadřízený správní orgán, potvrdil po jeho přezkoumání závazné stanovisko úřadu územního plánování stanoviskem SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr, č.j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023.

Odbor územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Středočeského kraje vydal rozhodnutí SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr, č.j. 004474/2024/KUSK ze dne 22. 1. 2024, kterým bylo odvolání zamítnuto. Toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové a na základě rozsudku č. j. 30 A 17/2024–528, 30. 6. 2025, bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Ve smyslu tohoto rozsudku bylo doplněno uvedené přezkumné závazné stanovisko ze dne 31. 10. 2023 v otázce souladu s Územním plánem Jihlava týkající se výpočtu koeficientu zeleně SZ 104576/2025/KUSK ÚPS/Hr, č. j. 109172/2025/KUSK ze dne 5. 8. 2025.

Následně bylo vydáno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje SZ 104576./2025/KUSK/ÚPS/Hr, č. j. 116078/2025/KUSK ze dne 25. 9. 2025, kterým bylo odvolání zamítnuto. Toto rozhodnutí bylo opět napadeno žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové a na základě rozsudku č. j. 30 A 60/2025–174, ze dne 26. 2. 2026 bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Na základě požadavků v rozsudku uvedených týkajících se dalšího zpochybnění výpočtu ploch zeleně a nového důvodu, pro který má být záměr v rozporu s územním plánem, a to likvidace srážkových vod, krajský úřad doplňuje původní potvrzení závazného stanoviska úřadu územního plánování SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr, č.j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023 a jeho doplnění SZ 104576/2025/KUSK ÚPS/Hr, č. j. 109172/2025/KUSK ze dne 5. 8. 2025.

Krajský úřad k uvedeným požadavkům uvádí:

Numerická chyba ve výpočtu zeleně – Krajský úřad potvrzuje, že územním plánem stanovený koeficient zeleně 30 % je splněn, neboť plochy zeleně jsou 1732,5 m², což je 30,26 %. Posouzení zeleně bylo podrobně řešeno již v předchozím stanovisku č.j. 109172/2025/KUSK ze dne 5. 8. 2025. Výpočet byl zpochybněn zjevnou numerickou chybou a nesprávnou metodou výpočtu. Námitku nesprávné metody výpočtu, kdy bylo požadováno odečítání užších částí ploch zeleně splňujících požadavky územního plánu, krajský soud neakceptoval. U nově zpochybněné plochy zeleně o výměře 73,4 m² se nejedná o okapový chodníček, ale jedná se u této plochy o kačírek na rostlém terénu, navazující na fasádu v rozsahu cca 7 m², což vyplývá z detailu uvedeného ve výkresu „Koordinační situační výkres výpočet zeleně“, výkres C3. Plochu kačírku je možné započítat do plochy zeleně, protože se jedná o mulčovací plochu zeleně na rostlém terénu a tato plocha je schopna v celém rozsahu vsakovat dešťové vody. Správnost výpočtu zeleně byla potvrzena i v odborném vyjádření Ústavu znaleství a oceňování VŠTE v Českých Budějovicích z 23. 7. 2025, zpracovatel doc. Ing. Jaromír Vrbka, MBA, PhD.

Likvidace srážkových vod – Záměr se dle platného Územního plánu Jihlava (úplné znění po změně č. 2) z 10/2022 nachází převážně v ploše OV.1 – plochy občanského vybavení – vzdělávání a výchova, kde je hlavním využitím – stavby, zařízení a pozemky sloužící pro vzdělávání a výchovu. Plocha JI-OV.1-1 vzdělávání a výchova - je plocha přestavby pro prověření umístění nového univerzitního kampusu (soustředění výuky, studia a bydlení). V územním plánu je v kapitole 1d 2) Technická infrastruktura obecně uvedeno - Územní plán stanovuje pro nové zastavitelné plochy a plochy přestavby systém oddílné kanalizace: na stávající, resp. rozšířenou kanalizační soustavu budou připojeny výhradně splaškovou kanalizací. Dešťové a povrchové vody

zastavitelných ploch a ploch přestavby budou likvidovány přednostně zasakováním. Dále je uvedeno – Připojení dešťových (povrchových) vod zastavitelných ploch a ploch přestavby ne jednotnou kanalizaci je nepřijatelné.

Podmínkou využití plochy JI-OV.1-1 bylo zpracování územní studie US 37. Požadavkem na obsah územní studie bylo mimo jiné – uspořádání veřejných ploch musí umožnit umístění inženýrských sítí tak, aby byly v páteřních či rozhodujících trasách připojitelné na stávající technickou infrastrukturu města.

Územní studie US 37 byla zpracována a vložena do evidence územně plánovací činnosti a je tedy územně plánovacím podkladem zpřesňujícím podmínky územního plánu. Z uvedené studie vyplývá, že srážkové vody z objektů budou zachycovány v retenčních nádržích s odtokem do dešťové kanalizace, která je vybudována v rámci areálu. Pro areál kolejí bude vybudována oddílná kanalizace, která ale bude muset být zatím vyvedena do jednotné kanalizace do doby realizace oddílné, která v této části města neexistuje.

Navržený způsob likvidace srážkových vod je v souladu s územním plánem, který stanovil jako podmínku rozhodování v území pořízení územní studie US 37, která podrobněji problematiku odvádění srážkových vod řeší. Návrh řešení je v souladu s požadavky této studie, a tudíž je v souladu i s územním plánem.

Z uvedených údajů vyplývá, že záměr je v souladu s platným územním plánem.

Toto stanovisko doplňuje vydané potvrzení závazného stanoviska SZ 101880/2023/KUSK ÚSŘ/Hr, č. j. 135143/2023/KUSK ze dne 31. 10. 2023 a jeho doplnění SZ 104576/2025/KUSK ÚPS/Hr, č. j. 109172/2025/KUSK ze dne 5. 8. 2025 dle požadavků uvedených v rozsudku č. j. 30 A 60/2025 – 174 ze dne 26. 2. 2026“.

Dne 18. 3. 2026 byla odvolacímu správnímu orgánu dále doručena právním zástupcem Ing. Jana Frühaufa námitka podjatosti, která byla doplněna podáním ze dne 20. 3. 2026.

Krajský soud v Hradci Králové v posledním rozsudku ze dne 26. února 2026 č.j. 30 A 60/2025-174 v čl. 84 vytknul žalovanému, že ve svém rozhodnutí o odvolání ze dne 25. září 2025 se nezabýval námitkou žalobce a) který namítl nezákonnost delegace na místně nepříslušný správní orgán I. stupně (Městský úřad Havlíčkův Brod). Krajský soud připomenul, že ve svém rozsudku ze dne 30. června 2025 č. j. 30 A 17/2024-528 k této žalobní námitce se věnoval v bodech 54-80.

Krajský soud se této námitce věnoval velmi podrobně a nedospěl k názoru, že by nastala na straně Městského úřadu Havlíčkův Brod nadkritická míra systémové podjatosti a také připomenul, že ani pokud by nastala situace, kdy by rozhodoval místně nepříslušný správní orgán, nezaložilo by to nezákonnost rozhodnutí orgánu prvního stupně, neboť krajský soud dospěl k názoru, že nedošlo ke zkrácení subjektivních veřejných práv žalobců a) až c) (viz výše str. 50 a 51).

Odvolací správní orgán poukazuje na to, že námitku „systémové“ podjatosti zaměstnanců a úředních osob Městského úřadu Havlíčkův Brod včetně osoby stojící v jeho čele, starosty města Havlíčkův Brod pana Zbyňka Stejskala, uplatnil Jiří Smrčka prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Stanislava Smrčka a žalovaný k námitce vydal Usnesení ze dne 20. 2. 2023, č. j. 027314/2023/KUSK, spis. zn. SZ 150303/2022/KUSK ÚSŘ/LP. Usnesení žalovaný doručoval podle rozdělovníku kromě autorovi námitky

podjatosti i všem účastníkům správního řízení, které se týkalo společného povolení pro stavbu „Studentské koleje Vysoké školy polytechnické Jihlava.“

Usnesení KUSK obsahovalo poučení o možnosti podat odvolání v zákonné 15denní lhůtě k Ministerstvu pro místní rozvoj. Odvolání bylo sice podáno, ale odvolání vzal později Jiří Smrčka prostřednictvím svého právního zástupce Mgr. Stanislava Smrčky zpět. Řádný opravný prostředek tedy nebyl proti tomuto usnesení žalovaného uplatněn, a to ani samotným namíratelem, ale ani žádným jiným účastníkem probíhajícího společného řízení pro řešenou stavbu.

Za důležité považuje krajský úřad to, že v tomto usnesení byly věcně posouzeny v podstatě všechny argumenty vztahující se k systémové podjatosti, které také později byly uplatněny v soudním řízení). Pokud jde o další důvod (později v soudním řízení se nově opírající) o § 103 odst. 3 obecního zřízení, že: Pod sankcí neplatnosti je tajemník Městského úřadu Havlíčkův Brod jmenován a odvoláván se souhlasem v nynější věci pravomocně vyloučeného ředitele Krajského úřadu Kraje Vysočina, kdy tajemník městského úřadu jedná pod vlivem ředitele krajského úřadu a má proto rozsáhlé pravomoci nad profesním životem úředních osob městského úřadu (stanovuje plat vykonává nad nimi pravomoci statutárního orgánu obce coby zaměstnavatele, vydává jejich pracovní řád a rovněž zajišťuje výkon přenesené působnosti mimo jiné v oblasti agendy stavebního úřadu).

K tomu žalovaný uvádí, že žádné důkazy o tom, že by na tajemníka Mě úřadu Havlíčkův Brod, byl vyvíjen nějaký nátlak nebo přímý vliv ze strany ředitele Krajského úřadu Vysočina ze spisu nevyplývají a ze strany účastníka řízení nebyly ani tvrzeny. Tajemníka obecního úřadu nejmenuje ani neodvolává ředitel krajského úřadu, ale starosta obce, zde starosta města Havlíčkův Brod. Ředitel ke jmenování uděluje pouze souhlas, a je ve své pravomoci vázán zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků. Ředitel krajského úřadu se řídí zákonem a jeho pravomoc (kontrola) spočívá zejména v naplnění odborných předpokladů vybraného kandidáta. Nejde o uplatňování svévole, ale o výkon pravomoci, která je řediteli zákonem svěřena. Pokud by samotný souhlas ředitele se jmenováním nebo odvoláváním tajemníka městského úřadu měl být důvodem systémové podjatosti, či vyloučení orgánu obce, pak by podle krajského úřadu mohlo docházet v praxi obecně k zacyklení výkonu státní správy mezi obecními úřady a jimi nadřízenými krajskými úřady (§ 178/1 s. ř.), jako odvolacími správními orgány. K tomu krajský úřad zdůrazňuje, že nadřízeným orgánem se stal v tomto případě odvolací správní orgán, kterým je Krajský úřad Středočeského kraje, a ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje ve vztahu k tajemníkovi Městského úřadu Havlíčkova Brodu žádné pravomoci ve smyslu ustanovení § 103 odst. 3 zákona o obcích, nevykonává. Tato námitka byla uplatňována v obecné poloze, a je postavená (navíc na zákonem zakotvených pravomocí) mezi ředitelem KÚ a tajemníkem obce, zde Havlíčkova Brodu, aniž by k tomuto zákonnému postavení dvou profesních osob, byla jakkoliv doložena nějaká zcela konkrétní okolnost, která by mohla vést k názoru, že u rozhodujícího městského úřadu Havlíčkův Brod byla překročena nadkritická míra rizika systémové podjatosti.

V té souvislosti (s delegováním věci na MěÚ Havlíčkův Brod) lze uvést, že odvolatel/é nikde neuváděli, jaké (procesní či věcné námitky) jim byly zapovězeny nebo nemohli s nimi právě před tento rozhodující správní orgán stavební úřad v Havlíčkově Brodě předstoupit. V řízení uplatňovali odvolatelé jako účastníci řízení

veškeré možné argumenty, rozhojňovali je, využívali všech právních institutů, které jim legislativa umožňuje. Všechny jejich námitky byly v řízení orgánem prvního stupně posouzeny a odvolací správní orgán dospěl k názoru, že do žádných subjektivních veřejných práv odvolatelů nebylo zasaženo.

Odvolací správní orgán k tomu dále doplňuje, že je vázán právními názory uvedenými v tomto jeho usnesení ze dne 20. 2. 2023, proti kterému, jak je výše uvedeno, žádný řádný odvolací prostředek nebyl uplatněn, resp. byl vzat zpět. A také je vázán právními názory, které v této věci uvedl závazně Krajský soud v Hradci Králové, jak je výše uvedeno, který námitku systémové podjatosti ve vztahu k Městskému úřadu Havlíčkův Brod neshledal.

Dále k odvolací námitce proti delegování věci na MěÚ Havlíčkův Brod krajský úřad uvádí.

Usnesením ze dne 15.11.2022 Ministerstvo pro místní rozvoj (dále též „MMR“) rozhodlo, že ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina je vyloučen z projednávání a rozhodování o tomto stavebním záměru. Z důvodu vyloučení všech osob (úředních) na Krajském úřadě Kraje Vysočina usnesením MMR ze dne 7. 12. 2022 podle § 131 odst. 4 správního řádu jako správní orgán druhého stupně pověřilo Krajský úřad Středočeského kraje. Krajský úřad Středočeského kraje následně usnesením ze dne 14. 12. 2012 pod č.j. 151188/2022/KUSK spolu s opravným rozhodnutím rozhodl, že primátor města Jihlava je vyloučen z projednávání a rozhodování.

Krajský úřad Středočeského kraje jako pověřený krajský úřad usnesením ze dne 20.12.2022 podle § 131 odst. 4 správního řádu pověřil k projednávání a rozhodnutí v této věci Městský úřad Havlíčkův Brod. Proti usnesení ze dne 20. 12. 2022 podal odvolání Jiří Smrčka z důvodu, že krajský úřad věc delegoval ne na podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, ale na správní orgán, který mu není podřízen, a mimo svůj obvod (§ 131 odst. 4 s. ř.). To vedlo podle J. Smrčky k tomu, že Krajský úřad Středočeského kraje překročil svoji působnost a nadto Městský úřad Havlíčkův Brod podléhá politickému a vrchnostenskému vlivu Krajského úřadu Jihlava i jeho kontrole v oblasti vykonávání přenesené působnosti.

Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 10.3.2023 (č.j. MMR-16764/2023-83) zamítlo odvolání J. Smrčky a potvrdilo usnesení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 20. 12. 2022. Ministerstvo uvedlo, že Krajský úřad Středočeského kraje se stal na základě usnesení MMR ze dne 7. 12. 2022 nadřízeným správním orgánem namísto Kraje Vysočina, a proto mu náleží i výkon působnosti nadřízeného správního orgánu i ve správním obvodu Kraje Vysočina, a Krajský úřad Středočeského kraje nepřekročil svoji pravomoc ve smyslu ustanovení § 131 odst. 4 správního řádu. MMR poukázalo na judikát Rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, na usnesení ze dne 20. 11. 2012 č.j. 1 As 89/2010-119, uvádějící, že jsou případy, kdy z důvodu vyloučení všech úředních osob prvního a jemu nadřízeného správního orgánu druhého stupně, již nebylo reálné, aby pověřený krajský úřad (zde Středočeského kraje) delegoval řízení na věcně příslušný stavební úřad prvního stupně, který by splňoval oba předpoklady (§131 odst. 4 správního řádu). MMR současně uvedlo, že takový postup odpovídá i zavedené praxi na MMR. Městský úřad Havlíčkův Brod vykonává stejnou věcnou příslušnost na úseku stavebního práva jako správní orgán ve správním obvodu Krajského úřadu Středočeského kraje. Poznamenalo, že bylo směrem k účastníkům správního řízení i rozhodujícímu správnímu orgánu sledováno hledisko vzdálenosti, dopravy, snadnějšího provádění jednotlivých úkonů ze strany účastníků

správního řízení, neboť správní obvod přímo sousedí se správním obvodem Magistrátu města Jihlava, s tím, že účastníci mají k dispozici dostatečně účinné nástroje k ochraně svých práv podle § 94n odst. 3 stavebního zákona, jímž je možnost uplatňovat námitky proti stavební dokumentaci, proti způsobu provádění a užívání záměru, ve vztahu k požadavkům dotčených orgánů i snadnějšímu uplatňování řádných a mimořádných opravných prostředků.

O této odvolací námitce směřující proti delegování věci na Městský úřad Havlíčkův Brod bylo řádným způsobem rozhodnuto a odvolací námitky nebyly shledány Ministerstvem pro místní rozvoj jako důvodné.

Jak je výše uvedeno, J. Smrčka brojil proti kompetenci věcné a proti místní příslušnosti Městského úřadu Havlíčkův Brod současně také i tím, že uplatnil **námitku systémové podjatosti**. K ní vydal Krajský úřad Středočeského kraje následně usnesení ze dne 20. 2. 2023 pod č.j. 027314/2023/KUSK. Jednalo se o následující námitky:

- a) uplatňování možného politického a vrchnostenského vlivu_ze strany kraje či Krajského úřadu Vysočina na město Havlíčkův Brod, kterým bude záměr VŠ kolejí prosazován;
- b) působení Kraje Vysočina na město Havlíčkův Brod prostřednictvím personálních a finančních institutů;
- c) vyvíjení tlaku ze strany města Havlíčkův Brod na rozhodování stavebního úřadu;
- d) vyvíjení tlaku Krajského úřadu Vysočina na Městský úřad Havlíčkův Brod, a to z důvodu, že KÚ kraje Vysočina vykonává kontrolu přenesené působnosti u MěÚ Havlíčkův Brod;
- e) z důvodu, že oba územně samosprávné vzájemně spolupracují v oblasti samostatné působnosti a poskytují odbornou a metodickou pomoc v oblasti přenesené působnosti;
- f) ovlivňování města Havlíčkův Brod a potažmo rozhodování stavebního úřadu ze strany Magistrátu města Jihlava prostřednictvím financování jeho záměrů z prostředků Kraje Vysočina, či motivování starosty města a přenášení jeho vlivu na úřední osoby stavebního úřadu na základě jejich zaměstnaneckého poměru.

Odvolací správní orgán je názoru, že námitky, které směřovaly jak proti delegování věci Krajským úřadem Středočeského kraje na Městský úřad Havlíčkův Brod, tak i proti systémové podjatosti (starosty města Havlíčkův Brod a jeho úředních osob), byly v řízení řádně vypořádány a byly shledány jako nedůvodné.

Odvolatel dále ve svých podáních ze dne 18. 3. a 1. 4. 2026, na základě toho, že po rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2026, uplatnil námitku systémové podjatosti odvolacího správního orgánu, kterým je Krajský úřad Středočeského kraje, požaduje, aby odvolací správní orgán postoupil jeho námitku systémové podjatosti Ministerstvu pro místní rozvoj jako nadřízenému správnímu orgánu a ten, aby nejprve vydal rozhodnutí dle § 14 odst. 5 a § 131 odst. 4 správního řádu.

Odvolací správní orgán neshledal důvod k takovému procesnímu postupu. Vedlo ho k tomu to, že odvolatel námitku systémové podjatosti opírá o názor, že se Krajský úřad Středočeského kraje v minulosti dopustil procesních a věcných pochybení v odvolacím řízení, přičemž tato pochybení mají podle odvolatele způsobovat systémovou podjatost na krajském úřadu a z toho důvodu je vyloučena dosud v odvolacím řízení rozhodující oprávněná úřední osoba, ale i také všechny úřední osoby zdejšího krajského úřadu jsou vyloučeny z projednání a rozhodování této věci.

Krajský úřad se domnívá, že pokud odvolatel opírá námitku systémové podjatosti o procesní pochybení krajského úřadu, pak se jedná o minulá procesní pochybení, se kterými v minulosti odvolatel systémovou podjatost neuplatňoval a nespojoval, a odvolací správní orgán nemá za to, že by se jednalo o námitku včasnou, uplatněnou bez zbytečného odkladu. Podle § 14 odst. 3 správního řádu, může účastník řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.

I bez ohledu na výše uvedené, za podstatné považuje odvolací správní orgán to, že námitka systémové podjatosti je v tomto namítaném případě odvozována od procesních nebo (věcných) vad, ke kterým při rozhodování v této věci VŠ kolejí došlo v odvolacím řízení. Odvolací správní orgán proto s touto námitkou nakládal jako s neformálním podnětem.

V Rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. října 2014 č.j. 46 A 47/2012-127, je uvedeno, že pokud jde o zmiňovaná procesní či dokonce věcná pochybení pracovníků stavebního úřadu, k jejich nápravě skutečně slouží primárně zákonem předvídané opravné prostředky (či možnost přezkumu ve správním soudnictví) a nemůže být smyslem institutu vyloučení úřední osoby pro její podjatost opravné prostředky nahrazovat.

Tohoto právního názoru se přidržel Krajský soud v Praze také ve svém rozsudku ze dne 28. května 2024 č.j. 39 A 1/2023-39), kde v bodu 30. uvedl. *K nápravě procesních či dokonce věcných pochybení úředních osob pak slouží primárně zákonem předvídané opravné prostředky (či možnost přezkumu ve správním soudnictví) a smyslem institutu vyloučení úřední osoby tak nemůže být opravné prostředky nahrazovat (viz shodně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2014 č.j. 46 A 47/2012-127). Ani případný nesprávný postup v řízení sám o sobě nezakládá důvod pro vyloučení úřední osoby z provádění úkonů v řízení. Aplikace práva ze strany správního orgánu může být sice shledána jako nesprávná, nicméně obranou proti nesprávné aplikaci práva není námitka podjatosti, ale procesním předpisem předvídaný opravný prostředek (viz rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2021 č. j. 6 As 336/2020-28).*

V bodu 32. (rozsudek č.j. 39 A 1/2023-39) Krajský soud v Praze poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které plyne, že „podjatost úřední osoby nelze dovozovat bez dalšího jen ze skutečnosti, Odvoláze účastník řízení (příp. jeho zástupce) podá na úřední sobu stížnost, či trestní oznámení, nebo naopak (důvodem pro vyloučení úřední osoby pro podjatost podle § 14 odst. 1 správního řádu není, pokud tato osoba podá na zástupce účastníka řízení trestní oznámení, v němž nepřekročí pracovní a neosobní rámec)“ (viz bod 47 rozsudku ze dne 10. 8. 2016 č.j. 6 As 190/2015-80). Podobně v rozsudku ze dne 6. 10. 2015 č.j. 6 As 252/2014-47, NSS dovodil, že (n)estrannost, resp. podjatost, je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah úřední osoby k projednávání věci. Zároveň je třeba zkoumat i hledisko objektivní, tj. zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti v konkrétním případě (...). I případná stížnost v osobní rovině však svědčí zejména o subjektivním vnímání stěžujícího subjektu a nemusí odrážet objektivní důvody podjatosti úřední osoby. V opačném případě by bylo ad absurdum možné vyloučit z projednávání věci všechny úřední osoby, a to pouze na základě opakovaných stížností“. Žalobcova trestní

oznámení (či exekuční návrh) tedy sama o sobě svědčí maximálně o jeho subjektivním vztahu k úředním osobám, ale ještě nezakládají objektivní důvody pochybovat o jejich nepodjatosti“.

Okolnosti, které odvolatel v tomto řešeném případě VŠ kolejí uvedl k námitce systémové podjatosti, nenasvědčují tomu, že v důsledku zaměstnaneckého poměru by mohl být postoj všech úředních osob krajského úřadu k dané věci, ovlivněn ještě jinými hledisky, než těmi, podle kterých se posuzuje věc v odvolacím řízení, a to navzdory procesním pochybením, ke kterým v minulosti směrem k tomuto odvolateli Ing. Janu Frühaufovi došlo. Ani z veřejně dostupných informací nevyplývá nic, co by naznačovalo, že by někdo z důvodu zájmu na výsledku řízení mohl působit na úřední osoby Krajského úřadu Středočeského kraje a ovlivňovat je v rozhodování, ani nic takového odvolatel v této souvislosti netvrdí. Žádné takové námitky, že by úřední osoby Krajského úřadu Středočeského kraje měly mít na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, takový zájem na výsledku řízení, pro které lze pochybovat o jejich nepodjatosti, nevyplývá ani z odvolatelem formulované obecné námitky systémové podjatosti, vycházející jenom z procesních pochybení, a není ani nijak ze strany odvolatele tato jeho námitka doložena žádnými jinými objektivními okolnostmi, které by svědčily o nadkritické míře systémové podjatosti.

Argumentace odvolatele, že České republice, potažmo Středočeskému kraji a oprávněné úřední osobě či všem osobám krajského úřadu hrozí ze strany stavebníka náhrada škody (a následkem toho i později regres) podle zákona č. 82/1998 Sb., a v důsledku tohoto hrozícího následku, jsou podle odvolatele všechny osoby krajského úřadu z obavy před těmito možnými důsledky vyloučeny ze správního řízení, (neboť žádná z úředních osob není s ohledem na tuto hrozbu schopná rozhodovat nestranně), je argumentace, která nesvědčí o nadkritické míře podjatosti. Nespočívá na vůli odvolatele, zda k takovému postupu podle zákona č. 82/1998 Sb., stavebník ve vztahu k České republice přistoupí. Jedná se o argumentaci, kterou naopak sám stavebník ve svém písemném vyjádření k této námitce systémové podjatosti, spíše směřuje proti samotnému odvolateli.

Odvolatel není podle odvolacího správního orgánu tím, který by se mohl pasovat do role dohlázeatele ani do role obránce práv stavebníka, který usiluje o prosazení stavby VŠ kolejí. Možnost, aby účastník řízení usiloval o náhradu škody, pokud je způsobena při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, je možnost, kterou náš platný právní řád obecně poskytuje všem účastníkům správního řízení, pokud nastanou okolnosti v tomto zákoně předvídané. Přestože není vůbec známo, zda takové řízení v majetkové věci bylo u příslušného soudního orgánu vyvoláno, odvolatel sám již nyní předjímá, jaký závěr takového domnělého soudního řízení vyvolaného stavebníkem nastane.

Obecná argumentace vycházející z obavy správního orgánu před důsledky uvedenými v zákoně č. 82/1998 Sb., není podle odvolacího správního orgánu důvodem, který by sám o sobě byl s to vyvolat závažné podezření z nestrannosti rozhodujícího správního orgánu. Této hrozbě čelí všechny rozhodující správní orgány ve všech typech správního řízení, které je vedeno podle stavebního zákona.

Odvolací správní orgán vyvíjel snahu, aby přistupoval k projednání stavebního záměru podle všech zákonných kritérií, a řídil se platnými ustanoveními stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, a podle názoru krajského úřadu nedošlo k situaci, kdy by odvolatelé byli na svých veřejných subjektivních právech v souvislosti s touto uplatňovanou námitkou podstatným způsobem zkráceni.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2019 č.j. 9 As 70/2019-34 uvedl: bod 48: *Nejvyšší správní soud výše uvedenými závěry nezpochybňuje právo účastníka řízení vznést námitku podjatosti, neboť to náleží k podstatným zárukám objektivního a nestranného rozhodování jako součástí práva na spravedlivý proces. Účelem námítky podjatosti a jejího posouzení je zajištění práva na nestranné rozhodnutí, které je ústavně zaručeným právem jednotlivce (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), jak správně v napadeném rozsudku konstatoval krajský soud. Obecně proto jistě platí, že není-li včasná a jednoznačně formulovaná námitka podjatosti předložena k rozhodnutí služebně nadřízenému úřední osoby, jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem s možným dopadem do zákonnosti rozhodnutí o věci samé. Na druhé straně právo zpochybnit nepodjatost rozhodujících úředních osob není absolutní a podobně jako jiná práva podléhá jistým omezením, pokud jsou přiměřená. S ohledem na to je třeba sledovat i přiměřené naplňování dalších principů a účelů správního řízení, k nimž patří i zásada rychlosti a hospodárnosti či zásada neposkytnutí ochrany zneužití práva či jinak obstrukčnímu jednání. Proto nikoliv každá námitka podjatosti je bez dalšího způsobilá zpochybnit nepodjatost rozhodujících úředních osob a ve zcela výjimečných případech nikoliv každá námitka je dokonce způsobilá vyvolat postup podle § 14 odst. 2 (nyní odst. 3) správního řádu. Jak již uvedeno, každou námitku podjatosti vznesenou podle § 14 odst. 2 (resp. odst. 3) správního řádu je třeba vyhodnotit nikoliv pouze formálně, ale i obsahově (rozsudek ze dne 10. 10. 2018 č. j. 6 As 75/2018-83). Pokud však správní orgán skutečně vyhodnotí podanou námitku jako prima facie nedůvodnou ani ji tedy nepředloží k rozhodnutí představenému úřední osoby, nese riziko, že podjatost bude nakonec shledána až v rámci opravných prostředků proti rozhodnutí ve věci samé, včetně řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí. Účastníkovi řízení totiž přirozeně zůstává zachováno právo námitku podjatosti rozhodujících úředních osob uplatnit i v rámci opravných prostředků proti meritornímu rozhodnutí.*

(49) *Výše uvedené pak platí i při hodnocení, zda nepřihlédnutí ke vznesené námitce podjatosti mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud pouze pro úplnost uvádí, že i kdyby ve shodě s krajským soudem shledal v postupu stěžovatele procesní vady krajským soudem identifikované, nepředstavovaly by takové podstatné porušení ustanovení o řízení, které by mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016 – 47, podle něhož dokonce i zjištění, že meritorní rozhodnutí bylo vydáno objektivně vyloučenou osobou, nemusí automaticky (per se) vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, pokud k tomuto zjištění nepřistoupí další okolnosti svědčící o nezákonnosti správního rozhodnutí.“*

Krajský úřad se s námitkou systémové podjatosti vypořádal a uvedl důvody, kvůli kterým nepřistoupil k předání této námítky svému nadřízenému orgánu Ministerstvu pro místní rozvoj. Krajský úřad je názoru, že tímto postupem u něj nenastala taková vada řízení, která by měla mít vliv na správnost tohoto vydaného rozhodnutí.

K námitce odvolatele, že výzva podle § 36 odst. 3 správního řádu není nezbytným úkonem v řízení, a že tedy odvolací správní orgán po uplatnění námítky systémové podjatosti KÚ Středočeského kraje, nesměl seznamovat Ing. Jana Frühaufa s podklady, které byly do správního spisu vloženy v průběhu odvolacího řízení a nesměl ani poskytnout možnost, aby se vyjádřil ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř., krajský úřad uvádí, že tento závěr nesdílí.

Podle § 90 odst. 6 správního řádu, *Rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71.* Kvůli nesprávnému doručování tomuto odvolateli v minulém odvolacím řízení, byl odvolací správní orgán zavázán právním názorem Krajského soudu v Hradci Králové, aby výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu, doručil jednotlivě odvolateli, což odvolací správní orgán nyní učinil, a napravil tuto vytýkanou vadu, aniž by se tím krajský úřad dopustil nějakého nevratného kroku ve vztahu k odvolateli, aniž by tím krajský úřad dával odvolateli najevo, jaký si učinil právní názor na věc, nebo jakým způsobem rozhodne. Právo odvolatele vyjádřit se ke všem nově shromážděným podkladům podle § 36 odst. 3 správního řádu zůstalo odvolateli v plné míře zachováno a odvolatel mohl toto své právo využít ve stanovené lhůtě.

Odvolací správní orgán se v plné míře ztotožňuje s tím, jak se správní orgán prvního stupně vypořádal se vznesenými občanskoprávními námitkami, jejichž posouzení bylo i v navazujících soudních posouzení shledáno jako vyhovující.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Vysoká škola polytechnická Jihlava, Statutární město Jihlava, EG.D, a. s., Okresní soud v Jihlavě, T-Mobile Czech Republic a. s., CETIN a. s., Moravský zemský archiv v Brně, Statutární město Jihlava, Odbor životního prostředí - oddělení služeb v životním prostředí, SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY s. r. o., Veřejné osvětlení a signalizace, SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY, Správa komunikací, SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY, vodovody a kanalizace, První telefonní společnost s. r. o., GasNet Služby, s. r. o., Dopravní podnik města Jihlavy, a. s., České Radiokomunikace a. s., Eva Smrčková, Jiří Smrčka, Stanislava Beranová, Jan Frühauf, Vilém Fexa, Petr Domkař.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán nezjistil žádné závady v postupu prvoinstančního orgánu v řízení ani v napadeném rozhodnutí, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. arch. Filip Bačuvčík
vedoucí oddělení krajského stavebního úřadu
otisk úředního razítka

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmnutí rozhodnutí.

Obdrží:**účastníci řízení (dodejky):**

Mgr. Martin Láník advokát, IDDS: b2dg2f7

místo podnikání: Italská č. p. 1274/8, Praha 2 - Žižkov, 120 00 Praha 2

zastoupení pro: Vysoká škola polytechnická Jihlava, Tolstého 1556/16, 586 01 Jihlava

Statutární město Jihlava, IDDS: jw5bxb4

sídlo: Masarykovo náměstí č. p. 97/1, 586 01 Jihlava 1

EG.D, a. s., IDDS: nf5dxbu

sídlo: Lidická č. p. 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno 2

Okresní soud v Jihlavě, IDDS: t2sabh9

sídlo: třída Legionářů č. p. 5227/9a, 586 01 Jihlava

T-Mobile Czech Republic a. s., IDDS: ygwch5i

sídlo: Tomíčková č. p. 2144/1, Praha 4 - Chodov, 148 00 Praha 414

CETIN a. s., IDDS: qa7425t

sídlo: Českomoravská č. p. 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň

Moravský zemský archiv v Brně, IDDS: p8caixb

sídlo: Palachovo náměstí č. p. 723/1, Starý lískovec, 625 00 Brno 25

Statutární město Jihlava, Odbor životního prostředí - oddělení služeb v životním prostředí, IDDS: jw5bxb4

sídlo: Masarykovo náměstí č. p. 97/1, 586 01 Jihlava 1

SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY s. r. o., Veřejné osvětlení a signalizace, IDDS: tm9chgd

sídlo: Havlíčkova č.p. 218/64, 586 01 Jihlava 1

SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY, Správa komunikací, IDDS: tm9chgd

sídlo:

SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY, vodovody a kanalizace, IDDS: tm9chgd

sídlo: Jihlava

První telefonní společnost s. r. o., IDDS: zsh7hs8

sídlo: Červený Kříž, Jihlava

GasNet Služby, s. r. o., IDDS: jnnyjs6

sídlo: Plynárenská č. p. 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno 2

Dopravní podnik města Jihlavy, a. s., Brtnická č. p. 1002/23, 586 01 Jihlava 1

České Radiokomunikace a. s., Skokanská č. p. 2117/1, 169 00 Praha

Mgr. Stanislav Smrčka, advokát, IDDS: 4ud2anx

místo podnikání: Jakubské náměstí č. p. 580/4, Brno - město, 602 00 Brno 2

zastoupení pro: Evu Smrčkovou, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava

zastoupení pro: Jiřího Smrčku, Fritzova 4640/20, 586 01 Jihlava

zastoupení pro: Stanislavu Beranová, Fritzova 1514/22, 586 01 Jihlava

Mgr. Jaroslav Homolka, advokát, IDDS: j3qhh9c

místo podnikání: Palackého č. p. 5001/1, 586 01 Jihlava 1

zastoupení pro: Ing. Jana Frühaufa, Nerudova 1495/2, 586 01 Jihlava

Vilém Fexa, IDDS: 4gzabre

trvalý pobyt: Fritzoza č. p. 1494/18, 586 01 Jihlava 1

Petr Domkař, IDDS: ax43qwt

trvalý pobyt: Uhřetovské č. p. 33, 588 32 Brtnice

ostatní:

Krajský úřad Středočeského kraje, úřední deska, Zborovská č. p. 81/11, 150 00 Praha 5 - Smíchov

Magistrát města Jihlavy, IDDS: jw5bxb4

sídlo: Masarykovo náměstí č. p. 97/1, 586 01 Jihlava 1

Město Havlíčkův Brod, IDDS: 5uvbfub

místo podnikání: Havlíčkovovo náměstí č. p. 57, 580 01 Havlíčkův Brod 1

Městský úřad Havlíčkův Brod, Havlíčkovovo náměstí č. p. 57, 580 61 Havlíčkův Brod 1

Magistrát města Jihlavy, stavební úřad, oddělení územního plánování, IDDS: jw5bxb4

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 97/1, 586 01 Jihlava 1

Co: spis